

กฎหมายเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติด

กฎหมายเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติด คือ กฎหมายที่บัญญัติถึงความผิดและโทษของบุคคลที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น ผู้เสพ, ผู้ครอบครอง, ผู้จำหน่าย, ผู้นำเข้าหรือส่งออก ฯลฯ กฎหมายเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดนี้ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการปราบปรามยาเสพติด ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และบุคคลทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติด ล้วนแต่ต้องกระทำภายในขอบข่ายที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ดังนั้นการมีกฎหมายเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดที่ดีจึงเป็นปัจจัยอันสำคัญยิ่งในการปราบปรามยาเสพติด

วิวัฒนาการของกฎหมายเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดในประเทศไทย

ยาเสพติดชนิดแรกที่เผยแพร่เข้ามาในประเทศไทย คือ "ฝิ่น" สันนิษฐานว่า เผยแพร่เข้ามาตั้งแต่สมัยสุโขทัยก่อนต้น ประมวณ พ.ศ. ๑๘๒๕ เมื่อมีการติดต่อค้าขายทางเรือระหว่างชาวไทยกับชาวจีน^๑ แต่ยังไม่มีการทางกฎหมายในการควบคุมจนกระทั่งถึงสมัยกรุงศรีอยุธยา จึงเริ่มมีมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมฝิ่น

^๑ พลกุล อังกินันท์, บทบาทชาวจีนในประเทศไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (กรุงเทพฯ : ประจักษ์การพิมพ์ ๒๕๑๕),

สมัยกรุงศรีอยุธยา

มาตราหนึ่ง ของกฎหมายลักษณะโจรซึ่งตราขึ้นในปี พ.ศ. ๑๕๐๓ บัญญัติว่า "ผู้สูบฝิ่น กินฝิ่น ชายฝิ่นนั้นให้ลงพระราชอาญาจหนักหนาริบราชบาทว่า ให้สิ้นเชิง ทเวนบกสามวัน ทเวนเรือสามวัน ให้จำใส่คุกไว้กว่าจะออกได้ ถ้าออกได้แล้ว ให้เรียกเอาทานบน แก่มันญาติพี่น้องไว้แล้วจึงปล่อยผู้สูบ ชาย กินฝิ่น ออกจากโทษ"

เห็นได้ชัดว่า การลงโทษผู้สูบ ชาย กินฝิ่น ตามกฎหมายลักษณะโจร ซึ่งตราขึ้นในรัชสมัยพระรามาธิบดีที่ ๑ (พระเจ้าอู่ทอง) ประมุขสมัยแห่งกรุงศรีอยุธยา นั้นมีวัตถุประสงค์ให้ผู้กระทำได้รับความอับอาย โดยการตระเวนบกตระเวนเรือ ประจานความผิดมิให้ผู้ใดประพฤติเป็นแบบอย่าง เป็นการลงโทษเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเสียชื่อเสียง โดยการริบราชบาทหมายถึงการริบทรัพย์สินเป็นของหลวง และเป็นการลงโทษเพื่อตัดโอกาสมิให้ผู้กระทำผิด กระทำผิดซ้ำอีกโดยการจำคุก เพื่อแยกตัวผู้กระทำผิดออกจากชุมชนและสิ่งแวดล้อม การเอาทัณฑ์บนแก่ญาติพี่น้องก็เพื่อให้ญาติพี่น้องช่วยดูแลซึ่งกันและกัน เป็นการควบคุมกันเองโดยอัตโนมัติ เพราะเมื่อบุคคลหนึ่งในหมู่ญาติกระทำผิดก็มีผลให้บุคคลอื่น ๆ ต้องร่วมรับผิดชอบโดยการเสียทัณฑ์บน

น่าสังเกตว่า กฎหมายลักษณะโจร มิได้บัญญัติว่า การมีไว้ในครอบครองซึ่งฝิ่น การนำเข้าหรือส่งออกซึ่งฝิ่นและ การผลิตฝิ่น เป็นความผิด คงบัญญัติเฉพาะ การสูบ, กิน, ชายฝิ่นว่าเป็นความผิดเท่านั้น

เสถียร วิชัยลักษณ์, "กฎหมายตราสามดวง (ตอน ๑)" ประชุมกฎหมายประจำศก เล่ม ๑ (พระนคร : โรงพิมพ์เคล็ดเมด ๒๕๓๕), หน้า ๓๒๕.

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก (รัชกาลที่ ๑) โปรดเกล้าฯ ให้ออกกฎหมายห้ามปราม ผู้ชาย ผู้สูบ ผู้กินดิน ทั่วราชอาณาจักร^๑

รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้กำหนดโทษรุนแรงขึ้น โดยทรงตราพระราชกำหนดขึ้นดังนี้ "ทุกวันนี้ผู้สูบดินหากแล้วพระราชากำหนดไม่ลงพระอาญาคบหากันสูบดิน กินดินชุกชุมขึ้นเป็นอันมาก ที่ยากจนซัดสนทรมัยห่าอันจะซื้อกินไม่ได้ เกิดใจกำเริบเป็นพาล คบหากันทำโจรกรรม สกตสมภักคชของของเบา ล้วงลักขี้ชิงวิ่งราว เอาทรัพย์ของเครื่องอัญมณีมาขาย จำนำ เอาเงินซื้อดินพอจะไค้กินไค้สูบรักษาชีวิตไว้ ที่มีทรัพย์ดินอยู่แล้วไค้ซื้อดินกินสูบ เป็นนิจคิดทงหลงโลกมักใหญ่ไค้สูง นึกมั่งมีในใจ เห็นแต่จะไค้ เกิดสุขโสมนัสขณะเมาจำพวกนี้กั้มเข้าในเมรัยประมาทการ เหตุว่ามีเมามิไค้คิดอ่านจะทำมาหากินสะสมกองกุศลที่จะยกตนออกจากภพ มีแต่ก่อสร้างปัญจวิธ เวรกรรมจะนำคนไปสู่มุขห่าประโยชน์ไม่ ถึงจะทำราชการณรงค์สงครามฉลองพระเดชพระคุณเล้ากออาศัยดิน ถ้าไม่มีดินจะสูบจะกินก็ให้เกิดอาเจียนคลื่นเหียน ให้หาหวี อ่อนเพลียหลบหลีกนอน เอราราชการมิไค้ บางก็ให้ปวดมวนร้อนหนาวทรมนทรมายลงท้องของตายก็มี แต่นี้สืบไปเมื่อนำห้ามอย่าให้ผู้ไค้สูบดิน กินดิน ซื้อขายดิน และเป็นผู้สมซื้อสมขายเป็นอันขาดที่เคี้ยว ถ้ามีฟังกั้มไค้และมีผู้ฟ้องร้อง พิจารณาเป็นสัจจะให้ลงพระราชอาญา เขียน ๓ ยก ทเวนบก ๓ วัน ทเวนเรือ ๓ วัน ธิราชบาทวนุตรภรรยา และทรัพย์สิ่งของให้สิ้นเชิง ให้ส่งตัวไปตะพุนหน้าข้าง ผู้รู้เห็นเป็นใจมิไค้เอาความมาว่ากล่าว จะให้ลงพระราชอาญา เขียน ๒๐ ธิ ถ้าผู้ไค้มีดินก่อนยังมีไค้

^๑ คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ รายงานประจำปี ๒๕๑๕
(กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ, ๒๕๑๖), หน้า ๑๒๕.

ห้ามมากน้อยเท่าใด จะขายก็ให้ เร่ง เอาออกไปขายแก่นานาประเทศ เมืองนอกให้ทัน
 แวนแควนกรุง เทพพระมหานคร และให้ร้อยแขวงกรมการ นายบาน นายอำเภอ ประกาศ
 ป่าวร้องอาณาประชาราษฎร์ ลูกค้าพาณิชย์ทั้งปวงให้รู้จงทั่ว และให้กระทำตามพระราช
 กำหนดกฎหมายนี้จึงทุกประการ ถ้าผู้ใดมีฟังจับได้จะเอาตัว เป็นโทษโดยโทษานุโทษ

กฎให้ไว้ ณ วันเสาร์ เดือน ๙ ขึ้น ๑๔ ค่ำ จุลศักราช ๑๑๗๓ ปีมะแม
 ศรีศก^๑

รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓) "อังกฤษเอา
 ฝิ่นไปขายในเมืองจีนมากขึ้น พวกจีนตาม เมืองชายทะเลพากันสูบฝิ่นคิดแพรหลาย จีนเข้า
 มาหากินในเมืองไทยที่เป็นคนสูบฝิ่น เข้ามาสูบฝิ่นกันแพรหลายกว่าแต่ก่อน เลยเป็นปัจจัยให้
 ไทยสูบฝิ่นมากขึ้น แม้จนถึงขั้นผู้ดี เป็นเจ้า และขุนนางพากันสูบฝิ่นคิดฝิ่นก็มี"^๒ เมื่อวันที่
 ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๓๘๒ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้โปรดเกล้าฯ ให้
 พิมพ์หมายประกาศห้ามสูบฝิ่น และค้ำฝิ่น รวม ๘,๐๐๐ ฉบับ และในปีเดียวกันนั้น ได้
 โปรดเกล้าฯ ให้ทหารไปดำเนินการปราบปรามฝิ่นในหัวเมืองฝ่ายใต้และฝ่ายตะวันตก
 ได้ยึดฝิ่นดิบและฝิ่นสุก เป็นของกลางนำเข้ามายังกรุงเทพฯ ทรงจัดให้มีพระราชพิธีเผาเสีย
 ที่หน้าพระที่นั่งสุทธานาวรรค์ และมีการสังเวทเพ เจ้าให้ช่วยป้องกันมิให้มีการลักลอบขนฝิ่น
 เข้ามาในประเทศ พร้อมทั้งทรงสถาปนาช่างูชายฝิ่นไว้ด้วย^๓ เมื่อพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้า
 เจ้าอยู่หัว ทรงกวัดกันและปราบปรามการลักลอบหาซื้อฝิ่นสูบทำให้ฝิ่นมีราคาแพง ฝิ่นค้ำฝิ่น

^๑ แผนกหนังสือตัวเขียน หอสมุดแห่งชาติ, กฎหมายห้ามสูบฝิ่นสมัยรัชกาลที่ ๒
 ๒๓๖๒.

^๒ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาคำรงราชานุภาพ, นิทานโบราณคดี
 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พระจันทร์, ๒๔๗๕), หน้า ๒๓๘.

^๓ เจ้าพระยาทิพากรวงศ์, พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๓
 (กรุงเทพฯ : องค์การค้ำครุสภา, ๒๕๐๘), หน้า ๓.

จึงตั้งอั้งยี่ขึ้น รวบรวมสมัครพรรคพวกตามหัว เมืองชายทะเลคอยรับเงินจากเรือสำเภานใน บริเวณที่ไม่มีมีการตรวจตรา แล้วเอาปลอมเข้ามากับสินค้าอื่น ๆ^๑ เงินจึงยังคงระบาท ต่อมาไม่จบสิ้น

รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๔) ได้ทรงเปลี่ยน นโยบายใหม่ในเรื่องเงินโดยอนุญาตให้คนต่างค้ำไว้ในประเทศไทย (ส่วนใหญ่ได้แก่คนจีน) สูดเงินและขายเงินได้โดยไม่ผิดกฎหมาย ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๙๔ ส่วนคนไทยห้ามเก็บชาก การที่พระองค์ทรงอนุญาตให้มีการสูดและการเงินได้โดยไม่ผิดกฎหมาย ก็ด้วยเหตุผลเพื่อ

(๑) เป็นการควบคุมเงินในวง
 (๒) สามารถป้องกันผู้เสพเงินได้สะดวก
 (๓) เป็นการปราบปรามอั้งยี่โดยไม่ต้องใช้กำลัง เพราะในสมัยนั้น นายภาษี ต้องจ้างพวกอั้งยี่ไว้เป็นเครื่องมือในการควบคุม การลักลอบ และค้ำเงิน เมื่อการค้า เงินทำได้โดยไม่ผิดกฎหมาย ทำให้อั้งยี่ต้องสลายตัวไปในที่สุด

(๔) ทำรายได้ให้แก่รัฐจากการเก็บภาษีเงิน ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๙๔ เป็นต้นมา^๒

สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕) มีผู้คนจำนวนมากเสพและค้ำเงิน ซึ่งมีขายตามโรงยาเงินโดยถูกต้องตามกฎหมาย และภาษีเงินก็เป็นรายได้ ของแผ่นดิน ใคมีพระราชบัญญัติภาษีเงินขึ้นเป็นฉบับแรก เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๑๔^๓ โดยตอนแรก ๆ มีเจ้าภาษีเงิน ต่อมาเจ้าภาษีเงินขาดทุน รัฐบาลจึงเป็นเจ้าภาษีเอง พระราชบัญญัตินี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๓๔ ซึ่งต่อมารัฐบาลเขา ควบคุมการจำหน่ายเงินเสียเอง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๐ พร้อมกันนั้นก็เขา

^๑ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาคำรงราชานุภาพ, นิทานโบราณคดี หน้า ๒๓๘.

^๒ ประยูร นรการณดุจ, ประมวลความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ (พระนคร: ศูนย์การพิมพ์, ๒๕๐๘), หน้า ๕ - ๖.

^๓ เสถียร วิชยลักษณ์, ประชุมกฎหมายประจำศก เล่ม ๘ (พระนคร: โรงพิมพ์เคล็ดเมตต์, ๒๔๗๘), หน้า ๕๔

ควบคุมการเสพผืนค้าย โดยออกใบอนุญาตให้แก่ห้างร้านที่ทำการจำหน่ายผืนไหมแก่ผู้เสพ ในปี พ.ศ. ๒๔๕๖ รัฐบาลได้สร้างโรงงานคัมและบรรจุผืนขึ้น ทำการคัมและบรรจุผืนเข้าหาลอตามแบบที่ทำกันในต่างประเทศ^๑

รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖) มีการตรากฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดรวม ๓ ฉบับคือ

๑. พระราชบัญญัติมอฝิ่นแลโคกะอิน พระพุทธศักราช ๒๔๕๖
๒. พระราชบัญญัติฝิ่น พระพุทธศักราช ๒๔๖๔
๓. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕

ซึ่งจะกล่าวตามลำดับดังนี้

๑. พระราชบัญญัติมอฝิ่นแลโคกะอิน พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๖ เป็นต้นมา เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ คือ เพื่อควบคุมการใช้และการซื้อขายมอฝิ่นและโคกะอิน ดังเห็นได้จากพระราชปรารภของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดังนี้

"พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชปรารภถึงการใช่มอฝิ่นและโคกะอิน ในชนบางจำพวกยังอ่อนแก่ความรู้อาจจะมีคุณมีโทษได้อย่างไร อาจหลงนิยมใช้พุ่มเพื่อเยื่อเหลื่อขนาด เพื่อความเพลินใจชั่วกาลหนึ่ง เป็นอาทิ พาให้ปราศจากความผาสุกในร่างกายชั่วกาลนาน ทั้งนี้ด้วยการซื้อขายให้บันมอฝิ่นแลโคกะอิน ยังไม่ได้กำหนดแฉวงระ เบียบ ให้อยู่ในความรักษาของรัฐบาล เพื่อผ่อนปรนให้ใช้เฉพาะแต่สิ่งซึ่งเป็นคุณประโยชน์แก่ชนทั่วไป จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้โดยบทมาตราดังต่อไปนี้"^๒

^๑ ประยูร นรการณุง, ประมวลความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ, หน้า ๗.

^๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ (๒๔ มิถุนายน ๒๔๕๖) : ๓๗.

โทษสำหรับความผิดฐานต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติมอฟินและโคเคอีน มีอยู่ในบท "ว่าด้วยโทษานุโทษ" ตั้งแต่มาตรา ๑๗ - ๒๖ ดังนี้

ว่าด้วยโทษานุโทษ

มาตรา ๑๗ ผู้ใดมิได้รับหนังสือใบอนุญาตสำหรับให้ทำการค้าขายมอฟินแลโคเคอีน ถ้าแลผู้นั้นมีมอฟินหรือโคเคอีนไว้ เป็นจำนวนตั้งแต่แกรมหนึ่งลงมา แต่ไม่สามารถจะแสดงหลักฐานให้เห็นว่า ได้มาจากผู้ที่ได้รับหนังสือใบอนุญาตสำหรับทำการค้าขายมอฟินแลโคเคอีนไซ้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษานุโทษ เป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ปรับไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท ฐานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินสามเดือน ฐานหนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับ เช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

มาตรา ๑๘ ผู้ใดมิได้รับหนังสือใบอนุญาตสำหรับให้ทำการค้าขายมอฟินแลโคเคอีน ถ้าแลผู้นั้นนำเข้ามาหรือพยายามที่จะนำของ เหล่านั้น เข้ามาในพระราชอาณาเขตก็ดี หรือขายมอฟินหรือโคเคอีน หรือมีมอฟินหรือโคเคอีนไว้ เป็นจำนวนเกินกว่าแกรมหนึ่งก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษานุโทษ เป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ปรับไม่เกินกว่าห้าพันบาท หรือสามเท่าราคามอฟิน หรือโคเคอีนที่เสียภาษีแล้ว ฐานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่าหกเดือน ฐานหนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับ เช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

มาตรา ๑๙ ผู้ใดไต่ดมอฟินหรือโคเคอีนมาไว้จากผู้ที่ไม่ได้รับหนังสือใบอนุญาตสำหรับทำการค้าขายของ เหล่านั้น ท่านว่าผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษานุโทษ เป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ปรับไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท ฐานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่าสามเดือน ฐานหนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับ เช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

มาตรา ๒๐ ผู้ใดเป็นผู้ได้รับหนังสือใบอนุญาตสำหรับทำการค้าขายมอฟินแลโคเคอีน ถ้าแลผู้นั้นนำเข้ามาหรือพยายามที่จะนำมอฟินหรือโคเคอีน เข้ามาในพระราชอาณาเขต โดยมิได้รับหนังสืออนุญาตถูกต้องตามระเบียบ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษานุโทษ เป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ปรับไม่เกินกว่าห้าพันบาท หรือสามเท่า

ราคามอ핀หรือโคเคอีนที่เสียภาษีแล้ว ฐานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่าหกเดือน ฐานหนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับ เช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

มาตรา ๒๑ ผู้ใดเป็นผู้ได้รับหนังสือใบอนุญาตสำหรับให้ทำการค้าขายมอ핀แลโคเคอีน ถ้าแลผู้นั้นมีมอ핀หรือโคเคอีนไว้เกินกว่าจำนวนที่มีแจ้งอยู่ในใบอนุญาตชนแลในบัญชี แมแต่เพียงห้าแกรมเป็นอย่างน้อยก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษานุโทษ เป็นสามฐานคือ ฐานหนึ่งให้ปรับไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท ฐานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่าสามเดือน ฐานหนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับ เช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

ถ้าแลปรากฏว่ามอ핀หรือโคเคอีนที่มีอยู่ นั้น เกินกว่าจำนวนที่มีแจ้งในหนังสือใบอนุญาต แลในบัญชีถึงห้าสิบกกรัมหรือกว่านั้นขึ้นไปนั้น ให้ลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ ที่ว่ามาแล้ว

มาตรา ๒๒ ผู้ใดเป็นผู้ได้รับหนังสือใบอนุญาตสำหรับทำการค้าขายมอ핀แลโคเคอีน ถ้าแลผู้นั้นละเว้นไม่จคข้อความที่ควรจคในบัญชีหรือรายงานก็ดี หรือจคความเท็จลงในบัญชีแลรายงานยื่นต่อเจ้าพนักงานก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษานุโทษ เป็นสามฐาน คือฐานหนึ่งให้ปรับไม่เกินกว่าห้าพันบาท ฐานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่าหกเดือน ฐานหนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับ เช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

มาตรา ๒๓ ผู้ใดเป็นผู้ได้รับหนังสือใบอนุญาตสำหรับให้ทำการค้าขายมอ핀แลโคเคอีน ถ้ามิได้ยื่นบัญชีประจำเดือนตามกำหนดแล เจ้าพนักงานได้ตั้งเคื้อนแล้ว ยังเพิกเฉยอยู่ไม่ยื่นบัญชีรายงานนั้น ท่านว่ามีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินกว่าร้อยบาท

มาตรา ๒๔ ถ้าผู้รับหนังสือใบอนุญาตสำหรับทำการค้าขายมอ핀แลโคเคอีน คนใดต้องคำพิพากษาให้มีโทษ เพราะความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดต่อพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าให้เจ้าพนักงานผู้ออกหนังสือใบอนุญาตมีอำนาจ เรียกหนังสือใบอนุญาตคืนจากผู้นั้นได้

อนึ่ง ถ้าผู้รับหนังสือใบอนุญาตสำหรับให้ทำการค้าขายมอฟิน แลโคเคอินคนใด ไม่จดบัญชีให้ถูกต้อง ก็ให้เรียกใบอนุญาตคืนจากผู้นั้นได้เหมือนกัน

มาตรา ๒๕ ในคดีฟ้องร้องกัน เรื่องมอฟินหรือโคเคอินที่ถูกจับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ เป็นหน้าที่ของจำเลยที่จะพิสูจน์ให้เห็นจริงว่าตนไม่มีความผิด

มาตรา ๒๖ บรรดาคนมอฟินหรือโคเคอินอย่างใด ๆ ถ้าปรากฏว่ามีอยู่ในที่ใด เป็นการผิดต่อพระราชบัญญัตินี้แล้ว ท่านให้รีบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าเป็นของ ๆ ผู้ใดแลไม่ ให้ถือเอาเหตุที่มีคำพิพากษาว่าผู้ใดกระทำความผิด หรือไม่มีความผิดมาเกี่ยวข้องใน การที่จะรับของนั้น ๆ

๒. พระราชบัญญัติดิน พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ เป็นต้นมา เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมดิน เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ เห็นได้จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวดังนี้

"มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว คำรัสเหนือเกล้าฯ ว่ากรุงสยามได้ร่วมทำสัญญาาระหว่าง นานาประเทศ ว่าด้วยเรื่องดิน ณ กรุงเฮก แลได้มีพระราชสัตยาบันแล้ว ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แลสัญญานี้ได้รับความยืนยันในข้อ ๒๕๕ แห่งสัญญา สันติภาพ ทำที่เมืองแวร์ไซส์ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ มีความมุ่งหมายเพื่อห้ามการใช้ดินแล เครื่องยาอย่างอื่น ๆ ที่มีประเภท เช่นเดียวกันอย่างเกินกว่าสมควรให้หมดลง เป็นลำดับ

บัดนี้พระบรมราชประสงค์ที่จะปฏิบัติให้การ เป็นไปตามความที่ตกลงใน หนังสือสัญญาาระหว่างนานาประเทศนั้น โดยเต็มตามพระบรมเทษานุภาพที่จะทำได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้"๑ ตั้งแต่วันที่

เสถียร วิชัยลักษณ์, ประชุมกฎหมายประจำศก พ.ศ. ๒๔๖๔ เล่ม

กฎหมายฉบับนี้เป็นต้นมา มีการยกเลิกกฎหมายหลายฉบับ ก็จะเห็นได้จากบทบัญญัติใน มาตรา ๒ ของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งบัญญัติว่า

"มาตรา ๒ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้ยกเลิกบรรดา พระราชบัญญัติกับข้อบังคับที่กล่าวต่อไปนี้

- ก. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้เพิ่มเติม จุลศักราช ๑๒๓๓๓
- ข. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้เพิ่มเติม รัตนโกสินทรศก ๑๐๘
- ค. ข้อบังคับภาษีเงินได้ ลงวันที่ ๑ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๑๑

วันที่ ๘ มกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๑๗ และประกาศแก้ไขข้อบังคับภาษีเงินได้ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

ง. ประกาศห้ามมิให้นำยาสูบเถาเข้ามาขายในพระราชอาณาจักรสยาม รัตนโกสินทรศก ๑๒๐

- จ. พระราชบัญญัติกำหนดโทษทำผิดเดือน รัตนโกสินทรศก ๑๒๕
- ฉ. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้เพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๑"

โทษสำหรับความผิดฐานต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ มีบัญญัติอยู่ในพแนกที่ ๗ ว่าด้วยโทษตั้งแต่มาตรา ๓๔ - ๕๐ ดังนี้

พแนกที่ ๗
ว่าด้วยโทษ

มาตรา ๓๔ ผู้ไปปลุกผิด งามิพันธุ์ผิดไว้ โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก เจ้าพนักงาน ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ถ้าจำคุก ไม่เกิน ๖ เดือน ถ้าทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๕ ถ้ามีการปลุกผีในหมู่บ้านใดผิดพระราชบัญญัตินี้ โดยจับผู้กระทำนั้นมาลงโทษไม่ได้ ให้สมุหเทศาภิบาลราษฎรจังหวัดสั่งผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านนั้น โดยส่งคำสั่งให้แก่ผู้ใหญ่บ้านฉบับใดฉบับหนึ่งว่า ให้เรียกคนทั้งหลายในหมู่บ้านนั้นทั้งผู้ชายและผู้หญิงซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ให้ช่วยปราบปรามการปลุกผีในหมู่บ้านนั้น ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งซึ่งไม่เกินกว่า ๓๐ วัน ถ้าพ้นกำหนดไปคนผิวยังคงปลุกอยู่ในบ้านนั้น ให้ผู้ใหญ่บ้านและคนที่กล่าวมาแล้วทุกคน ต้องมีความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๓๓๔ ข้อ ๒ ถ้าพ้นกำหนดไปคนผิวยังคงปลุกอยู่ในบ้านนั้น ต้องมีความผิดตามกฎหมาย

การปราบปรามการปลุกผีดังกล่าวแล้ว ผู้ใหญ่บ้านตา เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเข้าไปในที่ ๆ ปลุกผี เพื่อทำลายคนผีโดยใช้กำลังหักหาญได้ในเมื่อจำเป็น และราษฎรซึ่งต้องทำการช่วย ก็ใช้กำลังหักหาญทำการได้คู่ๆ กัน แต่ต้องทำพร้อมๆ กับหัวหน้าผู้ใหญ่บ้านตา เจ้าพนักงานควบคุมให้กระทำ และทั้งนี้ควรทำก่อนหน้าเจ้าของคนผี ณ ที่นั้น ถ้าเมื่อจะกระทำได้แล้วจะกระทำได้ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๓๖ ผู้ใด

(ก) นำผี มูลผี เข้ามาในพระราชอาณาจักร หรือนำออกไปนอกพระราชอาณาจักร

(ข) มีผี ฤๅมูลผี

(ค) นำผีออกจากบ้านผี

(ง) ซื่อ ขาย สืบ ผี

(จ) ขายมูลผี

โดยผิดพระราชบัญญัตินี้ แลการจับได้ผี ฤๅมูลผีของกลาง ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าผี ฤๅมูลผีของกลางมีน้ำหนักไม่เกินกว่า ๕๐ คำสั่ง ให้ปรับตามจำนวนน้ำหนักของกลางนั้น เป็นจำนวนเงิน ๓ เท่าราคาผี ถ้าจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ถ้าทั้งปรับทั้งจำ แต่ไม่ปรับเป็นจำนวนเงินต่ำกว่า ๕๐ บาท

(๒) ถ้าเงินตามมูลเงินของกลางมีน้ำหนักเกินกว่า ๕๐ คำลึง ให้ปรับตามจำนวนน้ำหนักของกลางนั้น เป็นจำนวนเงิน ๓ เท่าราคาเงินตราจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ฤาทั้งปรับทั้งจำ

ราคาเงินที่จะตั้ง เป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือตามราคาเงินที่รัฐบาลขาย ณ ท้องที่ที่เกิดเหตุ เล่มิศพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓๗ ผู้ใด

- (ก) ชื้อ ขาย สูบ ผีน
- (ข) นำผีนออกจากร้านผีน
- (ค) ขายมูลผีน

โดยฉิศพระราชบัญญัตินี้ แศกการจับไม้ไคผีนตามมูลเงินของกลางต้องระวางโทษปรับ เป็นจำนวนเงินตั้งแต่ ๕๐ บาทถึง ๕๐๐ บาท ฤาจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน

มาตรา ๓๘ ผู้ใดสูบผีนในร้านผีน ไม่คีนหลอกผีนฤาไม่ให้มูลผีนที่คกอยู่ในกลองสูบผีนแก่เจ้าของร้านผีน ก่อนกลับออกไปจากร้านผีนนั้น ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๒๐๐ บาท ฤาจำคุกไม่เกิน ๒ เดือน

มาตรา ๓๙ ผู้ถือใบอนุญาตสูบผีนพิเศษ ฤาใบอนุญาตสูบผีนสามัญ ยอมให้ผู้อื่นใช้ใบอนุญาตของตน ฤาเอาผีนซึ่งตนมีตามใบอนุญาตให้แกผู้อื่นไป ฤาอนุญาตให้ผู้อื่นสูบ ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ฤาจำคุกไม่เกิน ๒ เดือน

มาตรา ๔๐ ผู้ใด

(ก) รับใบอนุญาตสูบผีนพิเศษจากเจ้าพนักงานแห่งใดแล้วร้องขอรับใบอนุญาตชนิดนี้จากเจ้าพนักงานแห่งอื่น ฤาแห่งเดิมสำหรับใช้ในปีเดียวกันอีก ฤามีใบอนุญาตชนิดนี้สำหรับใช้ในปีเดียวกันมากกว่าฉบับเดียว ซึ่งฉิศต่อมาตรา ๑๓

(ข) ขึ้นทะ เบียนเป็นผู้สูบผีนต่อเจ้าพนักงานเกินกว่าแห่งเดียว ฤากว่าครั้งหนึ่งในแห่งเดียวกัน เพื่อประสงค์รับใบอนุญาตสูบผีนมากกว่าฉบับเดียว ซึ่งฉิศต่อมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษ ปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๕๐๐ บาท ฤาจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน

มาตรา ๔๑ ผู้สูบบุหรี่ไปอนุญาตสามัญไปต่างท้องที่ของอำเภอที่ตัวจดทะเบียนไปซื้อดินจากเจ้าพนักงาน ซึ่งมีหน้าที่ขายดินแล้ว ไม่ประพฤติตามความกล่าวไว้ในมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษตามความในมาตรา ๓๘

มาตรา ๔๒ แพทย์ผู้ผสมยาคนใด ซื้อดินตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๔ แต่ไม่รักษาแลใช้ดินนั้นตามข้อบังคับของกรมสาธารณสุข ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๑๐๐ บาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใด

(ก) ใ้รับใบอนุญาตสูบดินพิเศษ มีดินไว้ในวันใด ๆ เกินฤชาจากจำนวนซึ่งควรมีไว้ในวันนั้นตามใบอนุญาต ฤตามความในมาตรา ๑๒

(ข) รับอนุญาตตั้งร้านดิน มีดินซากฤเกินจำนวนในใบอนุญาตซื้อแลจ่าย ต้องระวางโทษในส่วนจำนวนดินที่ซาก ฤเกินตามความในมาตรา ๓๖

มาตรา ๔๔ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านดิน

(ก) ยอมขายฤให้ดินแก่ผู้ใด ฤตนเองนำดินออกไปนกร้านดิน

(ข) เอาสิ่งใดเจือปนดินที่สำหรับจ่าย

ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๖ ฤ ๓๗

มาตรา ๔๕ เด็กผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ฝ่าฝืนเช่าในร้านดิน โดยไม่มีกิจการจำเป็น ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๕๐ บาท ฤจำคุกไม่เกิน ๕ วัน

มาตรา ๔๖ ผู้ใด

(ก) มี ทำ ชาย กลองสูบดิน ฤนำกลองสูบดิน เข้ามาในพระราชอาณาจักร ฤคพระราชบัญญัตินี้

(ข) มีกลองสูบดินโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ แต่ยอมให้ผู้อื่นยืมฤใช้กลองสูบดินของตน

ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๕๐๐ บาท ฤจำคุกไม่เกิน

๓ เดือน

มาตรา ๔๘ ถ้าผู้ใดได้รับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบ ๕ ปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก แต่ข้อหนึ่งข้อใดก็ดี อันมีกำหนดโทษปรับจำคุกไว้ ๒ อย่างแล้ว ให้ลงโทษทั้ง ๒ สถาน แต่ถ้าความผิดใหม่นั้น มีโทษบัญญัติไว้แต่ปรับแล้ว ให้เพิ่มโทษที่จะต้องปรับนั้นขึ้นเป็น ๓ เท่า เพื่อสำหรับความไม่เชื่องช้า

มาตรา ๔๙ เงินรางวัลซึ่งรัฐบาลจะต้องเสียให้แก่ผู้ใด ในการจับผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเรียกร่องจากจำเลยผู้กระทำความผิดให้ศาลพิพากษาให้จำเลยผู้กระทำความผิดรับผิดชอบ ออกเงินให้แก่เจ้าพนักงานไปจ่ายให้แก่ผู้ควรได้รับเงินรางวัลนั้น โดยแม่ผู้ฟ้องคดีจะบอกชื่ออาปิกชื่อผู้รับเงินรางวัลด้วยความจำเป็นจะเปิดเผยชื่อไม่ไ้ก็ตาม แต่ต้องโดยอุปราช สมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด นครบาลจังหวัด อธิบดีกรมที่ดินผู้แทนที่รับมอบอำนาจจากผู้ประจำตำแหน่งที่กล่าวแล้วนี้ ในคนใดคนหนึ่งจดหมายรับรองว่า เงินที่เจ้าพนักงานฟ้องเรียกนั้น จำเป็นต้องจ่ายดังกล่าวข้างต้น

มาตรา ๕๐ ดิน มุขดิน พันธุ์ดิน กลองสุบดิน ที่เป็นของเดิมคดีต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลริบส่งแกกรรมดินเป็นส่วนหลวง โดยจะพิพากษาว่าตัวจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม แลของกลางอย่างอื่นเป็นเครื่องมือประกอบใช้ในการกระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้ เมื่อศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดแล้ว ให้ริบส่งแกกรรมดิน เป็นส่วนหลวงคู่กัน"

๓. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕

พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๕

เป็นต้นมา

เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ เห็นได้จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดังนี้

"โดยที่กรุงสยามไครวมสัญญาระหว่างนานาประเทศที่ได้ตกลงกัน ณ นครเฮก ว่าด้วยเรื่องเงิน ซึ่งได้มีพระราชสัตยาบันแล้ว ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และได้มีความรับรองยืนยันไว้ในข้อ ๒๕๕ แห่งสัญญาสันติภาพ แห่งเมืองแวร์ไซลส์ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นหนังสือสัญญาที่มีความมุ่งหมายต่อการปราบปรามการค้าขาย เสพติคีให้โทษในทางที่ผิดนั้นให้สิ้นไปโดยลำดับ

และโดยที่มีพระราชประสงค์จะดำเนินการให้ เป็นไปตามความที่ตกลงใน หนังสือสัญญาระหว่างนานาประเทศนั้น กับทั้งได้มีการควบคุมครอบงำการนำเข้ามา การขาย การมีไว้ การเพาะปลูกทำผล การประดิษฐ์และการใช้ ซึ่งยาต่าง ๆ อันถ้าใช้ในทางมิบังควร ย่อมเป็นอันตรายและให้โทษนั้น ให้เป็นไปตามลักษณะอันควร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้"

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลให้ยกเลิกกฎหมายหลายฉบับซึ่ง เห็นได้จากมาตรา ๒ ของพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งบัญญัติว่า "ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติและกฎข้อบังคับต่อไปนี้

ก. พระราชบัญญัติมอฟินแลโคเคอีน พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ รวมทั้ง บัญชีที่ได้ประกาศไว้ตามพระราชบัญญัตินั้น

ข. มาตรา ๔, ๑๔ และ ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติปีน พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ รวมทั้งบทบังคับในมาตรา ๒๐ และ ๓๓ เพียงที่กล่าวถึงแพทย์และผู้นิยมยา หรือที่ทำการของแพทย์และผู้นิยมยา กับกฎข้อบังคับและบัญชีทั้งสิ้นที่ได้ประกาศไว้ตาม มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินั้น

เสถียร วิชัยลักษณ์, พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช

๒๔๖๕ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์นิติเวช, ๒๕๒๑), หน้า ๑.

ค. บทกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งขัดกับกฎหมายนี้"

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขปรับปรุงรวม ๔ ครั้งคือ

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๐๒

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๐๘

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๑๘

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ มีหลักการควบคุมยาเสพติดให้โทษหลายประการ รวมทั้งกำหนดโทษผู้กระทำความผิดไว้ดังนี้

๑. การนำเข้าและส่งออก

การนำยาเสพติดให้โทษเข้าประเทศ จะกระทำได้แต่เฉพาะรัฐบาล โดยกระทรวงสาธารณสุข เท่านั้น และการนำยาเสพติดให้โทษออกนอกประเทศ จะต้องได้รับอนุญาต เป็นลายลักษณ์อักษรจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เช่นเดียวกัน (มาตรา ๘)

๒. การนำผ่าน

การนำยาเสพติดให้โทษผ่านประเทศไทยไปสู่ประเทศอื่น ต้องมีใบอนุญาตของรัฐบาลแห่งประเทศที่อนุญาตให้นำยาออกนอกประเทศมาแสดง และให้ส่งมอบยานั้นไว้แก่เจ้าพนักงานศุลกากรโดยพลัน ในท้องที่ใดไม่มีเจ้าพนักงานศุลกากร ต้องส่งมอบยานั้นไว้แก่นายอำเภอ เจ้าของท้องที่หรือเจ้าพนักงานตรวจคนเข้าเมือง

เจ้าพนักงานดังกล่าวต้องฉันทบัตรกำกับรักษาไว้จนกว่าผู้นำผ่านจะมาขอรับคืนไปซึ่งต้องมารับคืนภายใน ๑๕ วัน มิฉะนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข มีอำนาจสั่งให้ส่งออกนอกประเทศได้ (มาตรา ๑๑)

๓. การกำหนดจำนวนยาและการทำรายงานประจำปี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้มีอำนาจกำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษที่จะนำมาใช้ในทางที่ไม่ผิดกฎหมายภายในประเทศ สำหรับการแพทย์และวิทยาศาสตร์ และอาจกำหนดเพิ่มเติมได้หากขาดแคลนลง (มาตรา ๙)

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งเจ้าพนักงานทำรายงานประจำปีแสดงจำนวนยาเสพติดให้โทษ ซึ่งนำเข้ามาใช้ ขายไป และเหลืออยู่เมื่อสิ้นปี (มาตรา ๗)

๔. การผลิต ประดิษฐ์ การโอน จำหน่าย

การผลิต การประดิษฐ์ เพาะปลูกทำผล การโอน การจำหน่าย จะต้องได้รับอนุญาต (มาตรา ๑๕ - ๑๖)

การมีไว้ในครอบครอง เพาะปลูกทำผล การประดิษฐ์ การโอน การจำหน่าย หรือการใช้จากหาได้โดย นักปรุทยา (เภสัชกร) แพทย์ ทันตแพทย์ สัตวแพทย์ ซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๓ โรงพยาบาล สถานวิทยาศาสตร์ เจ้าหน้าที่พิเศษของรัฐบาล แพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๑๔)

๕. บทกำหนดโทษ

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๖๕ ได้วางบทกำหนดโทษผู้กระทำความผิดไว้หนักเบาตามความรุนแรงของฤทธิ์ยาเสพติดให้โทษ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ลำดับดังนี้

ลำดับที่ ๑ เฮโรอีน เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีความร้ายแรงที่สุด กฎหมายจึงกำหนดบทลงโทษไว้สูงสุดดังนี้

๑. ซื้อมา หรือมีไว้ในครอบครองหรือกระทำความผิดตั้งแต่ ๑ ปีถึง ๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๐ ตรี วรรคสาม)

๒. เสพ รับเข้าร่างกาย หรือใช้ด้วยวิธีอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปีถึง ๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๒ วรรคสาม)

๓. ขาย จำหน่ายหรือจ่ายแจก หรือมีไว้เพื่อขาย จำหน่าย หรือจ่ายแจกต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ ปีถึงตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาทถึง ๕๐๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๐ ตรี วรรคสาม)

๔. ผลิตรับเข้าหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีถึงตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาทถึง ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือ ประหารชีวิต (มาตรา ๒๐ วรรคสาม)

๕. ผลิตรับเพื่อขาย จำหน่ายหรือจ่ายแจก นำเข้าหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร เพื่อขาย จำหน่ายหรือจ่ายแจก ต้องระวางโทษประหารชีวิตสถานเดียว (มาตรา ๒๐ วรรคสี่)

ลำดับที่ ๒ มอร์ฟินและโคเคอีน เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีความร้ายแรง รองลงมาจากเฮโรอีน มีกำหนดโทษดังนี้

๑. ซื้อมีไว้ หรือมีไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๐ ตรี วรรคสอง)

๒. เสพ รับเข้าร่างกาย หรือใช้ควยวิธีอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๒ วรรคสอง)

๓. ขาย จำหน่ายหรือจ่ายแจก หรือไว้เพื่อขาย จำหน่ายหรือจ่ายแจก ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปีถึง ๒๐ ปี และปรับ ๒๐ เท่าของราคามอร์ฟินหรือโคเคอีน แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๐ วรรคสอง)

๔. ผลิตรับเข้า หรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ ๑ ปีถึง ๒๐ ปี และปรับ ๒๐ เท่าของราคามอร์ฟินหรือโคเคอีน แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๐ วรรคสอง)

ลำดับที่ ๓ ยาเสพติดให้โทษทั่วไป ได้แก่ยาเสพติดให้โทษนอกเหนือไปจากเฮโรอีน มอร์ฟินและโคเคอีน ซึ่งมีอยู่อีกนับร้อยชนิดตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข เช่นแอมเฟตามีน, แอล.เอส.ดี, กัญชา, พิษกระท่อม ฯลฯ ยาเสพติดให้โทษบางชนิดเหล่านี้อาจสังเคราะห์ขึ้นโดยกรรมวิธีทางเคมี มีบทกำหนดโทษดังนี้

๑. ซื้อมีไว้ หรือมีไว้ ซึ่งยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่นเซโคบาร์บิทัลหรือเหล้าแห้งหรือปีศาจแดง แอมเฟตามีน เมธากวาโลน เป็นต้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ เดือนถึง ๕ ปี และปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๐ ตรี วรรคหนึ่ง)

๒. เสพ รับเช่าร่างกาย หรือใช้ควยวิธีอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง)

๓. ขาย จำหน่ายหรือจ่ายแจก หรือมีไว้เพื่อขาย จำหน่ายหรือจ่าย แจก ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๑๐ ปี และปรับ ๑๐ เท่าของราคายานั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๐ ทวิ วรรคหนึ่ง)

๔. ผลิต นำเข้าหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๑๐ ปี และปรับ ๑๐ เท่าของราคายานั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง)

รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๗) มีการตรา พระราชบัญญัติฉีดยา พุทธศักราช ๒๔๗๒ กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๒ เป็นต้นมา เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ก็คือ ต้องการ แก่พระราชบัญญัติฉีดยา พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ เพื่อให้การแก้ปัญหา เรื่องฉีดยามีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น และกฎหมายฉบับนี้มีผลยกเลิกพระราชบัญญัติฉีดยา พ.ศ. ๒๔๖๔ ดังเห็นได้จาก มาตรา ๒ ของพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งบัญญัติว่า "ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิก พระราชบัญญัติฉีดยา พ.ศ. ๒๔๖๔ และกฎเสนาบดี ซึ่งออกโดยพระราชบัญญัตินั้น"

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขปรับปรุง ๗ ครั้งคือ

พระราชบัญญัติฉีดยา พุทธศักราช ๒๔๗๒ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๗๖

พระราชบัญญัติฉีดยา แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๗๘

พระราชบัญญัติฉีดยา (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๑

พระราชบัญญัติฉีดยา (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๕

พระราชบัญญัติฉีดยา (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๘

พระราชบัญญัติฉีดยา (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๐๒

พระราชบัญญัติฉีดยา (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๐๓

บทกำหนดโทษสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติฉีดยา พุทธศักราช ๒๔๗๒ มี

ดังนี้

๑. ปลุกดินหรือมีไว้ซึ่งพันธุ์ดิน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ (มาตรา ๔๕)

๒. พาเงิน หรือมูลเงินเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือจัดส่งเข้ามาในหรือพำนักในราชอาณาจักร หรือจัดให้เงิน หรือมูลเงิน ที่พำนักอาศัยพำนักในราชอาณาจักร มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงยี่สิบปี และปรับยี่สิบ เท่าราคาเงินหรือมูลเงินนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าพันบาท (มาตรา ๕๑)

๓. จัดการไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นมีไว้หรือทำการค้าซึ่งเงินหรือมูลเงิน อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัตินี้ มีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท (มาตรา ๕๑ ทวิ)

๔. มีไว้ ซื้อมือหรือขายเงิน มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงยี่สิบปี และปรับยี่สิบ เท่าราคาเงินนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าพันบาท (มาตรา ๕๓)

๕. เสพเงินหรือมูลเงิน หรือมีไว้ซึ่งมูลเงิน มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับสิบ เท่าราคาเงินหรือมูลเงินนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองพันบาท (มาตรา ๕๓ ทวิ)

๖. มี ทำ ซาหรือพาเข้ามาในพระราชอาณาจักร ซึ่งกล่องสุบดิน โดยประการอันผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อื่นยืมหรือใช้กล่องสุบดินอันตนมีอยู่ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน (มาตรา ๖๖)

รัชสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล (รัชกาลที่ ๘) มีการตรากฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ๒ ฉบับคือ

๑. พระราชบัญญัติกัญชา พุทธศักราช ๒๔๗๗ และ
๒. พระราชบัญญัติฝิ่นกะทอม พุทธศักราช ๒๔๘๖

สำหรับพระราชบัญญัติกัญชา พุทธศักราช ๒๕๖๗ มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นมา เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ก็คือ การควบคุมกัญชา

บทกำหนดโทษ สำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติกัญชา พุทธศักราช ๒๕๖๗ มีดังนี้

๑. ปลูกหรือมีพันธุ์กัญชา ให้จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๕)

๒. พาพันธุ์กัญชาเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งพันธุ์กัญชาออกไปนอกพระราชอาณาจักร ให้จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๕)

๓. มี ชื่อ ชาย จำหน่าย หรือจำหน่ายพันธุ์กัญชา ให้จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๖)

๔. มี ชื่อ ชาย หรือจำหน่าย บ่อนกัญชา หรือเครื่องมืออย่างอื่นที่ใช้สูบ กัญชา ให้จำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๐)

ส่วนพระราชบัญญัติพืชกระท่อม พุทธศักราช ๒๕๕๖ มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นมา เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ก็คือ การควบคุมพืชกระท่อม

บทกำหนดโทษสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติพืชกระท่อม พุทธศักราช ๒๕๕๖ มีดังนี้

๑. เสพ ปลูก มี ชื่อ ชาย ให้หรือแลกเปลี่ยนพืชกระท่อม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา ๖)

๒. นำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งพืชกระท่อม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา ๖)

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ ๙) มีการตรากฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดแล้ว ๓ ฉบับคือ

๑. พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘
๒. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙
๓. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

นอกจากนี้ ยังมีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๗ ซึ่งเป็นกฎหมายควบคุมเรื่องเงินที่สำคัญมาก ซึ่งใครขอนำรายละเอียดแห่งพระราชบัญญัติและประกาศดังกล่าวมาระบุไว้ ณ ที่นี้ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘

กฎหมายฉบับนี้มีสาระสำคัญพอจะสรุปได้ดังนี้คือ

บทบัญญัติทั่วไป

- ไขบังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นมา (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๑๘) (มาตรา ๒)
- ไม่มีบทบัญญัติแบ่งประเภทของวัตถุออกฤทธิ์ว่ามีกี่ประเภท แต่ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจประกาศระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ว่าวัตถุออกฤทธิ์ใดอยู่ในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ (มาตรา ๖)
- มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๒๑ กำหนดให้วัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๑ และ ๒ เป็นยาเสพติดตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

วิเคราะห์ศัพท์

- "วัตถุออกฤทธิ์" - วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นสิ่งธรรมชาติหรือที่ได้จากสิ่งธรรมชาติหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

- ที่เป็นวัตถุล้าง เศราษะ ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- "วัตถุดำรับ" - สิ่งปรุงไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใด ที่มีวัตถุออกฤทธิ์รวมอยู่ด้วย ทั้งนี้รวมทั้งวัตถุดอกฤทธิ์ที่มีลักษณะ เป็นวัตถุสำเร็จรูปทางเภสัชกรรม ซึ่งพร้อมที่จะนำไปใช้แก่คนหรือสัตว์ได้
- "วัตถุดำรับ ยกเว้น" - วัตถุดำรับที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ได้รับการยกเว้นจากมาตรการควบคุมบางประการ สำหรับวัตถุดอกฤทธิ์ที่มีอยู่ในวัตถุดำรับนั้น
- "ผลิต" - ทำ ผสม ปรุง หรือแปรสภาพ และหมายความรวมถึง เปลี่ยนรูปแบบบรรจุหรือรวมบรรจุ
- "ขาย" - จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ส่งมอบ หรือมีไว้เพื่อขาย
- "นำเข้า" - นำหรือส่ง เข้าในราชอาณาจักร
- "ส่งออก" - นำหรือส่งออกจากราชอาณาจักร เพื่อไปต่างประเทศ
- "นำผ่าน" - นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร แต่ไม่รวมถึงการนำหรือส่งวัตถุดอกฤทธิ์ผ่านราชอาณาจักร โดยมีได้มีการขนถ่ายออกจาก เครื่องบินที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ
- "ผู้รับอนุญาต" - ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีนิติบุคคล เป็นผู้รับใบอนุญาต ให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งนิติบุคคลแต่งตั้งให้ เป็นผู้ดำเนินการ เกี่ยวกับ วัตถุดอกฤทธิ์ด้วย
- "ผู้อนุญาต" - ๑. เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (ก) สำหรับการอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองหรือการมีไว้ใช้ประโยชน์ใด ๆ ซึ่งวัตถุดอกฤทธิ์ทุกประเภท
- (ข) สำหรับการอนุญาตให้ผลิต นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งวัตถุดอกฤทธิ์ในประเภท ๓, ๔ หรือนำผ่านซึ่งวัตถุดอกฤทธิ์ทุกประเภท

(ค) สำหรับการอนุญาตให้ขายวัตถุออกฤทธิ์ ประเภท ๓,๔

ในกรุงเทพมหานคร

๒. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับการอนุญาตให้ขายวัตถุออกฤทธิ์ ประเภท ๓,๔ ใน จังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจยกเว้นกรุงเทพมหานคร

วัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๑ เช่น คีคีที, ดีเอ็มเอชพี, ดีเอ็มที, เคกซ์โตรไล-เซอร์ไวค, เมสคาลีน, พาราเซทิล, โซโลซิน, โซโลโซจีน, เอสทีพี, เตตราไฮโคร-แคนนารีนอล เป็นต้น

การควบคุม

ห้ามผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออก ยกเว้นกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น (มาตรา ๑๓)

การค้าระหว่างประเทศ การนำเข้าส่งออกแต่ละคราว ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข ต้องได้รับใบอนุญาตเฉพาะคราวจากผู้อนุญาตก่อน (มาตรา ๑๖)

นำเข้า ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข ต้องจัดให้มีสำเนาใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้น ส่งมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ ๑ ฉบับ และส่งไปยังเลขาธิการอีก ๒ ฉบับ (มาตรา ๑๖) ห้ามส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังบุคคลอื่นหรือสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากบุคคลหรือสถานที่ที่ระบุในใบอนุญาตนำเข้า (มาตรา ๑๖)

ส่งออก ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข ต้องนำใบอนุญาตนำเข้าของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศนั้นมามอบให้กระทรวงสาธารณสุขก่อน จึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาตเฉพาะคราว เพื่อส่งออก และในการส่งออก ผู้รับอนุญาตต้องแนบสำเนาใบอนุญาตนั้นไปพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ส่งออกนั้นด้วย (มาตรา ๑๗)

ห้ามมิให้ส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังประเทศที่ระงับนำเข้า เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตพิเศษ เฉพาะคราวจากประเทศนั้น และใบอนุญาตพิเศษ เฉพาะคราวจากเลขาธิการ (มาตรา ๔๔)

นำเข้ามา ผู้รับอนุญาตต้องมีใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ และต้องแจ้งให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้บรรทุกทราบก่อนเข้ามาในราชอาณาจักร (มาตรา ๔๕)

ห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงการส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายอื่นที่มีใ้กระงับในใบอนุญาตส่งออกที่ส่งมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ออกใบอนุญาตนั้น และเลขาธิการให้ความเห็นชอบด้วย (มาตรา ๔๖)

ห้ามมิให้แปรรูปหรือแปรสภาพวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นอย่างอื่น หรือ เปลี่ยนหีบห่อที่บรรจุวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเลขาธิการ (มาตรา ๔๗)

วัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๒ เช่นแอมเฟตามีน, เคกซ์แอมเฟตามีน, เมทแอมเฟตามีน, เมทิลเฟนิเคต, เฟนิไซดลีน, เฟนิเมทรามีน, เซโคบาร์บิทัล, เมทาควาโลน เป็นต้น

การควบคุม

ห้ามผลิต ขยาย นำเข้าหรือส่งออก ยกเว้นกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น (มาตรา ๑๓)

ยกเว้นนำเข้าส่งออก กระทรวงสาธารณสุขอาจอนุญาตให้ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสารระหว่างประเทศที่จดทะเบียนในราชอาณาจักรนำเข้า หรือส่งออกในปริมาณพอสมควรได้ (มาตรา ๑๔)

การนำสัตว์เข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรไม่เกินจำนวนที่จำเป็น ต้องใช้รักษาตัวภายใน ๓๐ วัน โดยมีหนังสือรับรองของแพทย์ (มาตรา ๑๕ (๓))

การนำเข้าหรือส่งออกในปริมาณพอสมควร เพื่อใช้ในการปฐมพยาบาลในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร (มาตรา ๑๘ (๘))

ยกเว้นให้ชาย ผู้ประกอบวิชาชีพ เวชกรรมหรือทันตแพทย์ชาย เฉพาะสำหรับคนไข้ของตน หรือสัตวแพทย์ชาย เฉพาะสำหรับสัตว์ที่ตนบำบัดหรือป้องกันโรค (มาตรา ๑๘ (๑))

การขายโดยกระทรวง ทบวง กรม สภากาชาดไทย องค์การเภสัชกรรม หรือสถาบันอื่นของทางราชการตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๑๘ (๒))

การค้าระหว่างประเทศ มีการควบคุมเหมือนกับวัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๑
การมีไว้ในครอบครอง ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุขมีไว้ในครอบครอง หรือใช้ประโยชน์ใด ๆ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต (มาตรา ๒๒)

๐ ยกเว้นครอบครองใช้ประโยชน์ การมีไว้ในครอบครองของบุคคลในปริมาณพอสมควร เพื่อการเสพ การรับเข้าร่างกาย หรือการใช้ด้วยวิธีอื่นใด ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพ เวชกรรม ทันตแพทย์ สัตวแพทย์ ที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ บำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรคหรือความเจ็บป่วยของบุคคลนั้น หรือสัตว์ของบุคคลนั้น

การมีไว้และใช้ประโยชน์ตามหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม สภากาชาดไทย องค์การเภสัชกรรม หรือสถาบันอื่นของทางราชการตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การมีไว้และใช้ประโยชน์ตามหน้าที่ของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข

การมีไว้ในปริมาณพอสมควร เท่าที่จำเป็นต้องใช้ในการปฐมพยาบาลในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร (มาตรา ๒๕)

หน้าที่ของผู้นับอนุญาต ต้องจัดให้มีการป้องกันตามสมควร เพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์สลายหรือมีการนำเอาวัตถุออกฤทธิ์ไปใช้โดยมิชอบ (มาตรา ๒๕)

มาตรการควบคุม ให้ถือว่าวัตถุคาร์บที่มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใดปรุลงผสมอยู่เป็นวัตถุออกฤทธิ์ประเภทนั้นด้วย (มาตรา ๕๕)

ในกรณีวัตถุคาร์บที่มีวัตถุออกฤทธิ์อื่นระบุดอยู่ในประเภทต่างกันอย่างหนึ่งประเภทผสมอยู่ ให้ถือว่าวัตถุคาร์บนั้นเป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทที่มีการควบคุมเข้มงวดกว่าในประเภทที่ผสมอยู่นั้น (มาตรา ๖๐)

เมื่อปรากฏว่าผู้ใดเสพติซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เลขาธิการ โดยความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งให้จับส่งผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาล หรือฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพ ณ สถานพยาบาลหรือสถานพักฟื้นตามที่เห็นสมควร เป็นเวลาไม่เกิน ๙๐ วัน ในกรณีจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจะขยายเวลาต่อไปอีกได้ไม่เกิน ๙๐ วัน (ผู้เสพติซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ หมายความว่าถึงเสพรับเข้าร่างกายหรือใช้ด้วยวิธีอื่นใด ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์และแสดงอาการ เสพติวัตถุออกฤทธิ์ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ตามหลักวิทยาศาสตร์การแพทย์) (มาตรา ๔๔)

บทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๔ มีบัญญัติอยู่ในหมวด ๑๒ ตั้งแต่มาตรา ๔๔ ถึงมาตรา ๑๑๗ ดังนี้

หมวด ๑๒

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๘ ผู้ใดดำเนินกิจการภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว และมีไต่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับวันละสองร้อยบาท นับแต่วันถัดจากวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุจนถึงวันที่มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต

มาตรา ๕๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๓ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๖ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๗ เกษีขกรผู้มีหน้าที่ปฏิบัติผู้ใดละทิ้งหน้าที่ในการควบคุมกิจการของผู้นับอนุญาตโดยไม่มีเหตุอันควรหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๘๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๘๘ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ปลอมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท

ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ปลอมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ผู้ใดขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ปลอมโดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ปลอม ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๘๘ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่ง เพิกถอนทะเบียนวัตถุคาร์บอน เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๒) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่ง เพิกถอนทะเบียนวัตถุคาร์บอน เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๒) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หก เดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ผู้ใดขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่ง เพิกถอนทะเบียนวัตถุคาร์บอน โดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่ง เพิกถอนทะเบียนวัตถุคาร์บอน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ใดกระทำการตามวรรคหนึ่งกระทำโดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดผลิต ขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องขึ้นทะเบียน วัตถุตำรับแคมิได้อื่นที่ขึ้นทะเบียนไว้ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๕ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๐๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๘ เกสซ์กรผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์อื่นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๙ เกสซ์กรผู้ใดไม่ลงบัญชีตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๘ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๑๐ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๑๑ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๒ ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๓ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๔ ผู้เสพคิกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผู้ใดชักชวนไม่ยอมไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งของ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเมื่อพ้นโทษแล้ว ให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งเดิม

มาตรา ๑๑๕ ผู้รับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งของ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ผู้ใดหลบหนีไปจากสถานพยาบาลหรือสถานพักฟื้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเมื่อพ้นโทษแล้ว ให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งเดิม

มาตรา ๑๑๖ เมื่อมีการลงโทษตามมาตรา ๘๘ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๙ มาตรา ๑๐๐ หรือมาตรา ๑๐๑ ให้ริบวัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต รวมทั้งภาชนะหรือหีบห่อที่บรรจุที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากความผิดในคดี ให้แก่กระทรวงสาธารณสุข เพื่อทำลายหรือจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๑๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เลขาธิการมีอำนาจ เปรียบเทียบได้

๒. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘

กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นมา เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ก็คือ การป้องกันและปราบปรามการค้าและการเสพยาเสพติดอย่างเข้มงวดกวดขัน โดยกำหนดมาตรการและให้อำนาจในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามให้โดยเด็ดขาดและมีประสิทธิภาพ

หลักการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘ มีดังนี้

๑. ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า "ป.ป.ส." ประกอบด้วย

- ๑.๑ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ
- ๑.๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการ
- ๑.๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการ
- ๑.๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นกรรมการ
- ๑.๕ อธิบดีกรมตำรวจ เป็นกรรมการ
- ๑.๖ อธิบดีกรมศุลกากร เป็นกรรมการ
- ๑.๗ อธิบดีกรมอัยการ เป็นกรรมการ
- ๑.๘ กรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกิน ๒ คน
- ๑.๙ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นกรรมการและเลขานุการ

๒. ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่าสำนักงาน ป.ป.ส. มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงานธุรการอื่น

๓. ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงาน ป.ป.ส. และให้มีรองเลขาธิการ เป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการ

๔. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

๔.๑ กำหนดแผนงานและมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

๔.๒ ควบคุมการสืบสวน สอบสวนและการฟ้องคดี ควบคุมตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

๔.๓ วางโครงการและดำเนินการ ตลอดจนสั่งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

๔.๔ ควบคุม เร่งรัด และประสานงานการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

๔.๕ เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรืองาน แผนงานหรือโครงการของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

๔.๖ ประสานงานและกำกับการ เกี่ยวกับการบำบัดรักษาตัวผู้ติดยาเสพติด

๔.๗ พิจารณานุมัติการแต่งตั้ง เจ้าหน้าที่งาน เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๕. การดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าหน้าที่งานมีอำนาจดังต่อไปนี้

- ๕.๑ เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจคนขี้ดหรืออาัยคยา เสพตีกที่มีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- ๕.๒ จับกุมบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุอันสมควรสงสัยว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยา เสพตีก
- ๕.๓ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามียา เสพตีกซุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือบุคคลที่ถูกจับได้หลบซ่อนอยู่ในเคหสถานหรือสถานที่นั้น ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่า หากไม่ดำเนินการในทันทียา เสพตีกนั้นจะถูกโยกย้าย หรือบุคคลที่ถูกจับได้หลบซ่อนอยู่ในเคหสถานหรือสถานที่นั้น จะหลบหนีก็ให้อำนาจ เข้าไปใน เวลากลางคืนภายหลังพระอาทิตย์ตกได้
- ๕.๔ คนเคหสถาน สถานที่หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามียา เสพตีกซุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขี้ดหรืออาัยคยา เสพตีกหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้ หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยา เสพตีก หรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้
- ๕.๕ จับกุมบุคคลใด ๆ ที่กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยา เสพตีก และให้อำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ทั่วราชอาณาจักร และให้อำนาจควบคุมผู้ถูกจับไว้ เพื่อการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกิน ๓ วัน
- ๕.๖ สอบสวนผู้ต้องหาในคดี ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยา เสพตีก

๕.๓ มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ หรือเจ้าหน้าที่ของ
หน่วยราชการใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชีเอกสาร
หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบ เพื่อประกอบการพิจารณา

บทกำหนดโทษตามกฎหมายฉบับนี้ไว้บัญญัติให้ลงโทษผู้กระทำการชักชวน
การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามกฎหมายฉบับนี้ และเจ้าพนักงาน
ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดเสียเอง ก็ได้กำหนดโทษ
ไว้อย่างหนักที่เคียงข้างนี้

๑. กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการและเจ้าพนักงานผู้ใดกระทำ
ความผิดใด ๆ ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเสียเอง ต้องระวางโทษเป็น ๓
เท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

๒. ผู้ใดชักชวน หรือไม่ให้ความสะดวก หรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่
ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใดแก่กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการหรือเจ้าพนักงาน
ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๑๔ (ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในข้อ ๕) ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

๓. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

พระราชบัญญัตินี้ มีผลให้ยกเลิกกฎหมายหลายฉบับด้วยกันดังจะเห็น
ได้จากบทบัญญัติในมาตรา ๓ ซึ่งบัญญัติว่า "ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕
- (๒) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พระพุทธศักราช ๒๔๗๔
- (๓) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒
- (๔) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๕) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๖) พระราชบัญญัติกันชา พระพุทธศักราช ๒๔๗๗
- (๗) พระราชบัญญัติพืชกระท่อม พระพุทธศักราช ๒๔๘๖"

- บทบัญญัติทั่วไป
- เริ่มใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๒๒
  - ยาเสพติดให้โทษแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ
    - (๑) ประเภท ๑ ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง
    - (๒) ประเภท ๒ ยาเสพติดให้โทษทั่วไป
    - (๓) ประเภท ๓ ยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดให้โทษ
ประเภท ๒ เป็นส่วนผสมอยู่ด้วยกันที่ใดชั้นหนึ่งเป็น
ตัวรับยาไว้
    - (๔) ประเภท ๔ สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ
ประเภท ๑ หรือประเภท ๒
    - (๕) ประเภท ๕ ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท
๑ ถึงประเภท ๔ (มาตรา ๗)

วิเคราะห์ศัพท์

- "ยาเสพติดให้โทษ" - สาร เคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่ง เมื่อ เสพ เข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน คม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อย ๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงสาร เคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตัวรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

- "ผลิต" — เพาะ ปลูก ทำ ผสม ปูรง แปรรสภาพ เปลี่ยนรูป สั้งเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์และให้หมายความรวมถึงการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุด้วย
- "จำหน่าย" — ขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้
- "นำเข้า" — นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร
- "ส่งออก" — นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร
- "เสพ" — การรับยาเสพติดให้โทษ เข้าสู่อ่างกายไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ หรือมีอาการติดยาเสพติดให้โทษ ซึ่งสามารถตรวจสอบและแสดงผลได้ตามหลักวิทยาศาสตร์การแพทย์ว่าผู้นั้นได้รับยาเสพติดให้โทษประเภทใด เข้าสู่อ่างกาย
- "สถานพยาบาล" — โรงพยาบาล สถานพยาบาล สถานพักฟื้น เฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ เป็นสถานที่ทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษ
- "ผู้อนุญาต" — เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
- "ฉิ่นยา" — ฉิ่นที่โค่นานกรรมวิธีปรุงแต่งโดยมีความมุ่งหมายเพื่อใช้ในทางยา

ยาเสพติดให้โทษแต่ละประเภทมีบทกฎหมายควบคุมในหลักการสำคัญต่าง ๆ ดังนี้ คือ

ยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ เช่น เฮโรอีนหรือเกลือของเฮโรอีน

การควบคุม ห้ามผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง (มาตรา ๑๕ วรรค ๑)

- ยกเว้น — การมีไว้ในครอบครองในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ
ทางราชการ (มาตรา ๑๕ วรรค ๑)
- ข้อสันนิษฐาน — การผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองคำนวณ
เป็นสารบริสุทธิ์ได้ตั้งแต่ ๒๐ กรัม ขึ้นไปถือว่าผลิต นำเข้า
ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย (มาตรา ๑๕
วรรค ๒)
- การควบคุมพิเศษ — ห้ามมิให้ผู้ใดเสพ (มาตรา ๕๗)
- ยาเสพติดให้โทษประเภท ๒ — เช่น มอร์ฟีน โคคาอีน โคลเคอีน ผีนายา
- การควบคุม — ห้ามผลิต นำเข้า หรือส่งออก (มาตรา ๑๖)
- จำหน่าย — ห้ามมิให้จำหน่าย เว้นแต่ได้รับอนุญาต (มาตรา ๑๗ วรรค
๑)
- ครอบครอง — ห้ามมีไว้ในครอบครอง เว้นแต่ได้รับอนุญาต (มาตรา ๑๗
วรรค ๑)
- ข้อสันนิษฐาน — การมีไว้ในครอบครองคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ตั้งแต่หนึ่ง
ร้อยกรัมขึ้นไปถือว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย
(มาตรา ๑๗ วรรค ๒)
- ข้อยกเว้น — การมีไว้ในครอบครองไม่เกินจำนวนที่จำเป็นสำหรับใช้
รักษาโรคเฉพาะตัวโดยมีหนังสือรับรองของผู้นประกอบ
วิชาชีพเวชกรรมหรือทันตกรรมซึ่งเป็นผู้ให้การรักษา
- การมีไว้ในครอบครองไม่เกินจำนวนจำเป็นสำหรับใช้ประจำ
ในการปฐมพยาบาลหรือ เกิดเหตุฉุกเฉินในยานพาหนะที่ใช้
ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ ถ้ายานพาหนะนั้น
จดทะเบียนในราชอาณาจักรต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตด้วย
(มาตรา ๑๘)

- ผู้ขออนุญาตได้ - กระทรวง ทบวง กรม องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รวมทั้งกรุงเทพมหานคร สภากาชาดไทย องค์การเภสัชกรรม ประกอบการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศหรือผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม แพทย์ เภสัช (มาตรา ๑๙) .
- หน้าที่ผู้รับอนุญาต - ห้ามมิให้จำหน่ายนอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต (มาตรา ๒๗)
- ต้องจัดเก็บในที่ซึ่งมั่นคงแข็งแรงหาถูกโจรกรรม สูญหาย หรือถูกทำลายต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบโดยด่วน (มาตรา ๒๘)
- ใบอนุญาตหาย - กรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือลบเลือนในสารสำคัญของแจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ไต่ทราบถึงเหตุดังกล่าว (มาตรา ๓๕)
- มาตรการควบคุมพิเศษ
- เสพ - ห้ามเสพ เว้นแต่เสพเพื่อรักษาโรคตามคำสั่งของผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมหรือทันตแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาต (มาตรา ๕๘)
- ผู้รับอนุญาตตาย - ผู้รับใบอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองตายก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ทายาทผู้ครอบครองหรือผู้จัดการมรดกต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบภายใน ๕๐ วัน นับแต่วันที่ตาย (มาตรา ๖๑)
- บัญชีรับ - จ่าย - ต้องทำบัญชีรับจ่ายยา เสพติดและเสนอรายงานต่อ เลขาธิการ เป็นรายเดือนและรายปี และต้องเก็บไว้ ๕ ปี นับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในบัญชี (มาตรา ๖๒)

ยาเสพติดให้โทษประเภท ๓

เช่น ยาแก้ไอผสมโคเคอิน

- การควบคุม - ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออก เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต (มาตรา ๒๐ วรรค ๑)
- ผู้ขออนุญาตได้ - จะต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิต ขาย หรือนำ หรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งยาแผนปัจจุบันตามกฎหมายว่าด้วยยา และต้องมีเภสัชกรอยู่ประจำตลอดเวลาทำการ (มาตรา ๒๑ วรรค ๑)
- ข้อยกเว้นจำหน่าย - ให้ผู้รับอนุญาตผลิต หรือนำเข้าอยู่แล้ว จำหน่ายยาเสพติดให้โทษประเภท ๓ ที่ตนผลิตหรือนำเข้าได้โดยไม่ต้องรับใบอนุญาตจำหน่ายอีก (มาตรา ๒๑ วรรค ๒)
- หลักเกณฑ์ในการนำเข้าส่งออก - แต่ละครั้งต้องได้รับใบอนุญาตทุกครั้งให้นำเข้า หรือส่งออก จากผู้อนุญาตด้วย (มาตรา ๒๒)
- อายุใบอนุญาต - ใบอนุญาตใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่อยู่ออกใบอนุญาต (มาตรา ๒๓)
- หน้าที่ผู้รับอนุญาตผลิต - ต้องจัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยแสดงว่าเป็นสถานที่ผลิตยาเสพติดให้โทษ, ต้องจัดให้มีการวิเคราะห์ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ทุกครั้งก่อนนำออกจากสถานที่ผลิต, จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาที่ภาษาชนะ ยาเสพติดให้โทษประเภท ๒ ซึ่งใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ต้องเก็บให้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคงแข็งแรง, ในกรณียาเสพติดให้โทษประเภท ๒ ถูกโจรกรรม

หรือสูญหาย หรือถูกทำลายต้องแจ้ง เป็นหนังสือให้ผู้อนุญาต
ทราบโดยมิชักช้า (มาตรา ๒๙)

- นำเข้า ส่งออก - จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยแสดงว่า เป็นสถานที่นำเข้า
หรือส่งออกให้มีใบรับรองของผู้ผลิตแหล่ง เคมีแสดงรายละเอียด
แยกผลการวิเคราะห์คุณภาพยา เสพติให้โทษในประเภท
๓ ต้องมีฉลากที่ภาษาหรือหีบห่อบรรจุยา เสพติให้โทษใน
ประเภท ๓ ต้องมีฉลากหรือ เอกสารกำกับยา เสพติให้โทษ
ในประเภท ๓ หรือคำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ที่
ภาษาหรือหีบห่อบรรจุยา เสพติให้โทษในประเภท ๓
(มาตรา ๓๐)
- จำหน่าย - ต้องจัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยแสดงว่า เป็นสถานที่จำหน่าย,
ต้องแยก เก็บให้ เป็นสัดส่วนจากยาและวัตถุอื่น และต้องให้
มีฉลากเอกสารกำกับคำเตือนหรือข้อควรระวังในการใช้ที่
ภาษาหรือหีบห่อที่บรรจุยา เสพติให้โทษในประเภท ๓
มิให้ชำรุดบกพร่อง (มาตรา ๓๑)
- ใบอนุญาตหาย - กรณีใบอนุญาตหาย ถูกทำลาย หรือลบเลือนในสารสำคัญ
ต้องแจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน
๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงเหตุดังกล่าว (มาตรา ๓๕)
- ยาปลอม ฝิ่นมาตรฐาน หรือ เสื่อมคุณภาพ - ห้ามผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยา เสพติให้โทษ
ในประเภท ๓ ซึ่งเป็นยาปลอม ฝิ่นมาตรฐาน หรือ เสื่อม
คุณภาพ (มาตรา ๓๘)

การขึ้นทะเบียนตำรับยา เสพตติในการผลิตหรือนำเข้า

- ผู้รับอนุญาตผลิต หรือนำเข้าจะผลิตหรือนำเข้าใดคองนำตำรับยา เสพตติให้โทษนั้น มาขอขึ้นทะเบียนตำรับยาต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญและรัฐมนตรีประกาศตำรับยาในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าได้ (มาตรา ๔๓)

อายุใบสำคัญ

- ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาให้มีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบสำคัญ (มาตรา ๕๕ วรรค ๑)

ใบสำคัญหาย

- ในกรณีสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสารสำคัญของแจ้งต่อผู้อนุญาตและขอรับใบแทนภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้าง (มาตรา ๕๗ วรรค ๑)

การโฆษณา

- ห้ามโฆษณา เว้นแต่จะกระทำโดยตรงต่อผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทันตกรรม หรือ เภสัชกรรมชั้นหนึ่ง หรือ สัตวแพทย์ หรือ เป็นเอกสารกำกับยาที่ภษานะหรือหีบห่อบรรจุยา (มาตรา ๕๘)

การควบคุมพิเศษ

บัญชีรับ - จ่าย

- ผู้รับอนุญาตให้ผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก ต้องทำบัญชีรับจ่ายยา เสพตติให้โทษ เสนอรายงานต่อเลขาธิการเป็นรายเดือนและรายปี และต้องเก็บไว้ ๕ ปี นับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในบัญชี (มาตรา ๖๒)

ยา เสพตติให้โทษประเภท ๔

- อา เซติกแอนไฮไดรด์ และ อา เซติคลอไรด์

- การควบคุม - ห้ามมิให้ผู้ใด ผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง เว้นแต่รัฐมนตรีจะได้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ เป็นราย ๆ ไป (มาตรา ๒๖ วรรค ๑)
- ข้อสันนิษฐาน - มีไว้ในครอบครองมีปริมาณตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัม ขึ้นไป ให้ถือว่ามิไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย (มาตรา ๒๖ วรรค ๒)
- หน้าที่ผู้รับอนุญาตผลิต - ต้องจัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยแสดงว่าเป็นสถานที่ผลิต, ต้องจัดให้มีการวิเคราะห์หยาบที่ผลิตขึ้นทุกครั้งก่อนนำออกจากสถานที่ผลิต, จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับยา เสพติดที่ภาชนะบรรจุยา ต้องเก็บรักษาให้เป็นสัดส่วนในที่มั่นคงแข็งแรง, ในกรณีถูกโจรกรรมสูญหายหรือถูกทำลายต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า (มาตรา ๓๒)
- นำเข้า ส่งออก - ต้องจัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยแสดงว่าเป็นสถานที่นำเข้า หรือส่งออก, ต้องมีใบรับรองของผู้ผลิตแหล่งเดิมแสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์คุณภาพ, ต้องมีฉลากที่ภาชนะบรรจุยาหรือคำเตือนหรือข้อควรระวังการใช้, ต้องเก็บรักษาให้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคงแข็งแรง, กรณีถูกโจรกรรม หรือสูญหาย หรือถูกทำลายต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า (มาตรา ๓๓)
- จำหน่าย - ต้องจัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยแสดงว่าเป็นสถานที่จำหน่าย, ต้องแยก เก็บ เป็นสัดส่วนจากยาหรือวัตถุอื่น, ให้มีฉลากเอกสารกำกับคำเตือนหรือข้อควรระวังการใช้ยาที่ภาชนะมิให้ชำรุดบกพร่อง, ในกรณีถูกโจรกรรมสูญหายหรือถูก

ทำลายต้องแจ้ง เป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า
(มาตรา ๓๔)

- ใบอนุญาต - กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบเลือนในสาร
สำคัญต้องแจ้งขอใบอนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต
ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงเหตุดังกล่าว
(มาตรา ๓๕)
- การโฆษณา - ห้ามโฆษณา เว้นแต่จะกระทำโดยตรงต่อ ผู้ประกอบวิชา
ชีพ เวชกรรม ทันตกรรม หรือ เกษตรกรรมชั้นหนึ่ง หรือสัตว์
แพทย์ หรือ เป็นเอกสารกำกับยาที่ประชาชนหรือหีบห่อบรรจุยา
(มาตรา ๔๘)
- การควบคุมพิเศษ
บัญชีรับ - จ่าย - ผู้รับอนุญาตให้ผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้
ในครอบครอง ต้องทำบัญชีรับจ่ายยาเสพติดเสนอรายงาน
ต่อเลขาธิการ เป็นรายเดือนและรายปี และต้องเก็บไว้
๕ ปี นับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในบัญชี (มาตรา ๖๒)
- ยาเสพติดให้โทษประเภท ๕
- การควบคุม - เช่น กัญชา พืชกระท่อม
- ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ใน
ครอบครอง เว้นแต่รัฐมนตรีจะได้อนุญาตโดยความเห็น
ชอบของคณะกรรมการ เป็นราย ๆ ไป (มาตรา ๒๖
วรรค ๑)
- การควบคุมพิเศษ
เสพ - ห้ามมิให้ผู้ใดเสพ (มาตรา ๕๗)

บัญชีรับ - จ่าย

- ผู้รับอนุญาตให้ผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง ต้องทำบัญชีรับจ่ายยาเสพติด เสนอรายงานต่อ เลขาธิการ เป็นราย เดือนและรายปี และต้องเก็บไว้ ๕ ปี นับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้าย ในบัญชี (มาตรา ๒๒)

การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

- ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ (มาตรา ๕๒)
- ถ้าปรากฏว่าผู้รับอนุญาตให้จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองยาเสพติดให้โทษประเภท ๒ ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนด หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาปลอม ผิดมาตรฐาน หรือเสื่อมคุณภาพเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษประเภท ๓ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ (มาตรา ๕๓)

การนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑, ๒, ๔ และ ๕

การนำผ่าน

- ต้องมีใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นมาพร้อมกับยาเสพติดให้โทษ และต้องแสดงใบอนุญาตต่อพนักงานศุลกากร กับต้องยินยอมให้พนักงานศุลกากร เก็บรักษาหรือควบคุมไว้ (มาตรา ๒๔)

บทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบัญญัติอยู่ในหมวด ๑๒ ตั้งแต่มาตรา ๖๕ ถึงมาตรา ๑๐๒ ดังนี้

มาตรา ๖๕ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำเพื่อจำหน่าย ต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา ๖๖ ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกินหนึ่งร้อยกรัม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษนั้นมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ เกินหนึ่งร้อยกรัม ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต

มาตรา ๖๗ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่ถึงยี่สิบกรัม โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๘ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดเป็นมอร์ฟีนหรือโคคาอีน ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๖๙ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่ายซึ่งยา เสพติโคให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้ายา เสพติโคให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิด เป็นมอร์ฟีนหรือโคคาอิน มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกินหนึ่งร้อยกรัม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ถ้ามอร์ฟีนหรือโคคาอินนั้นมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ เกินกว่าหนึ่งร้อยกรัมขึ้นไปต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

ถ้าผู้ใดรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ กระทำการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๓๐ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งยา เสพติโคให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดจำหน่ายหรือส่งออกซึ่งยา เสพติโคให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ผู้ใดนำเข้า หรือส่งออกแต่ละครั้งซึ่งยา เสพติโคให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยา เสพติโคให้โทษในประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๓๔ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ถ้ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๓๕ ผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

มาตรา ๓๖ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ถ้ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

มาตรา ๓๗ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๘ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๓๙ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๐ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๑ เกสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๓๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๒ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปลอม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึง ยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใดจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปลอม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกิน ห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ นิคมมาตรฐาน หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เสื่อมคุณภาพ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๓๘ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน สามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ นิคมมาตรฐาน หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เสื่อมคุณภาพ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยา แต่มิได้ขึ้นทะเบียนตำรับยา หรือยาเสพติดให้โทษใน ประเภท ๓ ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๗ ผู้ใดจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ต้องขึ้น ทะเบียนตำรับยาแต่มิได้ขึ้นทะเบียนตำรับยา หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยา อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดแก้ไขรายการทะเบียนคำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๘ ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๙ ผู้ใดใช้อุปายาลดกวดงู ชูเชื้อ ไซก่าล้างประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำฉกฉลวงธรรมหรือใช้วิธีข่มขู่บีบบังคับประการอื่นใดให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าได้กระทำโดยมีอาวุธหรือโดยรวมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดทางอาญา หรือเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นในการกระทำความผิดทางอาญา ผู้กระทำ

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดเป็นมอร์ฟีน หรือโคคาอิน ผู้กระทำความผิดระวางโทษเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่ง และถ้าเป็นการกระทำความผิดหนึ่งหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษ ซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ผู้กระทำความผิดระวางโทษเป็นสองเท่า และถ้าเป็นการกระทำความผิดหนึ่งหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้กระทำความผิดระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา ๕๔ ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษและได้สมัครขอเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลก่อนความผิดจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ อีกทั้งได้ปฏิบัติตามบรรณตามระเบียบข้อบังคับ เพื่อควบคุมการบำบัดรักษาและระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าว จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดแล้ว ให้ได้รับการยกเว้นโทษสำหรับความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒

มาตรา ๕๕ ทายาท ผู้ครอบครอง หรือผู้จัดการมรดกผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๖ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๗ ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อีกในระหว่างที่ยังต้องรับโทษอยู่ หรือภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

มาตรา ๕๕ ผู้ใดต้องโทษตามมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๒ เป็นครั้งที่สาม เพื่อพ้นโทษแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยคำสั่งรัฐมนตรีนำไปควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาลที่รัฐมนตรีประกาศจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ และให้ทำการบำบัดรักษา จนกว่าจะได้รับการรับรอง เป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดว่า เป็นผู้ได้รับการบำบัดรักษาครบถ้วนตามระเบียบข้อบังคับ เพื่อควบคุมการบำบัดรักษา และระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๕๕ ผู้ใดหลบหนีไปในระหว่างที่ถูกควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาลตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๐ กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือข้าราชการหรือพนักงานองค์การและหน่วยงานของรัฐผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้าหรือส่งออก ซึ่งยาเสพติดให้โทษอันเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือร่วมมือสนับสนุนในการกระทำดังกล่าว ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ต้องระวางโทษ เป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๐๑ ในกรณีที่มีการยึดยาเสพติดให้โทษไว้ตามมาตรา ๔๕(๒) และไม่มีคดีฟ้องถึงศาลด้วยประการใด ๆ ก็ตาม ถ้าภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ยึดไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของให้ยาเสพติดให้โทษนั้นตก เป็นของกระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๑๐๒ บรรดา ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ หรือประเภท ๕ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะหรือวัตถุอื่น ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ริบเสียทั้งสิ้น

สำหรับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๗ ซึ่งประกาศ ณ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๐๑ นั้น มีความว่า "ด้วยคณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า การเสพผืนเป็นที่รังเกียจในวงการสังคม และเป็นอันตรายแก่สุขภาพและอนามัยอย่างร้ายแรงประเทศต่าง ๆ ได้พยายามเลิกการเสพผืนโดยเด็ดขาดแล้ว จึงเห็นเป็นการสมควรให้เลิกผืน และการจำหน่ายผืนในประเทศไทยเสีย

หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เลิกการเสพผืน และยกเลิกการจำหน่ายผืนที่ราชอาณาจักร ทั้งนี้ให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาตามประกาศนี้

ข้อ ๒ เพื่อให้การเลิกการเสพผืนเป็นไปโดยเรียบร้อยภายในระยะเวลาอันสมควร ให้กระทรวงการคลังดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศให้ผู้เสพผืนหรือมูลผืนซึ่งยังมีไคซีนทะเปียนขอรับอนุญาตให้ไปขึ้นทะเปียนขอรับอนุญาต เสพผืนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๑

(๒) กวดขันมิให้ผู้ใด เสพผืนหรือมูลผืนตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๒ เป็นต้นไป นอกจากผู้ที่มีใบอนุญาต เสพผืน

(๓) ให้ยุบเลิกร้านจำหน่ายผืนให้หมดสิ้นเด็ดขาดภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๒

ข้อ ๓ ให้กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย จัดให้มีสถานพยาบาลและสถานพักฟื้นสำหรับผู้เสพผืนติดมารักษาพยาบาลและพักฟื้น

ข้อ ๔ ภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๒ เป็นต้นไป บุคคลที่เสพผืนติด ไม่ว่าจะมิใช่ใบอนุญาตให้สูบผืนหรือไม่ ถ้าประสงค์จะเข้ารับรักษาพยาบาลและพักฟื้นในสถานที่ดังกล่าวในข้อ ๓ ให้เจ้าหน้าที่รับตัวไว้รักษาพยาบาลและพักฟื้นได้ไม่เกินเก้าสิบวัน

ข้อ ๕ นับแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๐๒ เป็นต้นไป ผู้ใดเสพผืนหรือมูลผืน นอกจากมีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยผืนแล้ว เมื่อพ้นโทษให้เจ้าหน้าที่

ฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจส่งตัวผู้นั้น เข้าทำการรักษาพยาบาล และพักฟื้นในสถาน
ที่ดังกล่าวในข้อ ๓ ได้ตามกำหนดเวลาที่เห็นสมควร ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

ให้ถือว่าผู้อยู่ในสถานพยาบาลและสถานพักฟื้นตามความในวรรคก่อน เป็น
ผู้อยู่ในระหว่างคุมขัง ตามอำนาจของพนักงานสอบสวน ตามความหมายของประมวล
กฎหมายอาญา ซึ่งถ้าหลบหนีก็มีความผิดของระหว่างโทษตามประมวลกฎหมายนั้น"^๑

ผลของการให้เลิกการ เสพฝันและยกเลิกการจำหน่ายฝิ่นในราชอาณาจักร
ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ก่อให้เกิดการแพร่สะพัดซึ่งยา เสพติดที่ร้ายแรงกว่า
ขึ้นไปดัง เป็นที่ประจักษ์อยู่ในปัจจุบัน

นอกจากนี้ยังมีพระราชกฤษฎีกาควบคุมโคกภักดิ์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒
ซึ่งเป็นกฎหมายอุกฤษฏ์ที่ออกมา เพื่อสนับสนุนในการป้องกันมิให้นำโคกภักดิ์ที่ควบคุมไปใช้
ในการผลิตยา เสพติด ณ ท้องที่ซึ่งเป็นแหล่งผลิตที่สำคัญ ๆ ด้วย ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต
วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้นมา พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้มีสารสำคัญดังนี้

"มาตรา ๓ ให้โคกภักดิ์ที่ถูกควบคุมตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.
๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโคกภักดิ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งได้แก่น้ำยา
เคมีอีเธอร์ (Ether) และน้ำยาเคมี คลอโรฟอร์ม (Chloroform) เป็น
โคกภักดิ์ที่ถูกควบคุมตามวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ และภายในท้องที่
ที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ (ได้แก่จังหวัดเชียงราย (อำเภอแม่สาย
เชียงแสน เชียงของ แม่จันและเวียงป่าเป้า) จังหวัดเชียงใหม่ (อำเภอแม่ฮาด แม่
ฮ่อม เชียงดาว สะเมิงและแม่แจ่ม) จังหวัดแม่ฮ่องสอน (อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน ปาย
ขุนยวม แม่สะเรียงและแม่ลาน้อย)

มาตรา ๔ ให้ผู้ครอบครองโคกภักดิ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ แจงปริมาณ
และสถานที่เก็บเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เกี่ยวข้อง
ในท้องที่ ๓ จังหวัดนั้น) ภายในสามวันนับแต่วันที่ได้ออกโคกภักดิ์นั้นไว้ในครอบครอง

ในการแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บ ผู้ครอบครองต้องแสดงหลักฐานการได้มาซึ่งโภคภัณฑ์นั้นด้วย

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขนย้าย จำหน่าย ไซ้ เปลี่ยนแปลงสภาพหรือโอนการครอบครองซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖ โภคภัณฑ์ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไม่อยู่ในบังคับแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๗ ผู้ใดมีโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ไว้ในครอบครองก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้แจ้งปริมาณและสถานที่เก็บ เป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ"

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อัตราโทษเปรียบเทียบของกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

๙๕

สำหรับอัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น จะพิจารณาเปรียบเทียบได้จากตารางต่อไปนี้ คือ

พระราชบัญญัติวินาศกรรม ๒๔๗๒		พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและ ประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘		พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒	
ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ
ปลูกดิน โดย ไม่ได้รับ อนุญาตจาก เจ้าพนักงาน	จำคุกไม่เกิน สามปีหรือปรับ ไม่เกินหนึ่ง หมื่นบาทหรือ ทั้งจำทั้งปรับ (ม. ๔๔)	ผลิตวัตถุออก ฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือ ประเภท ๒ โดยฝ่าฝืน พระราชบัญญัตินี้	-จำคุกตั้งแต่ ห้าปีถึงยี่สิบ ปีและปรับ ตั้งแต่หนึ่ง แสนบาทถึง ห้าแสนบาท (ม. ๔๔) -จำคุกไม่เกิน ห้าปีและปรับ ไม่เกิน หนึ่งแสนบาท (ม. ๕๐)	ผลิตยาเสพติดให้โทษใน ประเภท ๑ ผลิตยาเสพติดให้โทษใน ประเภท ๑ เพื่อจำหน่าย ผลิตยาเสพติดให้โทษใน ประเภท ๒ ผลิตมอร์ฟีนหรือโคคาอีน ผลิตยาเสพติดให้โทษใน ประเภท ๓ โดยมีได้รับ อนุญาต	-จำคุกตลอดชีวิต (ม. ๖๕ ว. ๑) -ประหารชีวิต (ม. ๖๕ ว. ๒) -จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และ ปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่ง แสนบาท (ม. ๖๕ ว. ๒) -จำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงจำคุกตลอด ชีวิต และปรับตั้งแต่สองแสนบาท ถึงห้าแสนบาท (ม. ๖๕ ว. ๒) -จำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่ เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ม. ๗๐)

พระราชบัญญัติเงินพดด้วง พ.ศ. ๒๔๗๒		พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๔๑๘		พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๒๒	
ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ
ขายเงินโดย ละเมิดต่อ พระราช บัญญัตินี้	- จำคุกตั้งแต่ หกเดือนถึง ยี่สิบปีและ ปรับยี่สิบเท่า ของราคาเงิน นั้น แต่คง ไม่น้อยกว่า ห้าพันบาท (ม. ๕๓)	ขายวัตถุออก ฤทธิ์ในประ เภท ๑ หรือประ เภท ๒ โดย ฝ่าฝืนพระ ราชบัญญัตินี้	- จำคุกตั้งแต่ ห้าปีถึงยี่สิบ ปีและปรับ ตั้งแต่หนึ่ง แสนบาทถึง ห้าแสนบาท (ม. ๕๔)	ผลิตยาเสพติดให้โทษใน ประเภท ๔ โดยมีใครรับอนุญาต	- จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและ ปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึง หนึ่งแสนบาท (ม. ๗๓)
		ขายวัตถุออก ฤทธิ์ในประ เภท ๓ หรือ ประเภท ๔ โดยไม่มีใคร รับ อนุญาต	- จำคุกไม่เกิน ห้าปีและปรับ ไม่เกินหนึ่ง แสนบาท (ม. ๕๐)	ผลิตยาเสพติดให้โทษในประ เภท ๕ โดยมีใครรับอนุญาต	- จำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปีและ ปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึง หนึ่งแสนห้าหมื่นบาท (ม. ๗๕)
			จำหน่ายยาเสพติดให้โทษใน ประเภท ๑ มีปริมาณค่านวณ เป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกินหนึ่งร้อย กรัม	จำหน่ายยาเสพติดให้โทษใน ประเภท ๑ มีปริมาณค่านวณ เป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกินหนึ่งร้อย กรัม	- จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงจำคุกตลอด ชีวิตและปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาท ถึงห้าแสนบาท (ม. ๖๖ ว. ๑)
			จำหน่ายยาเสพติดให้โทษใน ประเภท ๑ มีปริมาณค่านวณ เป็นสารบริสุทธิ์เกินหนึ่งร้อย กรัม	จำหน่ายยาเสพติดให้โทษใน ประเภท ๒ โดยมีใครรับ อนุญาต	- จำคุกตลอดชีวิตหรือประหาร ชีวิต (ม. ๖๖ ว. ๒)
					- จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับ ตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท (ม. ๖๖ ว. ๓)

พระราชบัญญัติเงินพดด้วง พ.ศ. ๒๔๗๒		พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘		พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒	
ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ
<p>พำนักหรือมรดกเงินเข้ามาในราชอาณาจักรหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร</p>	<p>- จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงยี่สิบปีและปรับยี่สิบเท่าราคาเงินหรือมรดกเงินนั้นแต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าพันบาท (ม. ๕๑)</p>	<p>นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>- จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท (ม. ๕๕)</p>	<p>จำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ โดยมีใครรับอนุญาต</p> <p>จำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ โดยมีใครรับอนุญาต</p> <p>จำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ โดยมีใครรับอนุญาต</p> <p>นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑</p> <p>นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เพื่อจำหน่าย</p>	<p>- จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ม. ๗๑)</p> <p>- จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท (ม. ๗๓)</p> <p>- จำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท (ม. ๗๔)</p> <p>- จำคุกตลอดชีวิต (ม. ๖๕ วรรค ๑)</p> <p>- ประหารชีวิต (ม. ๖๕ วรรค ๒)</p>

พระราชบัญญัติเงินพดด้วง ๒๔๗๒		พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๔๖๘		พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒	
ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ
		นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔	- จำคุกไม่เกินห้าปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท (ม. ๕๐)	นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ นำเข้าหรือส่งออกซึ่งมอร์ฟีนหรือโคคาอีน นำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ โดยมีใ้รับอนุญาต ส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ โดยมีใ้รับอนุญาต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ โดยมีใ้รับอนุญาต	- จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท (ม. ๖๔ ว. ๑) - จำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท (ม. ๖๔ ว. ๒) - จำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ม. ๗๐) - จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ม. ๗๑) - จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท (ม. ๗๓)

พระราชบัญญัติเงินพดด้วง ๒๔๗๒		พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘		พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒	
ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ
มีไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน	- จำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ม. ๔๔)	มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทโดยมิได้รับอนุญาต	- จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ม. ๑๐๖)	นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ โดยมีใ้ได้รับอนุญาต	- จำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท (ม. ๓๕)
มีไว้ในครอบครองโดยละเมิดต่อพระราชบัญญัติ	- จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงยี่สิบปีและปรับยี่สิบเท่าของราคาค่านั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าพันบาท (ม. ๔๓)			มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ มีปริมาณค่านวนเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกินหนึ่งร้อยกรัม	- จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท (ม. ๖๖ว.๑)
				มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ มีปริมาณค่านวนเป็นสารบริสุทธิ์เกินหนึ่งร้อยกรัม	- จำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต (ม. ๖๖ว. ๒)
				มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ มีปริมาณค่านวนเป็นสารบริสุทธิ์ไม่ถึงยี่สิบกรัม โดยมิได้รับอนุญาต	- จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท (ม. ๖๗)

พระราชบัญญัติเงินพดด้วง พ.ศ. ๒๔๗๒		พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๔๑๘		พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๒๒	
ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ
มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ โดยมิได้รับอนุญาต	- จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปีและปรับสิบเท่าราคามูลค่าเงินนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองพันบาท (ม. ๕๓ ทวิ)			มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ โดยมิได้รับอนุญาต	- จำคุกไม่เกินห้าปีและปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท (ม. ๖๔ ว. ๑)
				มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ โดยมิได้รับอนุญาต	- จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท (ม. ๖๔ ว. ๒)
				มีไว้ในครอบครองหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งมอร์ฟีนหรือโคคาอีนมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกินหนึ่งร้อยกรัม	- จำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสองแสนบาท (ม. ๖๔ ว. ๓)
				มีไว้ในครอบครองหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งมอร์ฟีนหรือโคคาอีนมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินกว่าหนึ่งร้อยกรัมขึ้นไป	- จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท (ม. ๖๔ ว. ๔)
				มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ โดยมิได้รับอนุญาต	- จำคุกไม่เกินห้าปีและปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท (ม. ๗๔ ว. ๑)

พระราชบัญญัติเงินพดด้วง พ.ศ. ๒๔๗๒		พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกฤทธิ์ของจิตและประสาท พ.ศ. ๒๔๑๘		พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๒๒	
ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ
<p>เสพเงินหรือมรดกโดยละเมิดต่อพระราชบัญญัติ</p>	<p>- จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปีและปรับสิบเท่าราคาเงินหรือมรดกนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองพันบาท (ม. ๕๓ ทวิ)</p>			<p>มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ โดยมีใ้รับอนุญาต</p> <p>มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ โดยมีใ้รับอนุญาต</p> <p>มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ โดยมีใ้รับอนุญาต</p> <p>เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้</p> <p>เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ</p>	<p>- จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท (ม. ๗๔ ว. ๒)</p> <p>- จำคุกไม่เกินห้าปีและปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท (ม. ๗๖ ว. ๑)</p> <p>- จำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท (ม. ๗๖ ว. ๒)</p> <p>- จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท (ม. ๕๑)</p> <p>- จำคุกไม่เกินหนึ่งปีและปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท (ม. ๕๒)</p>

๖๑

พระราชบัญญัติเงินพดด้วง พ.ศ. ๒๔๗๒		พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๔		พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒	
ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ	ฐานความผิด	อัตราโทษ
พาเงินหรือมูล เงินผ่านราชอาณาจักร	- จำคุกตั้งแต่ หกเดือนถึง ยี่สิบปีและ ปรับยี่สิบเท่า ราคาเงินหรือ มูลเงินนั้นแต่ ไม่ต้องโทษ กว่าห้าพัน บาท(ม. ๕๑)	นำผ่านซึ่งวัตถุ ออกฤทธิ์ทุก ประเภทโดย ไม่ได้รับอนุญาต	- จำคุกไม่เกิน ห้าปีและปรับ ไม่เกินหนึ่ง แสนบาท (ม. ๕๐)		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรการพิเศษทางกฎหมายในการปราบปรามยาเสพติด

เพื่อให้การปราบปรามยาเสพติดดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดจึงได้มีบทบัญญัติถึงมาตรการพิเศษในการปราบปรามยาเสพติด ดังนี้

พระราชบัญญัติว่าด้วยโทษที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๕ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการพิเศษในการปราบปรามยาเสพติดอยู่ในมาตรา ๘๘ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕ ดังนี้

มาตรา ๘๘ บัญญัติว่า "เมื่อปรากฏว่าผู้ใดเสพยาเสพติดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เลขาธิการ โดยความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้จัดส่งผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาล หรือฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพ ณ สถานพยาบาล หรือสถานพักฟื้นตามที่เห็นสมควร เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ในกรณีจำเป็น เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เลขาธิการจะขยายเวลาต่อไปอีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ให้กระทรวงสาธารณสุขมีหน้าที่ให้การรักษา การศึกษา การอบรม การดูแล ภายหลังการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามสมควร แก่บุคคล ดังกล่าวในวรรคหนึ่ง เพื่อให้บุคคลนั้นกลับคืนสู่สภาพของปกติชน ซึ่งมีได้ เสพติซึ่งวัตถุออกฤทธิ์

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรานี้ ผู้เสพยาเสพติดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ให้หมาย ความถึงผู้เสพ รับประทานร่างกายหรือใช้ด้วยวิธีอื่นใด ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์และแสดงอาการ เสพติ วัตถุออกฤทธิ์ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ตามหลักวิทยาศาสตร์การแพทย์"

เจตนารมณ์ของมาตรา ๘๘ ดังกล่าวคือ เพื่อทำการบำบัดรักษาและฟื้นฟู สุขภาพและสมรรถภาพของผู้เสพยาเสพติด ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ซึ่งเป็นการปราบปรามยาเสพติด โดยทางอ้อม เพราะถ้าสามารถทำการบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดให้หายได้ เป็นจำนวนมาก การแพร่ระบาดของยาเสพติดก็จะลดลง เพราะจำนวนผู้ต้องการ เสพลดลง ซึ่งมีผล ให้การผลิตและการค้ายาเสพติดลดลงด้วย เพราะเมื่อจำนวนผู้เสพน้อย ก็ย่อม

ทำการค้าได้น้อย เมื่อผู้ค้าทำการค้าได้น้อย ผู้ผลิตก็ย่อมต้องลดปริมาณการผลิตลง เพราะถึงผลิตมากก็ไม่มีประโยชน์เพราะขายได้น้อย เมื่อจำนวนผู้เสพ ผู้ค้าและผู้ผลิต ลดลงจนเหลือจำนวนน้อย ก็ย่อมสามารถทำการปราบปรามได้ง่าย จึงเห็นได้ว่า บทบัญญัติของมาตรา ๘๘ ดังกล่าวมีความสำคัญมาก เพราะทำให้การปราบปราม ยาเสพติดดำเนินไปอย่างได้ผล

มาตรา ๑๑๔ บัญญัติว่า "ผู้เสพติหรือผู้ครอบครองวัตถุออกฤทธิ์ผู้ใด ๒ ชนิดขึ้นไป ย่อมไม่ยอมรับการรักษาพยาบาล หรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งของ เลขาธิการ หรือ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เลขาธิการตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเมื่อพ้นโทษแล้ว ให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาล หรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่ง เดิม"

มาตรานี้ เป็นบทบัญญัติสนับสนุนมาตรา ๘๘ เพื่อให้มาตรา ๘๘ มีผลด้านการบังคับอย่างจริงจัง จึงได้กำหนดโทษของผู้ฝ่าฝืนคำสั่งของ เลขาธิการ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายตามมาตรา ๘๘ ไว้ และการรับโทษทางอาญาตามมาตรานี้ ไม่เป็นเหตุยกเว้น ให้ผิดต้องปฏิบัติตามคำสั่งของ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายตามมาตรา ๘๘ เพราะ เมื่อพ้นโทษแล้ว ให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่ง เดิม มาตรา ๑๑๔ นี้ จึงมีความสำคัญมาก เพราะ เป็นบทบัญญัติสนับสนุน ให้มีการปฏิบัติตามมาตรา ๘๘

มาตรา ๑๑๕ บัญญัติว่า "ผู้รับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งของ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เลขาธิการตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ผู้ใดหลบหนีไปจากสถานพยาบาลหรือสถานพักฟื้น ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเมื่อพ้นโทษแล้ว ให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาล หรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่ง เดิม"

มาตรานี้ เป็นบทบัญญัติสนับสนุนมาตรา ๘๘ เพื่อให้มาตรา ๘๘ มีสภาพบังคับอย่างจริงจัง โดยกำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้รับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งของ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เลขาธิการตาม

มาตรา ๔๔ ที่หลบหนีไปจากสถานพยาบาลหรือสถานพักฟื้น และการรับโทษดังกล่าวไม่
เป็นเหตุยกเว้นการปฏิบัติตามคำสั่งของ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เลขาธิการ
ตามมาตรา ๔๔ เพราะเมื่อพ้นโทษแล้ว ให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาล หรือการ
ฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่ง เกิม

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔ มีบทบัญญัติ

เกี่ยวกับมาตรการพิเศษในการปราบปรามยาเสพติดอยู่ในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และ
มาตรา ๑๗ ดังนี้

มาตรา ๑๔ บัญญัติว่า "เพื่อกำเนนการป้องกันและปราบปรามการกระทำ
ผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และ
เจ้าพนักงานมีอำนาจดังต่อไปนี้

๑. เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะใด ๆ ในเวลา
กลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจค้น ยึดหรืออายัดยาเสพติด
ที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือจับกุมบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า กระทำ
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามียาเสพติดซ่อนอยู่
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือบุคคลที่จะถูกจับได้หลบซ่อนอยู่ในเคหสถานหรือสถานที่นั้น
ประกอบด้วยมีเหตุอันควร เชื่อว่าหากไม่ดำเนินการในทันที ยาเสพติดนั้นจะถูกโยกย้าย
หรือบุคคลที่หลบซ่อนอยู่จะหลบหนี ก็ให้มีอำนาจเข้าไปในเวลากลางคืนภายหลัง
พระอาทิตย์ตกได้

๒. ค้นเคหสถาน สถานที่หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามียาเสพติด
ซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ยึดหรืออายัดยาเสพติดหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ไว้ใช้หรือ
จะใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดหรือที่อาจใช้เป็นพยาน
หลักฐานได้

๓. จับกุมบุคคลใด ๆ ที่กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

๔. สอบสวนผู้ต้องหาในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

๕. มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

เจ้าพนักงานตำแหน่งใดและระดับใด จะมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวเจ้าพนักงานผู้ได้รับมอบหมายนั้น

เจ้าพนักงานผู้ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดง เอกสารมอบหมายนั้น ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง"

จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๔ ดังกล่าว เป็นมาตรการพิเศษทางกฎหมายในการปราบปรามยาเสพติดอย่างแท้จริง เพราะให้อำนาจกรรมการ เลขาธิการ รอง เลขาธิการและ เจ้าพนักงานดังกล่าวอย่างมากมาย ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า "ผู้ใดชักชวน หรือไม่ให้ความสะดวกหรือไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใดแก่กรรมการ เลขาธิการ รอง เลขาธิการหรือเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

เจตนารมณ์ของมาตรา ๑๖ คือ เพื่อให้บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๔ มีสภาพบังคับโดยกำหนดโทษทางอาญา สำหรับผู้ชักชวนหรือไม่ให้ความสะดวกหรือไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใดแก่กรรมการ เลขาธิการ รอง เลขาธิการหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๑๔ เพราะฉะนั้น บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๖ นี้จึงมีความสำคัญมาก เพราะทำให้มาตรา ๑๔ มีสภาพบังคับ

มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า "กรรมการ เลขาธิการ รอง เลขาธิการและเจ้าพนักงานผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเสียเอง ต้องระวางโทษ เป็นสาม เท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ"

๘๖

เจตนารมณ์ของมาตรา ๑๗ คือ เพื่อป้องกันมิให้เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดเสียเอง โดยกำหนดโทษสำหรับ เจ้าพนักงานดังกล่าวผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นสาม เท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ซึ่งบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๗ นี้ นับว่ามีความถูกต้องดีมาก เพราะเจ้าพนักงานดังกล่าว เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดโดยตรง ดังนั้น ถ้าหากกระทำความผิดเสียเอง จึงเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งนับว่าเป็นความชั่วอย่างร้ายแรงสมควรได้รับโทษมากกว่าผู้กระทำความผิดที่มีใช้ เจ้าพนักงานดังกล่าว และบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๗ มีผลดีในทางจิตวิทยา คือ การที่กำหนดโทษไว้สูง มีผลเป็นการข่มขู่ให้บรรดาเจ้าพนักงานดังกล่าว เกิดความเกรงกลัวที่จะได้รับโทษหนัก และไม่กล้ากระทำความผิด เพราะ เจ้าพนักงานดังกล่าวย่อมมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดเป็นอย่างดี เพราะฉะนั้น มาตรา ๑๗ นี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการปราบปรามยาเสพติด ถ้าหากไม่ลงโทษให้หนัก เป็นพิเศษ เช่นนี้อาจ เป็นเหตุให้บรรดาเจ้าพนักงานดังกล่าวกระทำความผิดขึ้น ซึ่งจะ เป็นอุปสรรคในการปราบปรามอย่างมาก เพราะบรรดาเจ้าพนักงานดังกล่าว เป็นผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามยาเสพติด จึงยอมทราบวิธีการหลีกเลี่ยง ไม่ให้ถูกปราบปรามเป็นอย่างดี

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการพิเศษในการปราบปรามยาเสพติดอยู่ในมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๑๐๐ ดังนี้

มาตรา ๕๓ บัญญัติว่า "ผู้ใดใช้อุบายหลอกลวง ชูเชื้อ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขู่ใจด้วยประการอื่นใดให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าได้กระทำโดยมีอาวุธหรือโดยร่วมกระทำคามผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคล ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือ เป็นการกระทำเพื่อขู่ใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดทางอาญา หรือ เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นในการกระทำความผิดทางอาญา ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

ถ้ายา เสพติโคให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดเป็นมอร์ฟินหรือโคคาอิน ผู้กระทำต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่ง และถ้า เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท

ถ้ายา เสพติโคให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดเป็นยา เสพติโคให้โทษในประเภท ๑ ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสองเท่า และถ้า เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต"

บทบัญญัติแห่งมาตรา ๘๓ นี้ เป็นมาตรการพิเศษในการปราบปรามยาเสพติดอย่างแท้จริง โดยกำหนดโทษแก่ผู้ใช้ขูบายหลอกหลวง ขู เชื้อ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดให้ผู้อื่น เสพยา เสพติโคให้โทษ ซึ่งตัวบุคคลที่ถูกลงโทษตามมาตรานี้อาจไม่ได้เสพยา เสพติโคให้โทษเลย บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มีความถูกต้องและเหมาะสมมาก เพราะผู้ที่กระทำความผิดตามมาตรานี้ นับว่ามีเจตนาอันชั่วร้ายมาก จึงสมควรถูกลงโทษ ถึงแม้ว่าผู้ที่กระทำผิดจะไม่ได้เสพยา เสพติโคให้โทษ และไม่ได้กระทำความผิดฐานอื่น ๆ ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดก็ตาม มาตรานี้จึงมีความสำคัญมากในการปราบปรามยาเสพติด เพราะถ้าสามารถปราบปรามบุคคลที่กระทำความผิดตามมาตรานี้ได้มาก ก็มิผลทำให้ปัญหายาเสพติดคลคลน้อยลง

มาตรา ๕๕ บัญญัติว่า "ผู้ใดต้องโทษตามมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๒ เป็นครั้งที่สาม เมื่อพ้นโทษแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยคำสั่งรัฐมนตรีนำไปควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาลที่รัฐมนตรีประกาศจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะและให้ทำการบำบัดรักษา จนกว่าจะได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดว่าเป็น ผู้ได้รับการบำบัดรักษาครบถ้วนตามระเบียบข้อบังคับ เพื่อควบคุมการบำบัดรักษาและ ระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าวแล้ว"

เจตนารมณ์ของมาตรา ๕๕ คือต้องการจะทำการบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติด ให้โทษ ซึ่งมีผล เป็นการปราบปรามยาเสพติดไปในตัว เพราะถ้าสามารถทำการบำบัด รักษาผู้เสพติคิให้หายขาดได้ เป็นจำนวนมาก ก็มีผลให้ผู้ค้าและผู้ผลิตลดจำนวนลงด้วย เพราะเมื่อมีผู้เสพน้อย ผู้ค้าและผู้ผลิตก็ไม่สามารถทำการขายยาเสพติดได้มาก จึง ต้องลดปริมาณการผลิตและการค้าไปในตัว เมื่อจำนวนผู้ผลิตและผู้คามีน้อย ก็ย่อม ปราบปรามได้ง่าย บทบัญญัติของมาตรานี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการปราบปรามยาเสพติด (การที่ต้องโทษตามมาตรา ๕๑ หรือ ๕๒ ถึงสามครั้ง เป็นสิ่งแสดงถึงการติดยา เสพติคิ)

มาตรา ๕๕ บัญญัติว่า "ผู้ใดหลบหนีไปในระหว่างที่ถูกควบคุมไว้ ณ สถาน พยาบาลตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรานี้ เป็นบทบัญญัติสนับสนุนให้การปฏิบัติตามมาตรา ๕๕ เป็นไปอย่าง ใดผลโดยกำหนดโทษสำหรับผู้หลบหนีไปในระหว่างที่ถูกควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาล ตามมาตรา ๕๕

มาตรา ๑๐๐ บัญญัติว่า "กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ตามพระราชบัญญัติ นี้ หรือข้าราชการหรือพนักงานองค์การและหน่วยงานของรัฐผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยา เสพติคิให้โทษอัน เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือรวม มือสนับสนุนในการกระทำดังกล่าวไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ต้องระวางโทษ เป็น สามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น"

บทบัญญัติของมาตรานี้มีความถูกต้องและเหมาะสม เพราะกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่ในการแก้ปัญหายาเสพติดโดยตรง และย่อมมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดดีกว่าบุคคลที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ถ้ากรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเสียเอง ย่อมเป็นพฤติกรรมที่ชั่วร้ายมาก จึงสมควรลงโทษให้หนักกว่าบุคคลทั่วไปที่กระทำความผิดฐานเดียวกัน ส่วนข้าราชการหรือพนักงานองค์การและหน่วยงานของรัฐ ย่อมเป็นบุคคลที่มีความรู้ดีและมีหน้าที่เกี่ยวกับการทำประโยชน์สาธารณะ ดังนั้น ถ้าข้าราชการหรือพนักงานดังกล่าวกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด จึงสมควรลงโทษหนักกว่าบุคคลทั่วไปที่กระทำความผิดฐานเดียวกัน เพราะการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ยาเสพติดให้โทษดังกล่าวเป็นการกระทำที่เป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงของชาติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๖๔ / ๒๕๑๘ (หน้า ๑๐๖๙)

พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ ฯ อัยการจังหวัดอุดร โจทก์
นางมิ่ง มาตย์เลื่อน กับพวก จำเลย

จำเลยชายเฮโรอีนให้แก่ผู้ซื้อ แม่ผู้ซื้อจะเป็นสายให้ตำรวจและซื้อ เพื่อ
แสวงหาหลักฐานในการจับกุมจำเลยก็ตาม การกระทำของจำเลยก็เป็นความผิด
ฐานขายเฮโรอีน

(บัญญัติ สุชีวะ - เกษ วุฒิสงห์ชัย - ผสม จิตรชุม)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๖๔ / ๒๕๑๙ (หน้า ๒๑๓)

ป.อ. หลายกระทง อัยการจังหวัดสมุทรปราการ โจทก์
พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ ฯ นายกิตติ ไชพิลาป หรือ จำเลย
ไชพิลาภ กับพวก

นอกจากได้เฮโรอีนบรรจุถุงพลาสติกของกลางซึ่งตำรวจปลอมตัวไปซื้อ
จากจำเลยจำนวนหนึ่งแล้ว ตำรวจยังจับเฮโรอีนห่อธนบัตรจากจำเลยได้ เป็นของ
กลางอีกจำนวนหนึ่ง การกระทำผิดของจำเลย จึง เป็นความผิดหลายกรรมต่าง
กัน ต้องลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป

(จันทร์ ระรวยทรง - แฉว ศิวะบวร - พยนต์ ยาวะประภาส)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๓๘ / ๒๕๑๙ (หน้า ๓๔๑)

ป.อ. หลายกระทง (มาตรา ๙๑) พนักงานอัยการ กรมอัยการ โจทก์
พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ ฯ นายจุมพล หรือ เสือ ชำคุณดี จำเลย

การมีเฮโรอีนไว้ในครอบครองและการจำหน่ายเฮโรอีนเป็นความผิด ซึ่งอาศัยเจตนาในการกระทำผิดแตกต่างกันได้ แม้เฮโรอีนที่จำหน่ายจำหน่ายจะเป็นจำนวนบางส่วนของเฮโรอีนที่จำหน่ายไว้ในครอบครอง แต่เมื่อจำหน่ายจำหน่ายเฮโรอีนเป็นการกระทำผิดอีกฐานหนึ่ง ซึ่งอาศัยเจตนาต่างหากจากที่จำหน่ายเฮโรอีนไว้ในครอบครอง จึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน

หมายเหตุ

ศาลไม่ฟังว่าจำหน่ายเฮโรอีนทั้ง ๒๔ ห่อ ไว้เพื่อขายและฟังว่าจำหน่ายขายเฮโรอีน ๑ ห่อ ใน ๒๔ ห่อนั้น เป็นข้อเท็จจริงชัดแจ้งว่า จำหน่ายเจตนาคนละอัน การมีเฮโรอีนมิใช่เพื่อจำหน่ายเป็นความผิดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรค ๓ การจำหน่ายเฮโรอีนเป็นความผิดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรค ๓ กฎหมายบัญญัติความผิดคนละมาตราต่างกันคง เป็นเหตุที่แสดงถึง เจตนาในการกระทำคนละอันกันอยู่ในตัว เช่น คัดไม้หวงห้าม เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๓๓ มิไม่นั้นไว้ผิดมาตรา ๖๕ ต่างกระทงกัน (ฎีกาที่ ๒๔๒/๒๕๐๗) ฎีกาที่ ๓๑๓๖/๒๕๑๗ ที่ศาลอ้างถึงในคดีนี้ วินิจฉัยว่ากฎหมายบัญญัติการมีและจำหน่ายเฮโรอีนไว้คนละมาตรา เป็นคนละฐานความผิดกันจึงเป็น ๒ กระทง ศาลเคยวินิจฉัยว่า ความผิดหลายอย่างที่มีบัญญัติไว้ในบทเดียวกัน ถือเป็นความผิดกระทงเดียวกัน เช่น คัดและชักลากไม้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ซึ่งต่อมา เป็นมาตรา ๑๑ (ฎีกาที่ ๗๕๗-๘/๒๕๔๓) มีผิดและมุลฝืนตามพระราชบัญญัติฝืน พ.ศ. ๒๔๗๒ มาตรา ๕๓ (๑) (ฎีกาที่ ๑๓๗/๒๕๕๐) ทำและมีส่วนของอาวุธปืนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๕๐ มาตรา ๓๒ (ฎีกาที่ ๗๕๗/๒๕๑๒) ทั้งนี้คง เป็นหลักที่ช่วยในการวินิจฉัยการกระทำที่เกี่ยวเนื่องใกล้ชิดกันได้ประการหนึ่ง เพื่อแสดงว่าเป็นกรรมเดียวกัน แต่การที่เป็นความผิดบทเดียวกันอาจมีเจตนาต่างกันได้หรือไม่ เป็นหลักเด็ดขาดว่า ถ้าเป็นความผิดบทเดียวกันแล้วจะมีเจตนาคนละอันกันไม่ได้ ในเรื่องนี้ถ้าหากมีเฮโรอีน ๒๔ ห่อ ไว้เพื่อจำหน่ายเป็นความผิดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรค ๓ การจำหน่าย

เฮโรอินั้น ก็เป็นความผิดตามบทมาตราและวรรคเดียวกัน จะเป็นปัญหาว่ายัง
จะเป็นความผิดต่างกระทงกันหรือไม่ ข้อที่เห็นได้ชัดก็คือ มีเฮโรอินไว้เพื่อจำหน่าย
มีโทษตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรค ๓ หนักกว่ามีไว้เพื่อจำหน่ายตามมาตรา ๒๐ ทริ
วรรค ๓ ถ้าหากถือว่าการมีไว้เพื่อจำหน่ายแล้วจำหน่ายเฮโรอินนั้น เป็นความ
ผิดกรรมเดียวกันก็จะเป็นว่า ใ้รับโทษเบากว่ามีไว้มีไซ้เพื่อจำหน่ายแล้วจำหน่าย
เฮโรอินนั้น ซึ่งเป็นความผิดต่างกระทงกัน ความจริงนั้นแม้การมีไว้เพื่อจำหน่าย
กับการจำหน่ายเฮโรอินจะเป็นความผิดบทเดียวกันก็มี เจตนาคนละอันกันได้ เพราะ
ระหว่างที่มีเฮโรอินอยู่นั้น เจตนาที่จะจำหน่ายยังเป็นแค่เจตนาพิเศษคือ เพื่อ
จำหน่ายเท่านั้น อย่างมากก็เพียงตระเตรียมการกระทำคือจำหน่ายยังไม่เริ่มลงมือ
เจตนากระทำจึงยอมยังไม่เริ่มลงมือจะเริ่มลงมือกระทำการที่จะจำหน่ายเป็นราย ๆ
ไป การมีเฮโรอินไว้เพื่อจำหน่ายกับการจำหน่ายอาจ เป็นหลายกรรมต่างกันได้
ลักษณะดังกล่าวนี้ แม้ผู้ร่างมิได้คำนึงถึงการที่จะแยกกระทงความผิดของการกระทำ
หลาย ๆ อย่างที่เกี่ยวข้องออกเป็นคนละมาตรากันก็ตาม (จิตติ ตึงศภิตย์)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๕๖ / ๒๕๑๘ (หน้า ๔๕๘)

ป.อ.	หลายกระทง	อัยการ กรมอัยการ	โจทก์
พ.ร.บ.	ยาเสพติดให้โทษฯ	นายทงี แซ่เฮ้ง	จำเลย
ป.วิ.อ.	อุทธรณ์ฎีกา ความสงบเรียบร้อย (มาตรา ๑๕๕)		

มีเฮโรอินไว้เพื่อจำหน่าย และจำหน่ายไปบางส่วนเหลืออีกบางส่วน
แม้เป็นความผิดมาตรา ๒๐ ทวิ บทเดียวกัน ก็เป็นการกระทำที่มีเจตนาต่างกัน เป็น
คนละกรรมได้ แล้วแต่ข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป จำเลยรับสารภาพตามฟ้อง
ที่บรรยายว่า หลายกรรมต่างกันต้องลงโทษทุกกรรมตามมาตรา ๕๑

จำเลยอุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมาย ข้อเท็จจริงจึงยุติ จำเลยฎีกาใน
ข้อเท็จจริงอีกไม่ได้

(ภิญโญ ชีรินิติ - สนิบ คัมภีรยส - ขจร หะวานนท์)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๕ / ๒๕๒๐ (หน้า ๑)

ป.อ. หลายกระทรง พนักงานอัยการ กรมอัยการ โจทก์
 พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษฯ นายประเสริฐ เสวตอารีย์ จำเลย

มีเฮโรอีนหนัก ๐.๐๒ กรัม และเสพเฮโรอีนที่มีไว้ นั้น เป็นการกระทำโดยเจตนาคนละอันต่างกัน เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๒๐ ตรี กระทรงหนึ่งกับมาตรา ๒๒ อีกกระทรงหนึ่ง (แก้ไขฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๗ และ ๘)

(อุคม ทัพควน - ชลอ จามรมาน - โสพิทย คังคะเกตุ)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๒๓ / ๒๕๒๐ (หน้า ๕๔๕)

ป.อ. รินทรัพย์สิน (มาตรา ๓๓) อัยการอุทธรณ์ โจทก์
 พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษฯ นายศิลา จำปาทอง กับพวก จำเลย

จับเฮโรอีนในห่อ ๑,๐๑๓.๓๕ กรัม ใ้ในลัง เครื่องมือในเรือหางยาว ซึ่งจำเลยนั่งทับใช้เป็นที่นั่งขับเรือ ถือว่าใช้เรือ เป็นพาหนะทำผิดเกี่ยวกับเฮโรอีนต้องรับเรือ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๒๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๑๒

(วิหุร เทพพิทักษ์ - ประถม วิเชียร เนตร - ไพฑูย์ ไวกาสี)

กฎหมายเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดของต่างประเทศ

ประเทศญี่ปุ่น

กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดที่สำคัญของญี่ปุ่น ได้แก่

๑. กฎหมายควบคุมยาเสพติด ค.ศ. ๑๙๕๓
๒. ประมวลกฎหมายอาญา ค.ศ. ๑๙๕๔

กฎหมายควบคุมยาเสพติด ค.ศ. ๑๙๕๓ มีบทบัญญัติที่สำคัญเกี่ยวกับการควบคุมเฮโรอีน ในมาตรา ๒๔ ดังนี้ คือ

"มาตรา

๑.

๑.๑ ผู้ไม่มีอาชีพค้าเฮโรอีน นำเข้า ส่งออก ผลิต ซึ่งเฮโรอีน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึงตลอดชีวิต

๑.๒ ผู้มีอาชีพค้าเฮโรอีน นำเข้า ส่งออก ผลิต ซึ่งเฮโรอีน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ ปีถึงตลอดชีวิต และปรับไม่เกิน ๕ ล้านเยน

๑.๓ การพยายามกระทำความผิด จะต้องได้รับโทษ

๒.

๒.๑ ผู้ไม่มีอาชีพค้าเฮโรอีน รับ มีไว้ในครอบครอง จำหน่าย เสพ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี

๒.๒ ผู้มีอาชีพค้าเฮโรอีน กระทำผิดตาม ๒.๑ ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่ ๑ ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึงตลอดชีวิต และปรับไม่เกิน ๓ ล้านเยน

๒.๓ การพยายามกระทำความผิด จะต้องได้รับโทษ"

ส่วนประมวลกฎหมายอาญา ค.ศ. ๑๙๕๔ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมฝิ่น อยู่ในบทที่ ๑๔ ตั้งแต่มาตรา ๑๓๖ - ๑๔๑ ดังนี้ คือ

"มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดนำเข้า ผลิต จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ซึ่งฝิ่น เพื่อวัตถุประสงค์ในทางการค้า ต้องระวางโทษจำคุกเพื่อบังคับใช้งานตั้งแต่ ๖ เดือน ถึง ๗ ปี

มาตรา ๑๓๗ ผู้ใดนำเข้า ผลิต จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ซึ่งเครื่อง มือสำหรับใช้เสพฝิ่น เพื่อวัตถุประสงค์ในทางการค้า ต้องระวางโทษจำคุกเพื่อบังคับใช้งานตั้งแต่ ๓ เดือน ถึง ๕ ปี

มาตรา ๑๓๘ ผู้ใดเป็นเจ้าของโรงงานสุลกากริกษ์ นำเข้า หรือยอมให้มี การ นำเข้าซึ่งฝิ่น หรือ เครื่องมือสำหรับใช้เสพฝิ่น ต้องระวางโทษจำคุกเพื่อบังคับใช้ งานตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี

มาตรา ๑๓๙ ผู้ใดเสพฝิ่น ต้องระวางโทษจำคุกเพื่อบังคับใช้งานเป็น เวลาไม่เกิน ๓ ปี

ผู้ใดทำการจัดหาสถานที่สำหรับเสพฝิ่น เพื่อวัตถุประสงค์ในการหา กำไร ต้องระวางโทษจำคุกเพื่อบังคับใช้งานตั้งแต่ ๖ เดือน ถึง ๗ ปี

มาตรา ๑๔๐ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งฝิ่นหรือ เครื่องมือสำหรับใช้เสพ ฝิ่น ต้องระวางโทษจำคุกเพื่อบังคับใช้งานเป็น เวลาไม่เกิน ๑ ปี

มาตรา ๑๔๑ การพยายามกระทำความผิดในบทนี้ จะต้องได้รับโทษ"

ประเทศฮ่องกง

กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดที่สำคัญที่สุดของฮ่องกงก็คือ กฎหมายว่าด้วย ยาอันตราย (The Dangerous Drugs Ordinance) ซึ่งอยู่ในบทที่ ๑๓๘ ของกฎหมายฮ่องกง (The Laws of Hong Kong) กฎหมายว่าด้วยยา อันตรายนี้ครอบคลุมถึงยาเสพติดหลายชนิด รวมทั้ง ฝิ่นและอนุพันธ์ของฝิ่น, บาร์บิ- โทน (Barbitone) โคคาอิน (Cocaine) โคเคอิน (Codeine) และคานาบิส (Cannabis) บทบัญญัติที่สำคัญของกฎหมายว่าด้วยยาอันตราย มีดังนี้ คือ

"(A) ความผิดที่มีอัตราโทษสูงสุด จำคุกตลอดชีวิตและปรับ ๕ ล้าน เหยียญ ได้แก่ ความผิดฐานต่อไปนี้

- ๑. การซื้อขาย รวมทั้ง การนำเข้า ส่งออก การเก็บรักษา การจำหน่าย ซึ่งยาเสพติด (Dangerous Drugs) ต้องระวางโทษขั้นต่ำ จำคุก ๓ ปี และปรับ ๕๐๐,๐๐๐ เหยียญ

๒. การมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติด (Dangerous Drugs) เพื่อวัตถุประสงค์ในทางการค้าที่ผิดกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุก ๓ ปี และปรับ ๕๐๐,๐๐๐ เหรียญ

๓. การผลิตยาเสพติด (Dangerous Drugs)

(B) ความผิดที่มีอัตราโทษสูงสุดจำคุก ๑๕ ปี และปรับ ๕ ล้านเหรียญ และอัตราโทษต่ำสุดจำคุก ๓ ปี และปรับ ๕๐๐,๐๐๐ เหรียญ ใดแก่ความผิดฐานต่อไปนี้

๑. เปิดดำเนินการ, ดูแลรักษา, จัดการดำเนินการ หรือช่วยในการจัดการดังกล่าว เกี่ยวกับการมั่วสุมเรื่องยาเสพติด

๒. เป็นเจ้าของ, ให้เช่า, ครอบครอง หรือ เป็นผู้ที่มีหน้าที่ดูแลสถานที่ยินยอมให้มีการใช้สถานที่ เพื่อใช้ในการมั่วสุม, ซื่อ ขาย ผลิต หรือ เก็บรักษา ยาเสพติด (Dangerous Drugs)

๓. เป็นผู้ดำเนินการ หรือ ตกลงยินยอมให้ผู้อื่นดำเนินการทั้ง ๆ ที่รู้ว่าสถานที่แห่งนั้นจะถูกใช้เพื่อกิจการตามข้อ ๒.

(C) ความผิดที่มีอัตราโทษสูงสุดจำคุก ๑๕ ปี และปรับ ๑๐๐,๐๐๐ เหรียญ ใดแก่ความผิดฐานต่อไปนี้

๑. การเพาะปลูกกานาบีส์ (Cannabis) หรือฝิ่น

๒. จำหน่าย เก็บรักษา หรือ เสนอให้มีการจำหน่ายหรือ เก็บรักษา หรือ เกี่ยวข้องด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง เสนอหรือสนับสนุนให้มีการกระทำผิดดังกล่าว นำเข้า, ส่งออก หรือกระทำการใดเพื่อเตรียมนำเข้าหรือส่งออกซึ่งกานาบีส์หรือฝิ่น

(D) ความผิดที่มีอัตราโทษสูงสุดจำคุก ๓ ปี และปรับ ๑๐,๐๐๐ เหรียญ ใดแก่ความผิดฐานต่อไปนี้

๑. มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติด (Dangerous Drug)

๒. เสพยาเสพติด (Dangerous Drug)

๓. มีไว้ในครอบครองซึ่งอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับเสพยาเสพติด" ๑

ประเทศฟิลิปปินส์

กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดของฟิลิปปินส์ ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยยาอันตรายปี ค.ศ. ๑๙๗๒ (The Dangerous Drugs Act of 1972) บทบัญญัติที่สำคัญมาก เกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดตามกฎหมายฉบับนี้ อยู่ในมาตรา ๒ ต่อไปนี้คือ

มาตรา ๒

ยาต้องห้าม (Prohibited Drugs)

(ความหมายของคำว่า "ยาต้องห้าม" มาตรา ๑ ตอน ๒ (e) (๑) ของกฎหมายฉบับนี้อธิบายว่า หมายความว่ารวมถึง ผิ่นและอนุพันธ์ของผิ่น เช่น เฮโรอีน, มอร์ฟีน, โบโคคา, โคคีน, แอลฟา (Alpha) เบตายูเคน (Beta Eucaine), เมสคาลีน (Mescaline), แอล. เอส. ดี. (L.S.D.) และยาอื่น ๆ ที่ให้ผลอย่างเดียวกัน ฯลฯ)

ตอน ๓ ผู้ที่นำยาต้องห้ามเข้าประเทศโดยมิได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑๔ ปี ๑ วัน ถึงตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๔,๐๐๐ ถึง ๓๐,๐๐๐ เปโซ

ตอน ๔ ผู้จำหน่าย ขนส่ง ยาต้องห้ามหรือกระทำความผิดเป็นนายหน้าติดต่อกับในการซื้อขายยาต้องห้าม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑๒ ปี ๑ วัน ถึง ๒๐ ปี

๑

และปรับตั้งแต่ ๑๒,๐๐๐ ถึง ๒๐,๐๐๐ เปโซ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตาม มาตรานี้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่มีใบอนุญาต จะถูกเพิกถอนใบอนุญาตนั้นด้วย และผู้กระทำความผิดที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะอาจจะต้องได้รับโทษในอัตราสูงสุด

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นเหตุให้มีบุคคลถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ ถึง ๓๐,๐๐๐ เปโซ

ตอน ๕ ผู้ดูแลสถานที่ที่มีการเสพยาต้องห้าม ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ ๑๒ ปี ๑ วัน ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๒,๐๐๐ ถึง ๒๐,๐๐๐ เปโซ

การจำหน่ายยาต้องห้ามแก่เยาวชน จะต้องได้รับโทษในอัตราสูงสุด ถ้าการกระทำความผิดตามสองวรรคก่อน เป็นเหตุให้มีบุคคลถึงแก่ ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ ถึง ๓๐,๐๐๐ เปโซ

ตอน ๖ บุคคลต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปี ๑ วัน ถึง ๖ ปี และปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ถึง ๖,๐๐๐ เปโซ

(a) คนงานที่ทำงานในสถานที่ที่มีการเสพยาต้องห้าม

(b) บุคคลที่เข้ามาใช้สถานที่นั้น โดยรู้ว่าเป็นสถานที่ที่มีการเสพยาต้องห้าม

ตอน ๗ ผู้ผลิตยาต้องห้ามโดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุก ตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ ถึง ๓๐,๐๐๐ เปโซ

ตอน ๘ ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือใช้ยาต้องห้ามโดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ ปี ๑ วัน ถึง ๑๒ ปี และปรับตั้งแต่ ๖,๐๐๐ ถึง ๑๒,๐๐๐ เปโซ

ผู้มีไว้ในครอบครองหรือเสพกัญชาโดยมิได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่ ๖ เดือน ๑ วัน ถึง ๖ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐๐ ถึง ๒,๐๐๐ เปโซ

ตอน ๘ ผู้เพาะปลูกพืชที่นำมาผลิตยาต้องห้ามได้ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ ๑๔ ปี ๑ วัน ถึงตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๔,๐๐๐ ถึง ๓๐,๐๐๐ เปโซ

ที่ดินที่ใช้สำหรับปลูกพืชตามวรรคแรก จะถูกยึดเป็นของรัฐ เว้นแต่เจ้าของที่ดินดังกล่าวจะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นในการปลูกพืชนั้น

ตอน ๑๐ เกษิกกร นายแพทย์ ทันตแพทย์ สัตวแพทย์ ผู้ผลิต ผู้ขายส่ง ผู้ส่ง เข้าประเทศ ผู้ขายปลีก ที่กระทำความผิดตามกฎหมายนี้เกี่ยวกับยาต้องห้าม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ๑ วัน ถึง ๖ ปี และปรับตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ถึง ๒,๐๐๐ เปโซ และถูกเพิกถอนใบอนุญาตสำหรับประกอบวิชาชีพด้วย

ตอน ๑๑ ผู้เขียนใบสั่งยาต้องห้ามโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ๑ วัน ถึง ๑๒ ปี และปรับตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ถึง ๑๒,๐๐๐ เปโซ

ตอน ๑๒ นายแพทย์ หรือ ทันตแพทย์ เขียนใบสั่งยาต้องห้ามให้แก่คนไข้ โดยไม่มีความจำเป็นถึงขนาดต้องใช้ยาต้องห้าม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ๑ วัน ถึง ๑๒ ปี และปรับตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ถึง ๑๒,๐๐๐ เปโซ และถูกเพิกถอนใบอนุญาตด้วย

ตอน ๑๓ ผู้มีอุปกรณ์สำหรับใช้เสพยาต้องห้ามโดยมิได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือน ๑ วัน ถึง ๔ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐๐ ถึง ๔,๐๐๐ เปโซ

ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้มีอุปกรณ์ดังกล่าวตามวรรคแรก เป็นผู้เสพยาต้องห้าม

อนึ่ง ต่อมาโดยอาศัยอำนาจตามกฎอัยการศึก ประธานาธิบดี มาร์กอส ได้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้ เพิ่มโทษผู้จำหน่ายยาต้องห้ามแก่เยาวชน จากอัตรา

โทษสูงสุดให้จำคุก ๒๐ ปี เป็นประหารชีวิต^๑

ประเทศสิงคโปร์

กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดของสิงคโปร์ ได้แก่ กฎหมายการไต่สวนในทางที่ผิด ค.ศ. ๑๙๗๓ (The Misuse of Drugs Act, 1973) กฎหมายฉบับนี้มีบทลงโทษที่รุนแรงมาก ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติในตอนที่ ๒๙ (Section 29) ดังนี้ คือ

"บทลงโทษ (ตอนที่ ๒๙) ผู้กระทำความผิดประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษประหารชีวิต

๑. ซื้อมอร์ฟีน (Diamorphine) เกินกว่า ๑๕ กรัม

๒. นำเข้า หรือ ส่งออกซิ่งโคดมอร์ฟีน (Diamorphine)

เกินกว่า ๑๕ กรัม

๓. ซื้อมอร์ฟีนเกินกว่า ๓๐ กรัม

๔. นำเข้า หรือ ส่งออกซิ่งมอร์ฟีนเกินกว่า ๓๐ กรัม

๕. ผลิตโคดมอร์ฟีน หรือ เกลือของโคดมอร์ฟีน

๖. ผลิตมอร์ฟีน หรือ เกลือของมอร์ฟีน เอสเตอร์มอร์ฟีน (Ester

Morphine) หรือ เกลือของ เอสเตอร์มอร์ฟีน

โทษสำหรับผู้เสพ อัตราโทษสูงสุดสำหรับผู้เสพยาเสพติดคือ จำคุก ๑๐ ปี หรือปรับ ๒๐,๐๐๐ เหรียญ หรือทั้งจำทั้งปรับ

โทษสำหรับผู้ค้ารายย่อย อัตราโทษต่ำสุด จำคุก ๕ ปี และเข็ญนค้าย

^๑ Bangkok Post, February 18, 1980. " Supply Drugs to Minors and Die".

หน่วย ๕ ที่ ๑

ประเทศอังกฤษ

การศึกษา เสพติคในประเทศอังกฤษ ถือว่าเป็นปัญหาทางการแพทย์ มีโซอาชญากรรม กฎหมายว่าด้วยยาเสพติด (Dangerous Drug Act) ของประเทศอังกฤษ มีบทบัญญัติควบคุมเฉพาะเรื่องการครอบครองและการจัดหายยาเสพติดเท่านั้น ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ครอบครองยาเสพติดเพื่อการซื้อขาย จะต้องแจ้งจำนวนการซื้อขายตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ต่อกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงสาธารณสุข แพทย์ที่ขายยาเสพติดเพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่นที่ไม่ใช่ในกิจการทางการแพทย์จะได้รับโทษปรับหรือจำคุก และถูกยึดใบอนุญาตในการที่จะออกใบสั่งยาเสพติดต่าง ๆ ด้วย กฎหมายให้อำนาจแพทย์ในการสั่งให้ยาเสพติดแก่คนไข้ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑. เมื่อคนไข้อยู่ในระหว่างการบำบัดรักษา และอยู่ภายใต้การดูแลของแพทย์อย่างใกล้ชิด
๒. เมื่อแพทย์เห็นว่า การหยุดยาเสพติดให้ทันทีทันใดจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ แพทย์อาจจะให้ยาเสพติดต่อไป แต่ควบคุมปริมาณการเสพ
๓. ในขณะที่แพทย์เฝ้าควบคุมปริมาณการเสพของคนไข้มาชั่วระยะเวลาหนึ่ง โดยที่คนไข้สามารถจะมีสภาพความเป็นอยู่อย่างคนปกติได้ แต่สภาพเช่นนี้ จะไม่สามารถดำรงอยู่ต่อไป ถ้าคนไข้หยุดเสพโดยเด็ดขาด กรณีนี้แพทย์สามารถจะสั่งให้ยาเสพติดแก่คนไข้ โดยควบคุมปริมาณการเสพ^๒

---

^๑ Singapore Central Narcotic Bureau's Report for the Seminar on Prevention of Narcotic offences, 1978, p. 15.

^๒ Edwin M. Schur, Crime without Victims, Prentice - Hall, Inc. N.J., 1965, pp. 152 - 154.

ระบบการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ (The International Drug Abuse Control System)

ระบบการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ หมายถึงการร่วมมือกันระหว่างประเทศต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาเสพติด ซึ่งเริ่มมีขึ้นอย่างจริงจังเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงสนธิสัญญา, อนุสัญญา, ข้อตกลงและพิธีสาร ที่สำคัญดังนี้ คือ

๑. อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยฝิ่นซึ่งลงนามเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๑๙๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสาร ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๑๙๔๖

อนุสัญญานี้กำหนดให้ฝิ่นในลักษณะของฝิ่นดิบ ฝิ่นสุก และฝิ่นยารวมทั้งมอร์ฟีน โคคาอีน เฮโรอีน และเกลือของสารต่างๆ ดังกล่าวอยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ ยาปรุงไม่ว่าจะเป็นยาคำร่าหลวงหรือยากลับบ้านก็ตาม ที่เข้ามอร์ฟีนเกินกว่า ๐.๑ % หรือเข้าโคคาอีนหรือมอร์ฟีน (เฮโรอีน) อยู่นั้น อยู่ในความควบคุมระหว่างประเทศ เช่นเดียวกัน

ประเทศภาคีจะต้องทำการควบคุมการผลิตและการจำหน่ายฝิ่นดิบ (มาตรา ๑) และห้ามมิให้ทำการส่งออกไปยังประเทศที่ต้องห้ามการนำเข้าในราชอาณาจักรด้วย (หมวดที่ ๑ มาตรา ๓) ส่วนในค่านฝิ่นสุก สนธิสัญญานี้มีเงื่อนไขว่า การผลิต การค้า และการใช้ฝิ่นสุกจะต้องลดจำนวนที่ละน้อยแต่ไม่ได้กำหนดระยะเวลาแน่นอนไว้ ในส่วนที่เกี่ยวกับมอร์ฟีน โคคาอีน และเกลือของสารนั้น ๆ จะนำมาใช้ได้โดยจำกัดเฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์อันชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น (มาตรา ๕) ในมาตรา ๑๐ ได้วางข้อกำหนดเกี่ยวกับการควบคุมการผลิต การนำเข้า การขาย การจำหน่ายแจกและการส่งออกซึ่งมอร์ฟีน โคคาอีน และเกลือของสารเหล่านั้น มาตรานี้มีข้อกำหนดโดยเฉพาะที่จะควบคุมตัวบุคคล และกิจการที่ดำเนินการจ่ายแจกหรือผลิตยาเสพติดเหล่านี้ โดยเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงานนี้จะต้อง เป็นผู้ที่มีใบอนุญาตและจะต้องจดทะเบียนจำนวนปริมาณ

ที่ผลิตได้ ที่นำเข้า ส่งออกและจำหน่ายไว้ในสมุดควบคุม (มาตรา ๑๐ ก และ ข) มาตรา ๑๓ กำหนดให้รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ แจงรายชื่อบุคคลที่ได้รับอนุญาต ให้เป็นผู้นำเข้าซึ่ง มอร์ฟีน โคคาอิน และเกลือของสาร เหล่านี้แก่กันและกัน ขบวนการต่าง ๆ ที่กล่าวนี้ใช้สำหรับฝิ่นยาและยาปรุงอื่น ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ด้วย ประเทศต่าง ๆ จะต้องตรวจสอบและลงโทษการมียาเสพติดไว้ในครอบครอง โดยผิดกฎหมาย (หมวด ๕ มาตรา ๒๐) ประการสุดท้าย มาตรา ๒๑ กำหนดให้ ประเทศต่าง ๆ ซึ่งบทกฎหมายตลอดจนระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ รวมทั้งที่ประกาศ กำหนดขึ้นตามสนธิสัญญานี้ตลอดจนตัว เลขสถิติ เกี่ยวกับการค้ายาเสพติดให้แก่กันและ กันด้วย

๒. การประชุมว่าด้วยฝิ่นครั้งแรก

ข้อตกลงฉบับลงนาม ณ กรุงเจนีวา เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๑๙๒๕ พร้อม ด้วยพิธีสารฉบับแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งได้ลงนามที่เมือง เลค ซัคเซสส์ (Lake Success) รัฐนิวยอร์ก เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๑๙๔๖ ได้เป็นที่ตกลงกันระหว่างจักรภพอังกฤษ (รวมทั้งอินเดีย) จีน ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ โปรตุเกส และประเทศไทย ข้อตกลงฉบับนี้เป็นการเพิ่มเติมอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยฝิ่น ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๑๙๑๒ ข้อกำหนดที่สำคัญที่สุดสำหรับข้อตกลงฉบับนี้เป็นเรื่อง เกี่ยวกับการผลิตฝิ่นที่ออกจำหน่ายซึ่งให้กระทำโดยการผูกขาดของรัฐและแต่ละประเทศจะ ลดจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้น้อยลง กับห้ามไม่ให้มีการจำหน่ายฝิ่นโดย เอกชน นอกจากนี้ประเทศภาคียังคงดำเนินการต่อต้านการใช้ฝิ่นสุกโดยทุกวิถีทางอีก ด้วย รวมทั้งแต่ละประเทศจะต้อง เสนอข่าวสาร เกี่ยวกับจำนวนผู้สูบฝิ่นไปยังสำนัก เลขาธิการสหประชาชาติเป็นประจำ ข้อตกลงฉบับนี้คงใช้เฉพาะในภาคตะวันออก ไทลระหว่างประเทศภาคีที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งขณะนั้นการสูบฝิ่นสุกยังคงได้รับอนุญาต ให้กระทำได้

๓. การประชุมว่าด้วยเงินครั้งที่สอง อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยเงิน
ลงนามเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๑๙๒๕ และแก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสารฉบับลงวันที่ ๑๑
ธันวาคม ๑๙๔๖

ก. สารที่อยู่ภายใต้การควบคุม

อนุสัญญาฉบับวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๑๙๒๕ กำหนดให้ฝิ่นดิบ ใบโคคา และ
สารอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ได้แก่ยาฝิ่น โคคาอื่นที่ยังได้กลั่น เอคโคเนน
มอร์ฟีน ไคเซททีลมอร์ฟีน (เฮโรอิน) โคคาอื่นรวมทั้งเกลือของสารดังกล่าวต่าง ๆ
ที่กล่าวมาแล้ว ยาปลูกทุกชนิด ยาตำราหลวงหรือยากกลางบ้าน ที่มีมอร์ฟีนเกินกว่า
๐.๒ % หรือมีโคคาอื่นเกินกว่า ๐.๒ % ยาปลูกทุกชนิดที่มีส่วนผสมของไคเซททีลมอร์ฟีน
(เฮโรอิน) และยาปลูกของกัญชา (ไม่ว่าสกัดออกมาหรือเป็นยาคอง) และยาเสพติด
อื่น ๆ ที่อนุสัญญาฉบับนี้กำหนดขึ้นตามคำแนะนำของ องค์การอนามัยโลก (World
Health Organization (WHO))

ข. การควบคุมการค้าภายใน

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับฝิ่นดิบโดยเฉพาะ ประเทศภาคีจะต้องดำเนินการตาม
มาตรา ๒ ของอนุสัญญาฉบับนี้ ในการที่จะควบคุมการผลิต การจำหน่าย
และการส่งออกสำหรับสารอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ประเทศภาคีจะต้องจำกัด
การผลิต การขาย การนำเข้า การส่งออก และการใช้ (มาตรา ๕) เฉพาะเพื่อ
วัตถุประสงค์ทางการแพทย์ และการทดลองทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น และจะต้อง
ควบคุมบุคคลที่ดำเนินการ เกี่ยวกับกิจการดังกล่าวรวมทั้งอาคารสถานที่ที่ดำเนินการ
ด้วย (มาตรา ๖) การควบคุมดังกล่าวนี้คล้ายกับการควบคุมตามอนุสัญญาปี ๑๙๑๒

ค. กัญชา

เกี่ยวกับเรื่องของกัญชาจะต้องทำความเข้าใจมาตรา ๑๑ เป็นพิเศษ
ตามอนุสัญญาปี ๑๙๑๒ ไม่ได้รวมถึงกัญชาด้วย แต่โดยที่ได้สังเกตเห็นคุณสมบัติอัน
ร้ายแรงของยางกัญชา (Resin) โดยเฉพาะอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ จึงห้ามการส่ง
ออกซึ่งยางกัญชา ไปยังประเทศที่ต้องห้ามนำเข้าตามมาตรา ๑๑ ที่กล่าวมาแล้ว

การนำเข้าจะต้องมีใบอนุญาตนำเข้าโดยเฉพาะ มาตรการ เช่น เดียวกันนี้ใช้กับ ยารุ่นทุกอย่างที่มียางกัญชา เป็นหลักผสมอยู่ ใบอนุญาตนำเข้าจะต้องระบุไว้โดย ชัดเจนว่า การนำเข้านั้นเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ หรือการทดลอง ทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น

ง. การควบคุมการค้าระหว่างประเทศ

บทที่ ๕ แห่งสนธิสัญญานี้โดย เฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๑๒ และ ๑๓ ว่า ด้วย เรื่อง เกี่ยวกับการนำเข้าและการส่งออกซึ่งยา เสพติด ตามมาตรา เหล่านี้ การนำเข้าแต่ละครั้งซึ่งยา เสพติดตามที่อนุสัญญานี้ควบคุมจะต้องมีใบอนุญาตทุก ครั้ง ใบอนุญาตดังกล่าวจะต้องแจ้งจำนวนที่นำเข้า ชื่อและที่อยู่ของผู้ที่ส่งออก กำหนดเวลาที่จะต้องนำเข้า แบบฟอร์มของใบอนุญาตนำเข้าได้กำหนดไว้โดย เฉพาะทำอนุสัญญานี้ ส่วนในด้านการส่งออกก็เช่นเดียวกัน ประเทศภาคี จะต้อง มีใบอนุญาตส่งออกแต่ละครั้งด้วย อย่างไรก็ตาม ตามมาตรา ๑๓ วรรค ๒ ประเทศภาคีทุกประเทศจะต้องมีใบอนุญาตนำเข้าซึ่งออกให้โดยประเทศที่ต้องการ นำเข้า เป็นการรับรองว่าได้มีการอนุมัติให้นำเข้าได้แล้วมาแสดงก่อนที่จะออกใบ อนุญาตส่งออก ส่วนของใบอนุญาตส่งออกจะต้องส่งไปพร้อมกับยา เสพติด และ ประเทศที่ออกใบอนุญาตส่งออกจะต้องส่งสำเนาฉบับหนึ่ง ไปยังประเทศที่นำเข้าด้วย เมื่อได้นำเข้าแล้ว ประเทศที่นำเข้าจะต้องส่งใบอนุญาตส่งออกลับคืนไปยังประเทศ ที่ส่งออกพร้อมด้วยสลักหลังว่านำเข้าเรียบร้อยแล้ว ข้อกำหนดดังกล่าวนี้ทำให้การ ควบคุมเส้นทาง เคลื่อนย้ายยา เสพติครหว่างประเทศโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นไป โดยรัดกุมและไต่ผลและอาจกล่าวได้ว่า การปฏิบัติตามอนุสัญญาดังกล่าวจะเป็น ไปโดยเรียบร้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับกรณีที่รัฐบาลต่าง ๆ จะเคร่งครัดใน การปฏิบัติตามบทบัญญัติในบทที่ ๕ นี้เพียงใด

มาตรา ๑๕ วรรค ๒ ว่าด้วยเรื่องใบอนุญาตเปลี่ยนตัวผู้รับ เมื่อประเทศ ที่ออกใบอนุญาตให้นำยา เสพติดชนิดหนึ่ง หรือมากกว่านั้นผ่านแดนจะต้องป้องกันการ

เปลี่ยนของไปยังที่อื่นที่มีใครมีชื่อปรากฏในสำเนาใบอนุญาตส่งออกที่กำกับมากับยา
เสพติดนั้น นอกจากว่ารัฐบาลของประเทศปลายทางได้อนุญาตให้แล้ว โดยการ
ออกใบอนุญาต เปลี่ยนตัวผู้รับ ใบอนุญาต เปลี่ยนตัวผู้รับที่กล่าวนี้จะออกให้ได้เฉพาะ
หลังจากที่ประเทศที่ยาเสพติดนั้นจะส่งไปได้ออกใบอนุญาตนำเข้าให้แล้ว เท่านั้น

จ. สภากลางฝิ่นถาวร (Permanent Central Opium Board)

บทที่ ๖ ของอนุสัญญาฉบับนี้ว่าด้วยการตั้งองค์การซึ่งรับผิดชอบโดยตรง
ว่าด้วย การควบคุมระหว่างประเทศ เกี่ยวกับยาเสพติดขึ้นเป็นครั้งแรกเรียกว่า
"สภากลางฝิ่นถาวร" ซึ่งตามมาตรา ๒๒ ประเทศภาคีจะต้อง เสนอรายงานประจำ
ปีเกี่ยวกับสถิติการผลิต การประคินธุ์ ยอดคงคลัง ยอดที่ใช้ไป จำนวนจับกุมกับ
จำนวนนำเข้าและส่งออกไปยังสภานี้

๔. อนุสัญญาว่าด้วยการจำกัดการผลิตและการจำหน่ายฝิ่นเกี่ยวกับ
การจำหน่ายยาเสพติดฉบับลงนามที่เจนีวา เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
และแก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสารฉบับลงนามที่ เลค ซัคเซสส์ (Lake Success)
รัฐนิวยอร์ก เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๔๖

จุดประสงค์สำคัญของอนุสัญญาฉบับนี้เพื่อจำกัดการผลิต และวางข้อ
กำหนดเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติด อนุสัญญาฉบับปี ๑๙๑๒ และ ๑๙๒๕ ก็ได้
วางมาตรการเกี่ยวกับการจำกัดการผลิตไว้แล้ว แต่อนุสัญญาฉบับปี ๑๙๓๑ นี้ได้
นำระบบการควบคุมปริมาณการผลิตยาเสพติดในระดับชาติและระดับระหว่างประเทศ
มาใช้เป็นครั้งแรก มาตรา ๑ ของอนุสัญญาฉบับนี้ได้กำหนดรายชื่อยาเสพติดที่ต้อง
ควบคุมตามอนุสัญญานี้ โดยแบ่งออกเป็น ๒ หมวด คือ หมวด ๑ และหมวด ๒
สำหรับหมวด ๑ ได้แบ่งยาเสพติดออกเป็น ๒ ประเภท ใต้แก่ประเภท (ก) และ
ประเภท (ข) ซึ่งครอบคลุมถึงยาเสพติดทุกชนิด เว้นแต่เม็พซิดมอร์ฟีน (โคเคอิน)
และอีริลมอร์ฟีน (โคไอโนน) ซึ่งยาเหล่านี้จัดอยู่ในหมวด ๒

ก. การควบคุมระดับชาติและระดับระหว่างประเทศ

ตามมาตรา ๑๓ ของอนุสัญญา ปี ๑๙๓๑ ใ้บัญญัติให้นำบทบัญญัติต่อไปนี้ของอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ นำมาใช้สำหรับยาในหมวด ๑ คือ

มาตรา ๕ ประเภทที่จะต้องจำกัดการผลิต การนำเข้า การขาย การจำหน่ายแจก การส่งออกและการใช้ซึ่งสารต่าง ๆ ดังกล่าว เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ในทางการแพทย์ และการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ เท่านั้น

มาตรา ๖ วางระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมบุคคลที่ดำเนินการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น และควบคุมกิจการที่ดำเนินงานด้วย โดยต้องมีการออกใบอนุญาตและจัดทำบัญชีควบคุม

มาตรา ๗ กำหนดให้บุคคลที่มียาเสพติดดังกล่าว ไว้ในครอบครองได้เฉพาะบุคคลที่ได้รับอนุญาต เท่านั้น

มาตรา ๘ องค์การอนามัยโลกอาจจะกำหนดให้ยาปรุงที่มีส่วนผสมของยาเสพติดเหล่านี้ได้รับยกเว้นจากการควบคุม หากไม่มีคุณสมบัติที่ทำให้เกิดการเสพติด

มาตรา ๑๐ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการที่จะใช้อนุสัญญานับนี้กับยาเสพติดชนิดใหม่ ๆ

มาตรา ๑๒ - ๑๔ ว่าด้วยการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ ระบบเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออก

มาตรา ๑๒ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการ เสนอสถิติ การผลิต ยอดคงคลัง การใช้ สถิติ การจับกุม การนำเข้า การส่งออก

มาตรา ๑๔ - ๑๖ ว่าด้วยการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ โดยสภา
กลางนิรทวาร

มาตรา ๑๘ - ๑๙ ว่าด้วยบทกำหนดโทษที่ใช้ภายใต้กฎหมายของส่วน
ท้องถิ่นแก่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ยาปรุงทุกชนิดที่มีส่วนผสมของยา เสพติค หมวด ๑ ก็ตกอยู่ภายใต้การควบคุม เช่นเดียวกัน เว้นแต่ยาปรุงที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๘ แห่งอนุสัญญาปี ๑๙๒๕

ข. ความหมายและขอบ เขตของบทบัญญัติในการจำแนกยา เสพติค เป็น ๒ ประเภท

ยา เสพติค คำที่กำหนดในอนุสัญญาฉบับนี้แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท โดยแบ่งตามลักษณะการ เข้มงวดกวดขันในการควบคุมมาก หรือน้อย

ยา เสพติคในหมวด ๒ เป็นยาที่มีอันตรายน้อยกว่าหมวด ๑ ดังนั้น จึงมี มาตรการควบคุมที่หย่อนกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรุงยาที่มีส่วนผสมของยา เสพติค ในหมวด ๒ นี้ ไม่ต้องมีใบสั่งจากนักเคมี

ยาตามหมวด ๒ หรือยาที่อาจบรรจุเข้าในหมวด ๒ ใช้ในทางการแพทย์ อย่างกว้างขวางมาก ฉะนั้นประเทศใดจะเสนอประมาณการใช้ยา จึงยอมให้ประมาณ ใ้เนื้อไว้ได้มากกว่ายาชนิดอื่น ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการจำหน่ายจ่ายแจก มาตรา ๖ และ ๗ ของอนุสัญญา ปี ๑๙๒๕ คงใช้เฉพาะกับผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก และผู้ค้าส่ง เท่านั้น และประเทศภาคีสมาอนุสัญญาปี ๑๙๓๑ ไม่อยู่ในข่ายที่จะใช้ บทบัญญัติตามมาตราดังกล่าวนี้สำหรับการค้าขาย ประการสุดท้าย ระบบการ อนุญาตนำ เข้าและส่งออกซึ่งกำหนดไว้ในบทที่ ๕ ของอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ ไม่ใช่กับสาร ที่มีส่วนผสมของยาในหมวด ๒ และที่นำมาใช้ในทางอายุร เวชตามปกติด้วย

ค. การจำกัดการผลิต

มาตรา ๖ ของอนุสัญญาปี ๑๙๓๑ วางบทบัญญัติ เกี่ยวกับการจำกัดปริมาณ ยา เสพติคที่จะผลิตขึ้นในปีหนึ่ง หากมีปริมาณเกินจำนวน วรรค ๒ ของมาตรานี้กำหนด ว่าให้นำส่วน เกินนี้หักออกจากจำนวนที่จะผลิตในปีต่อไป ปริมาณทั้งสิ้นที่จะทำการผลิตได้ ในปีหนึ่งนั้นให้รวมทั้งที่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์ และ จำนวนที่จะต้องใช้ในการผลิตเพื่อวัตถุประสงค์ในการแปลงสภาพ ไม่ว่าเพื่อใช้ในประเศ หรือ เพื่อส่งออกไปต่างประเทศ รวมทั้งจำนวนที่จะต้องผลิตขึ้นตามใบสั่งจากต่างประเทศ

และจำนวนที่จะต้องสำรองคงคลังไว้กับยอกคงคลังของประเทศ ตามที่ได้เสนอไว้ใน
ประมาณการด้วย ระบบการเสนอประมาณการดังกล่าวนี้ ยึดหลักความต้องการทาง
การแพทย์ และทางวิทยาศาสตร์ เป็นสำคัญ (มาตรา ๒) และประเทศต่าง ๆ จะต้อง
เสนอประมาณการไปยังสภาากลางฉินถาวรทุกปี เพื่อตรวจสอบ โดยสำนักงานตรวจสอบยา
(Drugs Supervisory Body, (DSB)) ที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๕ วรรค ๒ เพื่อให้การ
จำกัดปริมาณการผลิต เป็นไปอย่างไคผล เต็มที่

๕. การประชุมเพื่อปรามปรามการสูบฝิ่น

ข้อตกลงเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ลงนามที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน
๑๙๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสาร ฉบับลงนามที่ เลข ซัคเซสส์ รัฐนิวยอร์ก เมื่อวันที่
๑๑ ธันวาคม ๑๙๖๔ ประเทศภาคีของข้อตกลงดังกล่าวนี้ (ได้แก่อังกฤษ ฝรั่งเศส
อินเดียนีปุ่น เนเธอร์แลนด์ โปรตุเกสและประเทศไทย) ได้ตกลงว่าการขายและจ่าย
ฝิ่นจะต้องกระทำโดยโรงฝิ่นของทางราชการหรือโดยโรงฝิ่นที่จัดการโดยผู้ที่รัฐบาล
อนุญาต ผู้ที่จะเข้าไปในโรงฝิ่นได้จะต้องมีอายุเกิน ๒๑ ปี และผู้ที่ชักนำผู้เยาว์
เข้าไปในโรงฝิ่นจะต้องถูกลงโทษอย่างหนักตามมาตรา ๕ ของข้อตกลงดังกล่าวนี้
กำหนดว่า ข้อตกลงนี้ให้ใช้เฉพาะในภาคพื้นตะวันออกไกล หรือดินแดนของประเทศ
ภาคีในภาคตะวันออกไกล ขณะนี้ข้อตกลงฉบับนี้เป็นการล้าสมัยไปแล้ว แต่่น่ามากกล่าว
ไว้เพื่อให้เป็นการสมบูรณ์เท่านั้น

๖. อนุสัญญาปี ๑๙๓๖ เพื่อปรามปรามการลักลอบค้ายาอันตรายลงนามที่
เจนีวาเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๑๙๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสาร ฉบับลงนามที่
เลข ซัคเซสส์ รัฐนิวยอร์ก เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๑๙๔๖

อารัมภบทของอนุสัญญานี้ได้กล่าวถึงเจตนารมณ์ไว้อย่างชัดเจน ประเทศ
ภาคีมีความมุ่งหมายที่จะกระชับมาตรการต่าง ๆ โดยมุ่งที่จะลงโทษความผิดที่ฝ่าฝืน
บทบัญญัติของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยฝิ่น ปี ๑๙๑๒ อนุสัญญา ฉบับลงวันที่ ๑๘
กุมภาพันธ์ ๑๙๒๕ และฉบับลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๑๙๓๑ ความผิดที่กระทำต่อ
บทบัญญัติของอนุสัญญาดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกสถานหนัก รวมทั้งความผิดฐาน

พยายามและชั้นเตรียมการด้วย บทบัญญัติที่สำคัญของอนุสัญญาปี ๑๙๓๖ ก็คือการส่ง
ผู้ร้ายข้ามแดน การตั้งสำนักงานกลาง และว่าด้วยหนังสือขอความร่วมมือ

หมายเหตุ ประเทศไทยมิได้เป็นภาคีของอนุสัญญานี้

ก. การส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ปัญหาเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดน กล่าวไว้ในมาตรา ๗ และ ๘ ใน
ประเทศที่ไม่ยอมส่งผู้ร้ายที่มีสัญชาติตนข้ามแดน บุคคลในสัญชาตินั้นที่กระทำความผิด
ในต่างประเทศ เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดจะต้องถูกลงโทษ เช่นเดียวกับความผิดนั้นได้
กระทำลงในอาณาเขตซึ่งตนมีสัญชาติ มาตรา ๘ เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคน
ต่างชาติที่อยู่ในดินแดนของประเทศภาคีประเทศใดประเทศหนึ่ง ซึ่งกระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติดในต่างประเทศ บุคคลเหล่านั้นจะต้องถูกฟ้องร้องและลงโทษ
เช่นเดียวกับความผิดได้กระทำลงในประเทศภาคีนั้น อนุสัญญานี้กำหนดว่า กฎหมาย
ของประเทศนั้นจะถือว่าการฟ้องร้องคดีที่กระทำในต่างประเทศโดยบุคคลชาวต่างชาติ
เป็นสิ่งที่พึงกระทำได้ ประการสุดท้ายความผิดต่าง ๆ ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติของอนุสัญญา
ฉบับก่อน ๆ เกี่ยวกับยาเสพติดให้ถือว่าเป็นความผิดที่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ตาม
สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนทุกฉบับ ซึ่งได้กระทำไว้ระหว่างประเทศภาคีหรือ
ที่จะมีขึ้นต่อไปในภายหน้า

ข. สำนักงานกลาง

มาตรา ๑๑ ของอนุสัญญานี้กำหนดให้ประเทศภาคีแต่ละประเทศตั้งสำนักงาน
กลางขึ้น เพื่อควบคุมและประสานงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทุกอย่าง เพื่อป้องกันความ
ผิดเกี่ยวกับยาเสพติด งานสำคัญของสำนักงานกลางก็คือ เพื่อเป็นศูนย์ในการรวบรวม
ข่าวสาร เพื่อความสะดวกในการสืบสวน และเพื่อให้ความร่วมมือแก่สำนักงานกลาง
ของประเทศอื่น

มาตรา ๑๒ ไ้บัญญัติว่า "สำนักงานกลางที่ตั้งขึ้นนี้ จะให้ความร่วมมือกับสำนักงานกลางของประเทศอื่น ๆ ให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะทำได้..." โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานกลางต่าง ๆ จะต้องแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการค้นพบโรงงานลับที่ลักลอบผลิตยาเสพติด พร้อมด้วยรูปพรรณของนักลักลอบ เพื่อติดตามสอดส่องความเคลื่อนไหวต่อไป

ค. หนังสือขอความร่วมมือ

มาตรา ๑๓ วางบทบัญญัติเกี่ยวกับการส่งหนังสือขอความร่วมมือไว้

๓ ประการคือ

- (๑) โดยการสื่อสารโดยตรงระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือผ่านสำนักงานกลาง
- (๒) โดยผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมของทั้งสองประเทศที่เกี่ยวข้อง
- (๓) โดยผ่านสายงานทางการทูต หรือกงสุล

หนังสือขอความร่วมมือจะต้องทำขึ้น เป็นภาษาของ เจ้าหน้าที่ฝ่ายที่ต้องการขอความร่วมมือ เว้นแต่จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

อนุสัญญา เกี่ยวกับยาเสพติดฉบับอื่น มีความมุ่งหมายส่วนใหญ่ในการควบคุมยาเสพติดมิให้เล็ดลอดไปสู่การลักลอบค้าในตลาดมืด แต่อนุสัญญาปี ๑๙๓๖ กำหนดขึ้นเพื่อการลงโทษบุคคลผู้เกี่ยวข้องในการลักลอบค้า เป็นสำคัญ

อนุสัญญาปี ๑๙๓๖ ไม่เหมือนกับอนุสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับยาเสพติดฉบับอื่น ๆ ที่ว่าเมื่ออนุสัญญา ปี ๑๙๖๑ จะมีผลบังคับใช้แล้ว แต่อนุสัญญาปี ๑๙๓๖ ก็ยังไม่ได้ถูกยกเลิกไป ฉะนั้น อนุสัญญาดังนี้จึงต้องสนใจ เป็นพิเศษสำหรับ เรื่องการควบคุมระหว่างประเทศ

๗. พิธีสารฉบับลงนามที่กรุงปารีส เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๑๙๔๔ ซึ่งกำหนดให้ยาที่อยู่นอกเหนือขอบเขตการควบคุมตามอนุสัญญาดังฉบับลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๑๙๓๑ เพื่อจำกัดการผลิตและกำหนดเงื่อนไขว่าด้วยการจำหน่ายแจกยาเสพติด

แก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสาร ฉบับลงนามที่ เลค ซัคเซสส์ รัฐนิวยอร์ก เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๑๙๘๖ ให้อยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างชาติเพิ่มขึ้น

เมื่อพิจารณาถึง เกสซ์วิทยาและวิชาเคมีแขนงใหม่ ซึ่งเป็นผลให้คนพบยาชนิดใหม่ อีกหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งยาสังเคราะห์ พิธีสารปี ๑๙๘๘ จึงหาทางที่จะทำการควบคุมยาที่อนุสัญญา ปี ๑๙๓๑ ไม่ได้ครอบคลุมถึง เพื่อที่จะวางเงื่อนไขการจ่าย และการจำกัด การผลิต การใช้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ และทางวิทยาศาสตร์ เท่านั้น วัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ กล่าวไว้อย่างชัดเจนในอารัมภบทของ พิธีสารฉบับนี้

ก. กรรมวิธีในการกำหนดให้ยาอยู่ภายใต้การควบคุม

มาตรา ๑ กำหนดว่าประเทศภาคีของพิธีสาร ซึ่งพิจารณาเห็นว่ายา ชนิดใดซึ่งได้ใช้หรืออาจใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ หรือทางวิทยาศาสตร์ เป็นยา ที่ทำให้เกิดการเสพติดได้ และอนุสัญญาปี ๑๙๓๑ มิได้รวมถึง จะต้องเสนอรายงาน เกี่ยวกับปฏิบัติการของยาดังกล่าว และเอกสารอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ไปยังสำนัก เลขาธิการสหประชาชาติ

เมื่อสำนัก เลขาธิการได้รับรายงานดังกล่าวแล้ว ก็จะส่งต่อไปยังประเทศ ภาคีอื่น ๆ ของพิธีสารฉบับนี้ รวมทั้งคณะกรรมการยาเสพติดของสหประชาชาติ และองค์การอนามัยโลกด้วย ถ้า เป็นที่ปรากฏว่ายาดังกล่าวมีคุณสมบัติทำให้เกิดการ เสพติดหรือสามารถแปลงสภาพให้ เป็นยาที่ทำให้เกิดการเสพติดได้ องค์การ อนามัยโลกจะ เป็นผู้ตัดสินใจให้ควบคุมโดยี าระบบควบคุมอย่างใดใน ๒ ประเภท (จัด เป็นยาหมวด ๑ หรือหมวด ๒) ของอนุสัญญาปี ๑๙๓๑ แล้วแต่ผลการ ตรวจสอบขององค์การอนามัยโลก

เมื่อประเทศภาคีของพิธีสารได้รับแจ้งจากสำนักงานเลขาธิการ เกี่ยวกับ ผลการพิจารณาขององค์การอนามัยโลก ก็จะต้องวางมาตรการควบคุมยาดังกล่าว ตามที่องค์การอนามัยโลกได้พิจารณาแล้ว

ข. บทบัญญัติว่าด้วยการควบคุม

เพื่อที่จะไม่ได้เสียเวลาในระหว่างที่ประเทศภาคีได้เสนอรายงานไปยังเลขาธิการ และระหว่างที่องค์การอนามัยโลกกำลังพิจารณาว่าควรจะควบคุมยาตั้งกล่าว โดยจัดอยู่ในประเทศใดนั้น มาตรา ๒ กำหนดว่าคณะกรรมการยาเสพติดอาจตัดสินใจไปได้ก่อนว่าให้ถือเป็นยาหมวด ๑ และใช้ระบบการควบคุมที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑ วรรค ๒ ของอนุสัญญาปี ๑๙๓๑ สำหรับยานั้น ๆ ทั้งนี้สำนักเลขาธิการของสหประชาชาติจะแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการไปยังประเทศภาคี องค์การอนามัยโลกและสภากลางนิโคตวอร์โดยไม่ชักช้า

ปรากฏว่าพิธีสารปี ๑๙๕๔ ใช้ได้ผลมาก และได้มีการกำหนดให้ยาสังเคราะห์กว่า ๕๐ ชนิด ตกอยู่ภายใต้การควบคุมตามพิธีสารฉบับนี้ เป็นเรื่องที่ไม่อาจจะเน้นให้หนักแน่นเกินกว่านี้ได้อีกว่า การที่ประเทศภาคีจะรายงานยาชนิดใหม่ที่พบว่าจะทำให้เกิดการ เสพติดไปยังสำนักงานเลขาธิการสหประชาชาติโดยไม่ชักช้า นั้นย่อมมีความสำคัญเพียงใด ประเทศภาคีของพิธีสารฉบับนี้มีอยู่ ๗๒ ประเทศ และจะได้ผลมากยิ่งขึ้นหากมีจำนวนประเทศภาคีมากกว่านี้

๔. พิธีสารว่าด้วยฝิ่น ปี ๑๙๕๓ (ประเทศไทยมิได้เป็นภาคีของอนุสัญญาฉบับนี้)

พิธีสารปี ๑๙๕๓ ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๑๙๖๓ มีจุดมุ่งหมายในการจำกัดการผลิตฝิ่น การผลิต การค้าส่งระหว่างประเทศ และการใช้ฝิ่น บทบัญญัติสำคัญของพิธีสารนี้เกี่ยวกับการลดการใช้ฝิ่นในทุกทางนอกจากการใช้ในทางแพทย์ และทางวิทยาศาสตร์ การจัดตั้งสำนักงานเพื่อควบคุมการผลิต การจำกัดขอดีฝิ่นคงคลังในสต็อก และการกำหนดจำนวนของประเทศผู้ผลิตฝิ่น

ก. การจำกัดการใช้ฝิ่น

มาตรา ๒ ของพิธีสารฉบับนี้ จำกัดการใช้ฝิ่นให้กระทำเฉพาะความต้องการทางแพทย์ และทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น อย่างไรก็ตามก็มีข้อยกเว้นเฉพาะกาล มาตรา ๑๕ ยอมให้ประเทศภาคีใช้ฝิ่นเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ได้เป็นเวลา

ไม่เกิน ๑๕ ปี โดยกำหนดให้ประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องแถลงความจำเป็นในขณะที่ยังดำรงนามในพิธีสาร หรือในขณะให้สัตยาบัน หรือให้ภาคยานุวัติในพิธีสารนี้ การใช้ดินเพื่อวัตถุประสงค์กึ่งทางการแพทย์ยังใช้ได้อย่างกว้างขวางในปากีสถานและหากห้ามมิใช้เสียในทันทีทันใดแล้วก็จะทำให้เกิดความยุ่งยากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ข. การควบคุมการผลิต

ในด้านการควบคุมการผลิต มาตรา ๓ กำหนดให้ประเทศผู้ผลิตจัดตั้งส่วนราชการขึ้น ๑ แห่ง หรือกว่านั้น เพื่อที่จะควบคุมการผลิตดินให้อยู่ในพื้นที่จำกัดแน่นอนวรรค ๓ และ ๔ ของมาตราเดียวกันนี้ กำหนดว่าผู้ปลูกดินจะต้องมีใบอนุญาตระบุเนื้อที่ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการปลูกดินไว้ด้วย ยิ่งไปกว่านั้น (วรรค ๕) ส่วนราชการที่ตั้งขึ้นนี้ จะต้องรับซื้อดินทั้งหมดที่ผลิตได้ และเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการในการนำเข้า การส่งออก การขายส่ง ตลอดจนการดูแลรักษาดินในคลังอีกประการหนึ่ง (มาตรา ๔) ประเทศภาคีจะต้องดำเนินการให้เป็นที่เชื่อได้ว่า การผลิตสารเสพติดจากต้นฝิ่นแห่งใดมีการควบคุมอย่างเพียงพอ การผลิตมอร์ฟีนจากต้นฝิ่นแห่งกระทำกันมากในประเทศยุโรปหลายประเทศ และมีจำนวนถึงร้อยละ ๒๘ $\frac{2}{3}$ ของจำนวนที่ผลิตได้ทั่วโลกสำหรับวิธีการผลิตเช่นนี้ในปี ๑๙๖๕

มาตรา ๕ จำกัดปริมาณของดินที่จะผลิตขึ้นในโลกตามความต้องการทางการแพทย์ และทางวิทยาศาสตร์ มีการจำแนกระหว่างประเทศผู้ผลิตฝิ่น ประเทศผู้ผลิตแอลกอฮอล์กับประเทศอื่น ๆ จำนวนคงคลังซึ่งอาจจะมีได้มีปริมาณแตกต่างกันไปแล้วแต่ว่าประเทศนั้นจัดอยู่ในประเภทไหน อย่างไรก็ตาม มีข้อยกเว้นอยู่ในบางกรณีว่าบางประเทศอาจจะได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรค ๕ (ก) ในเรื่องข้อจำกัดเกี่ยวกับยอดสูงสุดของฝิ่นคงคลัง

ค. การนำเข้าและส่งออก

การนำดิน เข้าและส่งออก จำกัดไว้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ และวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะตามมาตรา ๖ วรรค ๑ ประเทศภาคีจะทำการนำเข้าและส่งออกได้เฉพาะดินที่ผลิตในประเทศที่ระบุไว้ในวรรค ๒ (ก) เท่านั้น ซึ่งมี

๗ ประเทศคือ บุลกาเรีย กรีซ อินเดีย อิหร่าน ตุรกี สหสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต และยูโกสลาเวีย ประเทศอิหร่านได้ห้ามการผลิตฝิ่นเมื่อปี ๑๙๕๕ ขณะที่ประเทศนี้ ยังคงมีฝิ่นคงคลังค้างสต็อกอยู่เป็นจำนวนมาก สำหรับประเทศผู้ผลิตอื่น ๆ ก็มีสภาพเช่นเดียวกันด้วย โซเวียตได้ใช้ฝิ่นค้างสต็อกทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนเท่า ๆ กันนี้ สำหรับการใช้จ่ายในประเทศ กรีซ ได้ระงับการผลิตฝิ่นมาเป็นเวลากว่า ๑๐ ปี บุลกาเรียยังคงผลิตเพียงจำนวนเล็กน้อย คงมีเพียง ๓ ประเทศที่ยังคงผลิตฝิ่นเพื่อการค้าระหว่างประเทศอยู่ คือยูโกสลาเวีย ตุรกี และอินเดีย อินเดียเป็นประเทศผู้ผลิตที่ทำการผลิตฝิ่นได้มากที่สุด

ในการนำฝิ่นเข้าและส่งออก ประเทศภาคีจะต้อง (มาตรา ๕ วรรค ๔) ใช้ระบบใบอนุญาตนำเข้า และหนังสือรับรองของผู้เชี่ยวชาญที่ไกล่เกลี่ยมาแล้วเกี่ยวกับอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ อย่างไรก็ตาม มาตรา ๑๘ ของอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ ก็ไม่ขัดกับพิธีสารฉบับนี้ ฉะนั้น ใบอนุญาตนำเข้าและใบอนุญาตส่งออกจึงคงมีความจำเป็นต้องใช้ แม้ว่าในกรณีของการค้า ซึ่งกระทำโดยประเทศที่มีได้เป็นภาคีของพิธีสารนี้ ประการสุดท้าย มาตรา ๑๗ ได้วางข้อกำหนดไว้เกี่ยวกับการทำลายฝิ่นของกลางที่จับได้ โดยหลักทั่วไปแล้ว ฝิ่นของกลางที่จับได้จะต้องทำลายทิ้งหมด แต่ประเทศภาคีอาจจะนำฝิ่นทั้งหมดหรือบางส่วนมา เปลี่ยนสภาพเป็นสารที่ไม่เสพติด หรือนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในทางแพทย์ หรือทางวิทยาศาสตร์ได้ เฉพาะประเทศผู้ผลิตที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ วรรค ๒ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น รวม ๗ ประเทศเท่านั้น ที่มีสิทธินำฝิ่นของกลางที่จับได้ภายในประเทศส่งออกจำหน่าย

เท่าที่กล่าวมาแล้วนี้ เป็นบทบัญญัติที่สำคัญ ๆ ของพิธีสารว่าด้วยฝิ่น ปี ๑๙๕๓ โดยการจำกัดการใช้ฝิ่น เพื่อวัตถุประสงค์ในทางวิทยาศาสตร์ โดยการบังคับให้ประเทศภาคีจัดตั้งหน่วยงานโดยเฉพาะขึ้น โดยวิธีการจำกัดจำนวนฝิ่นที่ประเทศภาคีจะเก็บไว้ในสต็อกเหล่านี้ หากปฏิบัติตามพิธีสารฉบับนี้อย่างเข้มงวดกวคขึ้นแล้ว ก็จะสามารถลดการลักลอบค้าฝิ่นและอนุพันธ์ของฝิ่นทั่วโลกได้อย่างน่าพึงพอใจ

๘. อนุสัญญาเกี่ยวกับควายยาเสพติดปี ๑๙๖๑ (ประเทศไทยลงนามให้สัตยาบันเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๑๙๖๑)

วัตถุประสงค์สำคัญของอนุสัญญาเกี่ยวกับนี้ ก็เพื่อที่จะยับยั้งและรวบรวมทบบัญญัติที่สำคัญ ๆ ของอนุสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่เข้าด้วยกัน และเพื่อที่จะเพิ่มเติมทบบัญญัติเหล่านี้อีกหลายค่าน อนุสัญญานับนี้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๑๙๖๔ เป็นผลให้ยกเลิกทบบัญญัติต่าง ๆ ที่เป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่แล้วระหว่างประเทศภาคี เว้นแต่อนุสัญญาปี ๑๙๓๖ ว่าด้วยการปราบปรามการค้าของควายยาเสพติด อย่างไรก็ตาม อนุสัญญาเหล่านี้ก็ยังมีผลบังคับใช้ร่วมกัน อนุสัญญาปี ๑๙๖๑ นอกจากจะถึงวาระสิ้นสุดในการบังคับใช้ของฉบับนั้น ๆ หรือนอกจากประเทศภาคีทั้งหมด เลือกที่จะให้สัตยาบันอนุสัญญาเกี่ยวกับนี้ ระบบสนธิสัญญาสองฉบับจึงยังคงใช้ร่วมกันอยู่แต่โดยมีเงื่อนไขต่าง ๆ ที่สนธิสัญญาต่าง ๆ กำหนดไว้ก็คล้ายคลึงกันในหลักการใหญ่ ฉะนั้น จึงอาจเป็นที่ยอมรับโดยไม่มีข้อขัดแย้งในทางการกฎหมายอย่างมากมายเกิดขึ้น ระหว่างประเทศต่าง ๆ การที่ได้มีสนธิสัญญาเกี่ยวกับนี้ จะทำให้เกิดความสะดวกในทางปฏิบัติของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติด เป็นอันมาก

วัตถุประสงค์ของอนุสัญญาเกี่ยวกับควายยาเสพติด ปี ๑๙๖๑ ได้กล่าวไว้ อย่างชัดเจนในอารัมภบทและส่วนใหญ่อีก เกี่ยวกับการจำกัดการบำรุง การผลิต การค้า การนำเข้าและส่งออก การจำหน่ายจ่ายแจก และการใช้ยาเสพติดให้เป็นไปเฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์ และเพื่อต่อต้านการเสพติด

ก. ยาเสพติดที่อยู่ภายใต้การควบคุม

แรกที่เกี่ยวข้องตกลงระหว่างประเทศว่าควาย ยาเสพติด ฉบับนี้แบ่งยาเสพติดออกเป็น ๔ หมวด โดยจัดแบ่งออกเป็น ๔ บัญชี

บัญญัติ ๑ ประกอบด้วยวัตถุเกี่ยวกับยาเสพติด (กัญชา ยางกัญชา ผื่น ใบโคคา) ยาเข้าผื่น ยาที่อยู่ในหมวดของ เฮโรอีน โคคาอีน รวมทั้งยาเสพติดสังเคราะห์อื่น ๆ อีกมาก

บัญญัติ ๒ ประกอบด้วยยาที่กำหนดไว้ เป็นยาหมวด ๒ ของอนุสัญญาปี ๑๙๓๑ ซึ่งก็มียาเสพติดสังเคราะห์หลายชนิดรวมอยู่ด้วยเช่นกัน เกลื้อ และไอโซเมอ ของยาที่รวมไว้ในบัญญัติ ๒ ก็ตกอยู่ภายใต้การควบคุมเช่นเดียวกับตัวยานั้น ๆ ด้วย

บัญญัติ ๓ ประกอบด้วยยาเตรียมของยาเสพติดที่ระบุในบัญญัติ ๒ เฉพาะที่อยู่ในเงื่อนไขพิเศษที่กำหนดไว้

บัญญัติ ๔ ประกอบด้วย กัญชา ยางกัญชา เคโซมอร์ฟิน เฮโรอีน เกโทยาปิโคน (ยาเสพติดสังเคราะห์ชนิดหนึ่ง) และเกลื้อของยาเหล่านี้ไม่ว่าจะในรูปใด เป็นที่น่าสังเกตว่ายาที่ระบุไว้ในบัญญัติ ๔ ก็ปรากฏอยู่ในบัญญัติ ๑ ด้วย การจำแนกประเภทของยาออกเป็น ๔ บัญชีนี้เปลี่ยนแปลงไปได้แล้วแต่การพิจารณาซึ่งแตกต่างกันไปแต่ละกรณีรวมทั้งความต้องการที่ระดับความควบคุมให้มากหรือน้อยด้วย

ข. วิธีการต่าง ๆ ในการควบคุม

ยาเสพติดบัญญัติ ๑

การปลูก การผลิต และการจำหน่ายแจกการมีไว้ในครอบครอง การนำเข้า การส่งออก ซึ่งยาเสพติดจะจำกัดเพื่อวัตถุประสงค์ในทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะเท่านั้น นอกจากนี้ประเทศภาคีจะต้องเสนอประมาณการความต้องการใช้ยาเหล่านี้ไปยัง "สภาการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ (International Narcotics Control Board (INCB)) " ที่ตั้งขึ้น (มาตรา ๕) ทุกปี พร้อมด้วยแบบฟอร์มตัวเลขสถิติต่าง ๆ (มาตรา ๒๐) อีกด้วย มาตรา ๒๕ กำหนดว่าด้วยการผลิตยาเสพติดจะต้องทำโดยมีใบอนุญาต เว้นแต่การ

ผลิตนั้นกระทำโดยกิจการของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีใบอนุญาตที่ออกให้
เป็นระยะ ๆ ด้วย ใบอนุญาตนี้จะต้องระบุชนิดและจำนวนของยาที่จะทำการผลิต
ได้ มาตรา ๒๕ วรรค ๒(ค) ระบบการให้ใบอนุญาตที่กล่าวนี้ทำให้รัฐสามารถทำ
การควบคุมสภาพการผลิตยาอย่างใกล้ชิด และเป็นไปตามจำนวนที่ได้รับอนุญาตตามที่
ได้เสนอประมาณการไว้ต่อสภาการควบคุมยา เสพติระหว่างประเทศ การค้าภายใน
ในแบบการจำหน่ายจ่ายแจกก็จะต้องดำเนินการโดยมีใบอนุญาต เช่นเดียวกันตาม
มาตรา ๓๐ วรรค ๑ (ก) มาตรา ๓๑ ว่าด้วยเรื่องการค้ายา เสพติระหว่างประเทศ
ประเทศภาคีจะต้องควบคุมการนำเข้าและการส่งออกซึ่งยา เสพติโดยการออกใบ
อนุญาต และจะต้องดำเนินการควบคุมตัวบุคคลและกิจการที่ดำเนินการด้วย ระบบ
การอนุญาตให้นำเข้าและส่งออกก็เหมือนกับที่ใดกล่าวมาแล้วว่าด้วยอนุสัญญา ปี ๑๙๒๕
ตามมาตรา ๓๑ วรรค ๕ ประเทศภาคีจะต้องนำแบบฟอร์มใบอนุญาตนำเข้าที่อนุมัติ
โดยคณะกรรมการวิชาชีพยา เสพติของสหประชาชาติมาใช้ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
และจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของวรรค ๑๒ ในเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการตราส่ง
ยา เสพติในระหว่างทางเกิดขึ้น มาตรา ๓๒ ว่าด้วยปัญหาการบรรทุกยา เสพติ
ในเครื่องบิน และเรือเดินสมุทรซึ่งเดินทางระหว่างประเทศ มาตรา ๓๔ วาง
ข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรการในการควบคุมและตรวจสอบที่จะใช้กับผู้ผลิต ผู้ค้า
โรงพยาบาล ฯลฯ ซึ่งจะต้องจัดทำบัญชีแสดงรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับยา เสพติ
บัญชีเหล่านี้จะต้องเก็บไว้ไม่ต่ำกว่า ๒ ปี ระเบียบ เช่นเดียวกันนี้ให้ใช้กับต้นข้าว
ใบสั่งยาของทางราชการด้วยตามมาตรา ๓๔ (ข) ประการสุดท้าย มาตรา ๓๗
ว่าด้วยเรื่องของการกลางที่จับกุมได้และการยึดยา เสพติ

ยา เสพติบัญญัติ ๒

ระบบการควบคุมสำหรับยาประเภทนี้ก็เป็นไป เช่นเดียวกันกับที่ใช้กับยา
ประเภท ๑ โดยมีข้อยกเว้น ๒ ประการ เกี่ยวกับการขายย่อยซึ่งอาจทำได้โดย
ไม่ต้องมีใบสั่งแพทย์ และตราสลากของยาที่จำหน่ายไม่จำเป็นต้องแสดงชื่อ น้ำหนัก
และชนิดยาที่บรรจุ

ยาเสพติด บัญชี ๓

มาตรการควบคุมที่ใช้กับยาในบัญชี ๒ ก็นำมาใช้กับยาเตรียมที่รวมกำหนดไว้ในบัญชี ๓ ด้วย นอกจากนี้บัญชียุติประมาณการและยอดสถิติต่าง ๆ จะต้องนำเสนอเฉพาะปริมาณยาที่ใช้ในการผลิตเป็นยาเตรียมเหล่านั้นขึ้นเท่านั้น และไม่นำความในวรรค ๓ ถึง ๕ ของมาตรา ๓๑ มาใช้กับยาเหล่านี้ด้วย

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับยาเตรียมอื่น ๆ นอกเหนือจากระบุไว้ในบัญชี ๒ ก็ตกอยู่ในวิธีการควบคุม เช่นเดียวกับตัวยาเสพติดที่บรรจุในยานั้น แต่ไม่ต้องจัดทำบัญชีประมาณการและสถิติต่าง ๆ นอกจากนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่กล่าวแล้ว และไม่ให้นำความในมาตรา ๒๘ วรรค ๒ (ค) และมาตรา ๓๐ วรรค ๑(ข) (๒) มาใช้เช่นเดียวกัน

ยาเสพติด บัญชี ๔

จำเป็นจะต้องอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการควบคุมที่ใช้ในอนุสัญญา ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่ระบุไว้ในบัญชี ๔ เนื่องจากคุณสมบัติที่มีอันตรายเป็นพิเศษของยาเสพติดในหมวดนี้ ประเทศภาคีทุกประเทศจึงอาจนำมาตราการควบคุมพิเศษที่พิจารณาเห็นว่าจำเป็นมาใช้ได้โดยเสรี รวมทั้งมาตรการควบคุมที่ใช้กับยาในบัญชี ๑ ด้วย นอกจากนี้ เพื่อที่จะป้องกันสุขภาพอนามัยของประชาชนและหากภาวะการแพร่ระบาดในประเทศมีความจำเป็นจะต้องดำเนินการกวดขันแล้ว ประเทศภาคีจะต้องสั่งห้ามการประเภธรู การผลิต การส่งออก การนำเข้า การค้า การมีไว้ในครอบครองหรือการใช้ของยาแต่ละชนิดดังกล่าว นอกจากจำนวนซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้ในทางการแพทย์ และทางวิทยาศาสตร์ และเพื่อใช้ในการทดลองของสถานพยาบาลเท่านั้น

ค. การควบคุมการค้าระหว่างประเทศ

การควบคุมการค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ อยู่ภายใต้การควบคุมตามมาตรา ๓๑ ระบบการออกใบอนุญาตนำเข้าและส่งออกมีความจำเป็นต้องใช้ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา ปี ๑๙๒๕ ฉะนั้น ประเทศที่นำเข้าหรือส่งออก จึงมีประสบการณ์เกี่ยวกับระบบการควบคุมต่าง ๆ อย่างที่อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องอธิบายเพิ่มเติมจากอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ อีก

ง. การจำกัดการผลิตและการนำเข้า

มาตรา ๒๑ ใ้กว้างข้อกำหนดให้ประเทศภาคีจำกัดการผลิตและการนำเข้า ซึ่งยาเสพติดไว้ตามมาตรานี้ จำนวนยาเสพติดแต่ละชนิดที่ผลิตได้ และที่นำเข้าโดย ประเทศหรือดินแดนใดก็ตาม ในปีหนึ่ง ๆ จะต้องไม่เกินจำนวนที่ใ้ใช้ไป เพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์ จำนวนที่ใ้ใช้ไปในการผลิตยาชนิดอื่น และที่ใ้ผลิตยา เติร์ปมีในบัญชี ๓ กับที่ใ้ผลิตสารอื่นที่อนุสัญญาไม่ครอบคลุมถึงจำนวนที่เพิ่มขึ้น ในยอดสต็อกคงคลัง และจำนวนที่ใ้มาเพิ่มเติม เพื่อใ้ใช้ในวัตถุประสงค์พิเศษ โดยเฉพาะ ทั้งนี้โดยจำกัดตามยอดที่ประมาณการไว้แล้ว เป็นแต่ละกรณีไป

การควบคุมการจำกัดดังกล่าวนี้อยู่ในหน้าที่ของสภาการควบคุมยาเสพติด ระหว่างประเทศ ซึ่งเป็น เสมือนผู้คอยสัง เกตการณ์ดูแลการปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๒๑ และการที่จะนำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับใ้ใ้ได้ผลตามที่บัญญัติไว้

จ. การควบคุมวัตถุพิษ

วัตถุพิษซึ่งสามารถนำมาผลิตยาเสพติดตามที่ระบุในบัญชี ๑ ก็ตกอยู่ภายใต้ การควบคุม เหมือนกับยาเสพติดที่ระบุไว้ อย่างไรก็ตาม อนุสัญญาใ้ใ้มีบทบัญญัติ สำหรับมาตรการควบคุมพิเศษอื่น ๆ อีก เกี่ยวกับวัตถุพิษเหล่านี้ ตัวอย่าง เช่น มาตรา ๒๒ กำหนดว่า เมื่อประเทศใ้ใ้ตามพิจารณาเห็นว่า การห้ามปลูกฝิ่นโดย เกษชาต ตลอดจนการห้ามปลูกต้นโคคา และต้นกัญชาจะเป็นมาตรการที่เหมาะสมใน การป้องกันสุขภาพ อนามัยของประชาชนและต่อต้านการค้าลอบค้าแล้ว ประเทศนั้น ๆ ก็ต้องดำเนินการห้ามการปลูกนั้น ๆ เสีย

มาตรา ๒๓, ๒๔, และ ๒๕ กำหนดว่าประเทศภาคีต่าง ๆ จะต้อง ตั้งหน่วยงานขึ้นแห่งหนึ่ง หรือหลายแห่ง เพื่อที่จะดำเนินการควบคุมการผลิตฝิ่น ใบโคคา และกัญชาที่กล่าวนี้ เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง และเป็นบทบัญญัติใหม่และแปลกของอนุสัญญา ฉบับนี้ ส่วนพิธีสารฉบับปี ๑๙๕๓ กำหนดใ้ให้จัดตั้งหน่วยงานดังกล่าวขึ้นสำหรับการ ควบคุม เฉพาะฝิ่นแต่อย่าง เดียว เท่านั้น

หน่วยงานที่ตั้งขึ้นนี้มีหน้าที่คล้ายกับหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามพิธีสาร ปี ๑๙๕๓ ในการที่จะทำการควบคุมเงิน แต่พิธีสารปี ๑๙๕๓ มาตรา ๓ วรรค ๕ ได้กำหนดไว้ว่าหน่วยงานที่กล่าวนี้จะต้อง เข้าครอบครอง เป็นเจ้าของเงินที่ปลูกขึ้น "โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้" ส่วนอนุสัญญาเกี่ยวกับกำหนดระยะเวลาไว้ให้ถึง ๔ เดือน หลังจากสิ้นสุดฤดูเก็บเงินแล้ว ตามมาตรา ๒๓ วรรค ๒ (ง)

ในส่วนที่เกี่ยวกับไบโคตมาตรา ๒๖ วรรค ๒ ได้กล่าวไว้โดยเฉพาะว่าประเทศภาคีจะต้องดำเนินการควบคุมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ไม่ว่าจะ เป็นคนโคคาที่ขึ้นเองหรือมีผู้ลักลอบปลูกขึ้น บทบัญญัติที่ตนเองเดียวกันนี้ก็ใช้สำหรับกัญชา ควบคู่กันด้วย อย่างไรก็ตาม อนุสัญญานี้ไม่ใช่สำหรับการปลูกกัญชา เพื่อวัตถุประสงค์ในทางอุตสาหกรรมหรือในทางการประคับสวนแต่อย่างใด

ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา ๒๔ ของอนุสัญญาเกี่ยวกับนี้ จำเป็นต้องอ้างอิงถึงพิธีสาร ปี ๑๙๕๓ ควบคู่กัน ซึ่งมีประเทศผู้ผลิตเงินอยู่ ๗ ประเทศ ที่ผูกขาดการปลูกเงิน ออกจำหน่ายต่างประเทศ และประเทศภาคีจะส่งเงินเข้ามาในประเทศหรือส่งเงินที่ผลิตได้ออกไปต่างประเทศได้เฉพาะประเทศที่กำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวนี้ มิได้กำหนดไว้ในอนุสัญญาเกี่ยวกับนี้แต่ประการใด กล่าวคือ มิได้จำกัดไว้ว่าการผลิตเงินจะต้องกระทำโดยประเทศใดโดยเฉพาะ มาตรา ๒๔ ของอนุสัญญาเกี่ยวกับกำหนดว่าประเทศภาคีใดก็ได้อาจจะทำการผลิตเงิน ทั้งนี้โดยแจ้งไปยังสภาการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ เป็นการล่วงหน้า หากการผลิตเงินนั้นมีจำนวนไม่เกิน ๕ ตัน แต่ถาเงินที่ผลิตเกินกว่า ๕ ตัน ก็จะต้องแจ้งต่อคณะมนตรีทางเศรษฐกิจและสังคม ความในมาตราเดียวกันนี้ได้มีบทบัญญัติไว้ด้วยว่า ให้ประเทศที่ผลิตเงิน เป็นประเพณีมาก่อนแล้ว ยังคงส่งเงินที่ผลิตได้ออกไปต่างประเทศได้ อีสราเอลที่ยอมให้ตามอนุสัญญาเกี่ยวกับนี้ ในการที่อนุญาตให้ประเทศใด ๆ ก็ได้ ทำการผลิตเงิน แม้จะอยู่ในเงื่อนไขจำกัดก็ตาม จะทำให้เกิดการผลิตเงินขึ้นจำนวน และมีกรั่วไหลออกไปสู่การลักลอบค้าหรือไม่นั้น ก็ยังไม่มีเหตุผลใดที่จะตั้งข้อสันนิษฐานไว้เช่นนั้น สภาการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ และคณะมนตรีทางเศรษฐกิจและสังคมจะต้องตระหนักถึง

ในความต้องการของโลกเกี่ยวกับยาเสพติด และสามารถจะป้องกันประเทศใหม่ ๆ ที่จะทำการผลิตขึ้นขึ้นมาอีกได้หากเห็นว่าจะมีการผลิตเกินความต้องการ เกิดขึ้น ขณะที่ต้องทำหน้าที่ในการควบคุมการผลิตของโลกให้ใกล้เคียงกัน อนุสัญญา เกี่ยวข้อง ขจัดของโหวในการขาดแคลนฝิ่นอันอาจจะเกิดขึ้นได้จากการที่ประเทศผู้ผลิตเป็น ประเพณีมาก่อนระงับการผลิตฝิ่นเสีย ตามพิธีสารปี ๑๙๕๓

ฉ. การบำบัดรักษาผู้เสพติด

อนุสัญญา เกี่ยวข้องมีใ้มองข้ามปัญหาการบำบัดรักษาผู้เสพติดไปเสีย ดังที่ มาตรา ๓๘ ของอนุสัญญานี้ได้กำหนดไว้ว่าประเทศภาคีจะต้องจัดการทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ในการบำบัดรักษาทางยา การดูแลและการฟื้นฟูสำหรับผู้เสพติด จะต้องไม่ ลืมว่าผู้เสพติดนั้นมักจะเป็นผู้คาเสียเองด้วย และการเปลี่ยนใจง่ายเป็นลักษณะอย่าง หนึ่งของการเสพติด ซึ่งมักจะมีควมประพฤติกในทางต่อต้านสังคมผสมอยู่ด้วย เช่น การลอลวงหญิง การเป็นหญิงโสเภณี หรือการค้าเงินปลอม ฯลฯ เป็นต้น

ที่กล่าวมาแล้วนี้ เป็นบทบัญญัติที่สำคัญของสนธิสัญญาต่าง ๆ ว่าด้วยยาเสพติด ซึ่งสนธิสัญญาเหล่านี้เป็นการ เพียงพอที่จะทำให้เกิดระบบการควบคุมที่ใกล้เคียงกัน ทั้งในด้านภายในประเทศของตนและในระดักระหว่างประเทศอีกด้วย

พิธีสาร ปี ๑๙๕๓ ว่าด้วยฝิ่น และอนุสัญญา เกี่ยวว่าด้วยยาเสพติด ปี ๑๙๖๑ ทำให้การผลิตฝิ่น ในโคคา และกัญชา ตกอยู่ภายใต้การควบคุม จึงเท่ากับ เป็นการปิดประตูกันอย่างหนึ่งสำหรับการลักลอบค้ายาเสพติด

๑๐. พิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญา เกี่ยวว่าด้วยยาเสพติด ปี ค.ศ. ๑๙๖๑ ฉบับปี ๑๙๗๒

(The 1972 Protocol Amending the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961) การประชุมเพื่อแก้ไขอนุสัญญา เกี่ยวว่าด้วยยาเสพติด ค.ศ. ๑๙๖๑ ได้จัดให้มีขึ้น ณ นครเจนีวา ระหว่างวันที่ ๖ - ๘ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๗๒ ในการประชุมครั้งนี้ประเทศภาคีเข้าร่วมประชุม ๘๖ ประเทศ รวมทั้ง

ผู้ตั้ง เหตุการณ์ ๕ ประเทศ และผู้แทนทบวงการชำนัญพิเศษ และองค์การระหว่างประเทศ

สหรัฐอเมริกาได้ประมวลสรุปข้อ เสนอขอแก้ไข เพิ่มเติมอนุสัญญาขึ้นใหม่ และที่ประชุมได้แบ่งกรรมการออกเป็น ๒ ชุด เพื่อแยกกันพิจารณา เป็นรายมาตรการ กรรมการแต่ละชุดยังแบ่งออกเป็นกลุ่มดำเนินงานอีก ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มกรรมการชุดหนึ่ง และได้รับแต่งตั้ง เป็นกลุ่มดำเนินงานพิจารณา มาตรการ ๑๔ ซึ่งเป็นมาตรการที่สำคัญอีกด้วย

ผลของการประชุมในที่สุดได้ตกลงให้มีการแก้ไข เพิ่มเติมมาตรการต่าง ๆ และได้ร่างกรรมสารสุดท้ายและพิธีสารแก้ไขอนุสัญญาขึ้น เพื่อลงนามและมีผลบังคับให้สนธิสัญญากังคังต่อไปนี้สิ้นสุดลง คือ (มาตรา ๔๔)

๑. อนุสัญญาเรื่องเดินระหว่างประเทศ ซึ่งได้ลงนามที่กรุงเฮก เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๕ (๑๙๑๒)

๒. ข้อตกลงเกี่ยวกับการผลิต การค้าภายในและการใช้ยาปรุงของฝิ่น ซึ่งลงนามที่นครเจนีวา เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๘ (๑๙๒๕)

๓. อนุสัญญาฝิ่นระหว่างประเทศ ซึ่งลงนามที่ นครเจนีวา เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๘ (๑๙๒๕)

๔. อนุสัญญาว่าด้วยการจำกัด การผลิตและกัญช้อบบังคับ เกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติด ซึ่งลงนามที่นครเจนีวา เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ (๑๙๓๑)

๕. ข้อตกลงในการควบคุมการสูบฝิ่นในภาคตะวันออกไกล ลงนามที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๔ (๑๙๓๑)

๖. พิธีสารซึ่งลงนามที่เลค ซัคเซสส์ เมื่อ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ (๑๙๔๖) ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมข้อตกลง อนุสัญญาและพิธีสาร เกี่ยวกับยาเสพติด

ต่าง ๆ ที่ทำขึ้น ณ กรุงเฮก เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๕ (๑๙๑๒)

ที่นครเจนีวา เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๘ (๑๙๒๕) และ เมื่อวันที่ ๑๙

๑๒๙
มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ (๑๙๖๕) และเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๙ (๑๙๓๑)
ที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๙ (๑๙๓๑) และที่นครเจนีวา
เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๙ (๑๙๓๖) ยกเว้นที่มีผลต่ออนุสัญญาชื่อสุดท้าย
(อนุสัญญาที่ห้าขึ้น ณ นครเจนีวา เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๙
(๑๙๓๖))

๗. อนุสัญญาและความตกลงตามอนุวรรค ๑ ถึง ๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพิธีสารฯ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ (๑๙๘๖) ตามที่กล่าวถึงในอนุวรรค ๖

๘. พิธีสารฯ ที่ลงนาม ณ กรุงปารีส เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ.
๒๕๕๑ (๑๙๘๘) ซึ่งนำเรื่องการควบคุมยาเสพติด ระหว่างประเทศนอกเหนือขอบเขต
ของอนุสัญญา ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ (๑๙๓๑) เพื่อจำกัดการผลิต
และขบับกั้มเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติด ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสารฯ
ลงนาม ณ เลค ซัคเซสส์ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ (๑๙๘๖)

๘. พิธีสารฯ ว่าด้วยการจำกัดและขบับกั้มการปลูกฝิ่น ผลผลิตของฝิ่น การค้า
ส่งระหว่างประเทศ และการใช้ฝิ่น ณ กรุงนิวยอร์ก เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๕๕๖ (๑๙๘๓) เมื่อพิธีสารฉบับนี้มีผลบังคับใช้

จากพิธีสารฯ ฉบับนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในเรื่องการดำเนินการต่อต้าน
การค้าผิดกฎหมาย ตามมาตรา ๓๕ โดยคำนึงถึงรัฐธรรมนูญ กฎหมายและระบบ
การบริหารของประเทศภาคีทั้งหลาย ต้อง

๑. จัดให้มีการร่วมมือในระดับชาติ เพื่อป้องกันและทำให้ลดลง ต่อต้าน
การค้าผิดกฎหมาย และเพื่อจุดหมายปลายทางนี้ ภาคีในประเทศทั้งหลายอาจได้รับ
ประโยชน์โดยตรง โดยกำหนดสถาบันที่เหมาะสมเพื่อรับผิดชอบงานประสานงาน
ดังกล่าว

๒. ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการรณรงค์ต่อต้านการค้าผิดกฎหมายในเรื่อง
ยาเสพติด

๓. รวมมือโดยใกล้ชิดกับประเทศอื่น และกับองค์การระหว่างประเทศ ที่เชื่อถือได้ ซึ่งคนเป็นสมาชิกอยู่ เพื่อที่จะคงไว้ซึ่งการประสานงานต่อต้านการค้าที่ ผิดกฎหมาย

๔. ให้หลักประกันว่าความร่วมมือระหว่างนานาชาติกับองค์การที่เหมาะสม ต้องดำเนินการโดยรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

๕. ให้หลักประกันว่า ในกรณีที่เกิดเอกสารทางกฎหมายได้ส่งไปยังนานาชาติ เพื่อความประสงค์ที่จะให้มีการดำเนินการตามกฎหมายนั้น เอกสารที่ว่านี้จะต้องได้รับ การปฏิบัติโดยรวดเร็ว โดยองค์การที่บรรดาภาคีประเทศทั้งหลายได้กำหนดชื่อ เรียกร่องนี้จะต้องไม่ขัดต่อสิทธิของภาคีของประเทศหนึ่งประเทศใดที่จะกำหนดว่า เอกสารทางกฎหมาย เช่นว่านั้น ต้องส่งผ่านโดยวิธีทางการทูต

๖. ถ้าภาคีประเทศทั้งหลาย เห็นว่า เป็นการเหมาะสมที่จะแจ้งข้อมูลต่อ คณะกรรมการและคณะกรรมการผ่านทาง เลขานุการใหญ่ รายงานที่เกี่ยวข้อง กับความเคลื่อนไหวของยาเสพติดที่ผิดกฎหมายที่ชายแดนของประเทศทั้งหลาย รวมทั้ง รายงานเกี่ยวกับเรื่องการเพาะปลูกผลิตผลการผลิต และการใช้และการค้าผิดกฎหมาย ซึ่งยาเสพติดเพิ่มเติมจากข้อรายงาน ซึ่งกำหนดตามมาตรา ๑๘ และ

๗. แจ้งข้อมูลตามที่กล่าวไว้ในวรรคที่แล้วนั้น มากเท่าที่จะกระทำได้โดย วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดตามที่คณะกรรมการร้องขอ ถ้าถูกร้องขอโดยภาคี ประเทศหนึ่ง คณะกรรมการอาจให้ข้อเสนอแนะในการให้ข่าวสารนั้น และพยายาม ที่จะลดความรุนแรงของยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย ซึ่งเกิดขึ้นที่ชายแดนของภาคีประเทศ นั้น

นอกจากสารสำคัญที่มีการร่วมมือระหว่างภาคีประเทศสมาชิกดังกล่าวแล้ว มาตรการต่อต้านการค้าใช้ยาเสพติดในทางที่ผิด ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องสำคัญ ก็ได้มีบทบัญญัติ ไว้ในมาตรา ๓๘ ดังนี้

๑. บรรดาภาคีประเทศทั้งหลายต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ และใช้วิธีปฏิบัติทุกวิถีทาง เพื่อป้องกันการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิด และเพื่อตรวจสอบแต่เนิ่น ๆ

รักษา ให้การศึกษา การดูแลหลังการรักษา การติดตาม และการเข้าสู่สังคมใหม่ของผู้ใช้ยาเสพติดในทางที่ผิด และต้องร่วมกันทุกวิถีทาง เพื่อให้บรรลุดูจุดหมายปลายทางทั้งหลาย

๒. ภาครัฐประเทศทั้งหลายต้องส่งเสริมเท่าที่จะทำได้ในการฝึกอบรมบุคคลในการรักษา การดูแลหลังการรักษา การติดตาม และการเข้าสู่สังคมใหม่ของผู้ใช้ยาเสพติดในทางที่ผิด

๓. ภาครัฐประเทศทั้งหลายต้องใช้มาตรการที่ปฏิบัติได้ทุกวิถีทาง เพื่อสนับสนุนบุคคลผู้ทำงานซึ่งปรารถนาจะทำความเข้าใจในปัญหาทางการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิด และการป้องกันการใช้นั้น และต้องสนับสนุนความเข้าใจระหว่างประชาชนทั่วไป ถ้ามีการเสี่ยงต่อการระบาคของการใช้ยาเสพติดไปในทางที่ผิด

๑๑. อนุสัญญาว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. ๑๙๗๑

(Convention on Psychotropic Substances, 1971)

ในระยะเวลา ๑๕ ปี ที่แล้วมา สารสังเคราะห์ต่าง ๆ ซึ่งจัดเป็นวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทได้มีบทบาทเพิ่มมากขึ้น คณะมนตรีทางเศรษฐกิจและสังคมของสหประชาชาติ องค์การอนามัยโลก และคณะกรรมการยาเสพติดของสหประชาชาติ จึงได้ชักชวนให้นานาประเทศช่วยกันหาวิธีการ และมาตรการควบคุมสารวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทนี้ แต่เนื่องจากอนุสัญญาเกี่ยวกับยาเสพติด ค.ศ. ๑๙๖๑ และพิธีสารแก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ. ๑๙๗๒ ไม่ได้บัญญัติในเรื่องวัตถุออกฤทธิ์ไว้ ดังนั้น คณะกรรมการยาเสพติดของสหประชาชาติจึงได้ร่างอนุสัญญานี้ขึ้น โดยได้รับความสนับสนุนจากองค์การอนามัยโลก และการประชุมระหว่างประเทศในเรื่องนี้ได้จัดให้มีขึ้นเป็นครั้งแรกที่กรุงเวียนนา เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ค.ศ. ๑๙๗๑ โดยมีผู้แทนเข้าร่วมการประชุมทั้งสิ้น ๗๑ ประเทศ พร้อมด้วยผู้สังเกตการณ์อีก ๔ ประเทศ ตลอดจนองค์การอนามัยโลก (WHO) สภากาชาดระหว่างประเทศ (ICRC) และองค์การตำรวจสากล (INTERPOL) นอกจากนี้ยังได้เชิญกลุ่มประเทศอาหรับ ซึ่งได้แก่สำนักงานถาวรต่อต้านยาเสพติด

(The Permanent Anti-Narcotics Bureau of the League of Arab States)

เข้าร่วมประชุมด้วย ต่อมาได้มีการประชุมอีกหลายครั้งจนมีการประกาศใช้อนุสัญญา
อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๗๒

อนุสัญญานี้มีไว้เป็นขั้นที่สำคัญขั้นหนึ่งในอันที่จะควบคุมยาเสพติด
รวมถึงการจำกัดการใช้ยาในทางที่ผิด ตลอดจนทั้งในการผลิตสารวัตถุออกฤทธิ์ ซึ่ง
สามารถนำไปใช้ในทางการแพทย์ อนุสัญญานี้ได้กำหนดวิธีการควบคุมสารวัตถุออกฤทธิ์
โดยแบ่งออกเป็น ๔ ประเภทคือ

ประเภทที่หนึ่ง พวกกระตุ้นประสาท (Stimulants) ซึ่งได้แก่สาร
พวกแอมเฟตตามีน (Amphetamine) และสารประเภทใกล้เคียงกัน เช่น พวก
Dexamphetamine หรือ Dextroamphetamine (Dexedrine หรือ
Durophet) Methamphetamine (Methedrine) และ Phenmetrazine
(Preludin) เป็นต้น

ประเภทที่สอง พวกกดประสาท (Depressants) ซึ่งมีผลต่อระบบ
ประสาทส่วนกลาง ได้แก่สารพวก Barbiturates ทั้งหลาย และรวมตลอด
ประเภทการสูดกาว หรืออัลกอฮอล์ ต่าง ๆ และสารที่รู้จักกันดีในประเภทนี้ก็ได้แก่
Luminal, Gardenal, Nembutal, Seconal เป็นต้น

ประเภทที่สาม พวกหลอนประสาท (Hallucinogens) ยาประเภทนี้
ได้แก่ L.S.D. ซึ่งมีผลต่อจิตประสาทในก้านประสาทรับความรู้สึก การมองเห็น
มีการแปรปรวนในก้าน รส กลิ่น หรือสัมผัสต่าง ๆ

ประเภทที่สี่ พวกสารที่ออกฤทธิ์ผสมผสานกัน (Tranquillizers) ซึ่ง
รวมตลอดทั้งกดประสาท กระตุ้นประสาท และหลอนประสาท สารประเภทนี้ส่วนมาก
ใช้ในวงการแพทย์ ซึ่งรู้จักกันอย่างแพร่หลายในสารจำพวก Meprobamate
(Milltown), Diszepam (Librium) และ Chlordiazepoxide (Valium).

มาตรการสำคัญของอนุสัญญาฉบับนี้ คือให้ภาคีประเทศสมาชิกร่วมมือในการกำหนดประเภทของสารวัตถุออกฤทธิ์ และมีมาตรการในด้านการควบคุมสารประเภทนี้ โดยออกเป็นกฎหมาย เพื่อบังคับใช้ในด้านการผลิต การนำเข้าเป็นสินค้าออก หรือสินค้าเข้า ตลอดจนกำหนดวิธีการใช้สารประเภทนี้ในด้านการแพทย์ ซึ่งได้รับใบอนุญาตจากรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ เท่านั้น ๑

ศูนย์วิทยพัทยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑ กองการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ระบบการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ (โรเนียว, ๒๕๒๒), หน้า ๔ - ๒๐.